

GAZETA

wyborcza

wyborcza.pl

NIE MA WOLNOŚCI BEZ SOLIDARNOŚCI

Środa, 9 września 2026 | Redaktor prowadzący Marcin Stelmasiak | Cena gazety 7,99 zł (w tym 8% VAT) | nr 210.11309, 1

Nakład 34 tys. + 298,5 tys. prenumerat cyfrowych

Temat dnia

Silveri
zmieniają nasz
handel

Co jest wyrazem troski o starszego klienta? Lupa przy półce i większe etykiety. Starsze osoby za chwilę będą najpotężniejszą grupą konsumentów w Polsce. Badaczki z YouGov opowiadają, jak zmieni się dla nich handel, sklepy i okolica.

► 4-5

Opinie

Gdzie jest
alternatywa
dla AfD?

Miliony ludzi popierają AfD i podobne formacje, bo od partii głównego nurtu nie dostają żadnej propozycji wspólnej przyszłości – pisze Mateusz Mazzini.

► 13

Sport

Nie ma się co
dziwić

FOT. REUTERS/EDUARDO MUNOZ

Iga Świątek przegrała w US Open z Qinwen Zheng 5:7, 3:6, mimo że w pierwszym secie prowadziła już 5:0. Po meczu stwierdziła, że takie niepowodzenie to „nic nadzwyczajnego”. Dlaczego słowa Polki nie powinny dziwić?

► 23

Wydaje Wyborcza Sp. z o.o.
nr indeksu 348198

ISSN 0860-908X

37>

9 770860 908136

1 RP

FOT. ANDRZEJ POCZUBUT/FACEBOOK

Andrzej Poczubut

POWRÓT
NA BIAŁORUŚ

Andrzej Poczubut przekroczył wczoraj granicę polsko-białorską i wyruszył w stronę rodzinnego Grodna. Zamierza spotkać się tam z rodziną i współpracownikami ze Związku Polaków na Białorusi.

Poczubut był jednym z przetrzymywanych na Białorusi więźniów, których wymieniono na białoruskiego i kazachskiego szpiega oraz ściganego przez Ukrainę rosyjskiego profesora archeologii.

► 3

• Na zdjęciu: Andrzej Poczubut już w Grodnie

Lekarskie pensje

Nowe milionowe
kontrakty

Szpitala w całej Polsce nadal podpisują z lekarzami kontrakty przekraczające milion złotych rocznie – wynika z analizy serwisu Wyborcza.biz. W niektórych placówkach, jak w Szczecinie, takie pensje pobiera nawet kilka osób.

Maria Korcz

Miesiące oczekiwania na wizytę u specjalisty, zamykanie porodówek, cięcia w liczbie kolonoskopii, gastrokopii czy tomografii. Pieniędzy w ochronie zdrowia ciągle brakuje, więc trzeba oszczędzać, gdzie tylko się da – słyszą od lat pacjenci. Aż latem 2026 roku wybuchła ogólnokrajowa, ponadpolityczny skandal. Okazuje się, że zaciskanie pasa nie dotyczy zarobków lekarzy.

1 proc. zarabia ponad
100 tys. zł miesięcznie

Początek aferze dała sprawa Dawida Kacprzyka, byłego szefa SOR w Szpitalu Południowym w Warszawie i byłego radnego KO, który zarobił w rok 1,7 mln zł, choć nie miał jeszcze specjalizacji. Szybko okazało się jednak, że także bez politycznych znajomo-

ści, za to dzięki stawkom w ochronie zdrowia, część lekarzy w Polsce została milionerami.

Według Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji (AOTMiT) w lutym tego roku ok. 1 proc. lekarzy zarabiał ponad 100 tys. zł miesięcznie. Te dane są jednak zaniżone. Wiele lekarzy pracuje bowiem w kilku miejscach jednocześnie, a AOTMiT zaledwie od miesiąca ma możliwość zbierania informacji o sumie zarobków ze wszystkich miejsc, w których dana osoba ma podpisane umowy. W praktyce liczba lekarzy milionerów jest wyższa.

Nie oznacza to rzecz jasna, że wszyscy medycy zarabiają tak bająnskie sumy. Ich pensje zależą od miejsca, w którym pracują, od stażu, od specjalizacji, wreszcie – od formy kontraktu (umowy o pracę lub B2B). Są więc i tacy (młodzi lekarze), których pensje

oscylują w okolicach 10,5-12,7 tys. zł brutto, i tacy specjaliści, którzy dzięki pracy w szpitalu zarabiają setki tysięcy złotych.

Rząd ma plan,
ale go nie realizuje

Przepisy dające AOTMiT możliwość zbierania danych o sumie zarobków lekarzy ze wszystkich przychodni i szpitali, w których pracują, weszły w życie 5 sierpnia. To jednak realizacja tylko części z obietnic, które po wybuchu afery o wynagrodzenia lekarzy złożył rząd. Według początkowych zapowiedzi porządku w lekarskich pensjach miały iść jeszcze dalej.

Najważniejsze założenia nowelizacji ustawy zdrowotnej, przygotowanej jeszcze w trakcie wakacji, to m.in.:

- górny limit zarobków lekarzy – 240 zł za godzinę,

- kary dla szpitali, które limit przekroczą,

- obowiązek zatrudnienia w jednym miejscu na co najmniej pół etatu,

- ograniczenie wymiaru pracy do równowartości maksymalnie dwóch etatów.

Powyższe przepisy nie zostały jeszcze nawet poddane pod obrady rządu. Prace nad uszczelnieniem systemu od kilku tygodni stoją w miejscu. Podczas gdy politycy zwlekają z procedowaniem regulacji, szpitale podpisują z lekarzami kolejne, niekiedy milionowe, kontrakty.

Skąd to wiemy? Od 1 lipca tego roku funkcjonuje w Polsce Centralny Rejestr Umów (CRU). Jednostki z sektora finansów publicznych – a więc także część szpitali – mają obowiązek publikować tam wszystkie zawierane z innymi podmiotami umowy. Jeśli więc lekarz ma własną działalność gospodarczą i podpisuje ze szpitalem kontrakt, taka umowa musi się teraz znaleźć w publicznym rejestrze.

Dzięki danym zawartym w bazie udało nam się ustalić, w jakich szpitalach po 1 lipca – po „aferze szpitalnej” i wejściu w życie CRU – podpisano z lekarzami nowe kontrakty, których wartość przekroczyła 1 mln zł w skali roku. ● ► 11

Prace nad
uszczelnieniem systemu
od kilku tygodni stoją
w miejscu

Karolina Słowik

Europa ma problem

Podobno, gdy trzy miesiące temu przedstawiciele krajów OECD ujrzeni po raz pierwszy wyniki międzynarodowego badania umiejętności 15-latków PISA 2025, to na sali zapadła cisza. Bo co mógł powiedzieć przedstawiciel Francji, który uświadomił sobie, że jego kraj w kilka lat zaliczył 18-punktowy spadek w umiejętnościach matematycznych? To tak, jakby przez rok dzieci nie uczyły się w ogóle matematyki. Bo 20 punktów według badaczy to jeden rok w edukacji.

Co miała powiedzieć Finlandia, niedościgniony przez lata edukacyjny wzór. W 2000 roku, kiedy PISA startowała, Finlandia w umiejętności rozumienia czytanego tekstu miała ponad 540 punktów. W tym roku? 474. Mniej niż Polska.

Holandia, Niemcy, Hiszpania – wszędzie spadki na wykresach. I to drastyczne. Tomasz Gajderowicz, wiceszef Instytutu Badań Edukacyjnych, który przeprowadzał w Polsce to badanie, używał słów: „dramat”, „katastrofa”, „groza”, „globalny kryzys”. – Jeszcze nigdy nie widziałem takich wyników – przyznał. – Odkąd systematycznie mierzymy umiejętności uczniów, po raz pierwszy mamy pokolenie, które jest poznawczo wyraźnie słabsze od pokolenia swoich rodziców – mówił „Wyborczej”.

Najbardziej alarmująca sytuacja dotyczy czytania. Nie ma w Unii Europejskiej kraju, który poprawiłby wyniki w tej dziedzinie. Jedynie Słowacja, Cypr, Włochy i Polska ich nie pogorszyły.

Najlepiej byloby nie zaglądać do wyników najgorszych, poniżej tzw. poziomu II. PISA uznaje, że to taki poziom, który mówi o tym, że dzieci nie są w stanie funkcjonować w swobodny sposób w społeczeństwie. To poziom funkcjonalnych analfabetów. Składają litery, słowa, ale nie rozumieją zdań. Ile jest takich 15-latków w całej Unii Europejskiej? 34 proc.

W Polsce? 24 proc. Lepiej, ale wciąż, to jedna czwarta! A trzeba dodać, że jesteśmy tu na chlubnym podium. Mniej funkcjonalnych analfabetów w Europie ma tylko Irlandia (16 proc.) i Estonia (17 proc.).

Rekordzistą jest Cypr. Ma 62 proc. funkcjonalnych analfabetów wśród swoich 15-latków.

Można tylko przypomnieć, że celem UE na 2012 rok było 12 proc. dla wszystkich krajów. Nie udało się. Dlaczego? Nie ma jednoznacznych odpowiedzi. Smartfony, AI (i to raczej nie czas ekranowy, a poziom uzależnienia), ale też systemowe eksperymenty edukacyjne, jak w Finlandii. „Szkola to nie zabawa” – usłyszałam w IBE.

Możemy się pocieszać, że Polska wyhamowała spadki. Że w sumie jesteśmy na europejskim podium za Estonią i Irlandią, jeśli chodzi o wyniki edukacyjne. Ale to wciąż jedynie leczenie ran po pandemii.

Dobre i to. Polscy nauczyciele umieją uczyć. Umieją przygotować do egzaminów. Warto jednak spojrzeć też na to, jak czują się dzieci w polskiej szkole. Tu szuramy po dnie. I to od kilku edycji badań międzynarodowych. ● ► 11

*Pytanie, co takiego Ziobro
ma w swoich szafach, teczkach,
na pendrive'ach, że PiS nie odcina się
od tego człowieka*

WALDEMAR ŻUREK,
minister sprawiedliwości i prokurator generalny
w PR3

Niderlandy Królewska wizyta

8 września 2026 roku. Król Niderlandów Wilhelm-Aleksander i królowa Maksima oglądają krowy podczas wizyty w gospodarstwie mleczarskim Riedstra-Hoving w Veenhuizen.

Liczba dnia

54

TYS. ZŁ
brutto miesięcznie – to wysokość rekordowej polskiej emerytury. Mężczyzna, który ją otrzymuje, przeszedł na emeryturę dopiero w wieku 86 lat, a jego staż pracy wyniósł ponad 67 lat
► [Bydgoszcz.wyborcza.pl](https://bydgoszcz.wyborcza.pl)

XXXIV MSPO w Kielcach

Premiera Ratela

Wczoraj na XXXIV Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego w Kielcach premierę miał długo wyczekiwany demonstrator technologii Ciężkiego Bojowego Wozu Piechoty – Ratel.

– To nowe dziecko polskiego przemysłu zbrojeniowego – mówi Barbara Cena, prezeska Huty Stalowej Woli.

Huta na zeszłorocznym targach prezentowała ledwiałe model wozu w skali 1:4, teraz pokazała go już w pełnej krasie w wersji demonstracyjnej. Ma on stanowić podstawę do opracowania dwóch prototypów, które przejdą kolejne etapy badań. – A w roku 2029 osiągniemy zdolność do produkcji seryjnej – ujawnia plany Marek Karabula, wiceprezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

Ratel (nazwa wzięta od drapieżnego ssaka, który ma bardzo grubą, odporną na ugryzienia czy nawet ukąszenia węży skórę) jest 12 ton cięższy od wchodzącego już na uzbrojenie polskiej armii pływającego bojowego wozu piechoty Borsuk. Zaprojektowano go z myślą o współdziałaniu z ciężkimi czołgami Abrams.

– Przeżywalność załogi była tu podstawowym kryterium i zadaniem, któ-

re zostało zrealizowane – mówi wiceprezes Karabula. Zachwala, że nowe dziecko polskiej zbrojeniówki to pojazd o najwyższej odporności balistycznej i przeciwwinowej. Mimo dużych gabarytów ma być bardzo mobilny. W Hucie Stalowa Wola zachwalają, że z łatwością pokonuje przeszkody – wzniesienia do 40 stopni, rowy o szerokości ponad dwóch metrów. – Nie pływa, ale potrafi pokonywać przeszkody wodne o głębokości przeszło 1,2 metra – opowiada dalej wiceprezes PGZ.

Ciężki Bojowy Wóz Piechoty jest wyposażony w silnik o mocy 1000 KM, może rozwijać prędkość do 65 km na godz. Pomieści trzyosobową załogę oraz 6-8 żołnierzy desantu.

W wariantcie pokazywanym w Kielcach wyposażony jest w wieżę ZSSW-30, montowaną już na Borsukach i na transporterach Rosomak, z armatą Mk 44/S Bushmaster II kalibru 30 mm, karabinem maszynowym i wyrzutnią przeciwpancernych pocisków kierowanych Spike-LR. ● **Grzegorz Walczak**

• Więcej o MSPO Kielce ► [Wyborcza.pl](https://wyborcza.pl)

Poczobut wrócił na Białoruś

Andrzej Poczobut przekroczył wczoraj przed południem granicę polsko-białoruską i wyruszył w stronę rodzinnego Grodna. Zamierza spotkać się tam z rodziną i współpracownikami ze Związku Polaków na Białorusi.

Bartosz T. Wieliński

Zrobił to, co zapowiadał zaraz po przybyciu do Polski 28 kwietnia. Poczobut był jednym z przetrzymywanych na Białorusi więźniów, których wymieniono na złapanych m.in. w Polsce białoruskiego i kazachskiego szpiega oraz ściganego przez Ukrainę rosyjskiego profesora archeologii. Gdy czekałem na niego na linii granicznej, na nieczynnym przejściu w Białowieży, zapytał: – Czy będę mógł wrócić?

Wracać chciał jeszcze w maju. Dla niego to sprawa honoru. Pięć lat spędził w białoruskich więzieniach, a w końcu w łagrze, odmawiając propozycjom udania się do Polski na wygnanie. Nie zamierzał uciekać, nie chciał zostawić Polaków na Grodzieńszczyźnie na pastwę reżimu Łukaszenki. Przed wymianą w Białowieży przedstawiciele białoruskich władz zapewniali go, że będzie mógł wrócić do kraju, wręczono mu nawet jego paszport.

Po przyjeździe do Polski udało się przekonać Poczobutę, żeby najpierw zadbał o swoje prywatne sprawy. Mimo prób z powrotu nie zrezygnował. Na Białorusi planuje pozostać przez tydzień. Następnie uda się do USA i Kanady, gdzie spotka się z politykami i działaczami Polonii. Po powrocie do Polski zamierza skupić się na dokończeniu pisania książki o swoich więziennych przeżyciach, którą wyda wydawnictwo Agora.

ROZMOWA Z

ANDRZEJEM POCZOBUTEM

korespondentem „Gazety Wyborczej” na Białorusi, działaczem Związku Polaków na Białorusi

BARTOSZ T. WIELIŃSKI: Wkrótce przekroczysz granicę polsko-białoruską. Nie boisz się tam wracać?

ANDRZEJ POCZOBUT: Znalazłem się w sytuacji, której każdy by się bał. I ja się boję. Ale w życiu nie należy kierować się strachem.

Zgoda, ale trzeba być rozsądnym. Wiesz, co zrobili z Aleksiejem Nawalnym, gdy wrócił do Rosji?

– Ale dlaczego akurat rozmawiamy o historii Nawalnego? Po pierwsze, Białoruś to inny kraj niż Rosja. I sytuacja jest zupełnie inna. Nawalnego Rosjanie chcieli zabić już wcześniej. Otruili go przecież nowiczoikiem. Ja przesiedziałem za kratami pięć lat, mieli mnie na widelcu i nic mi nie zrobili. A mogli zrobić, co chcieli. W więzieniu, łagrze jest się przecież całkowicie zależnym od władzy. To ona decyduje o życiu i śmierci.

Mogą cię zamknąć i posadzić na kolejne pięć lat...

• **Andrzej Poczobut w Senacie, 20 maja 2026 r.**

FOT. SŁAWOMIR KAMIŃSKI / AGENCJA WYBORCZA.PL

– Tego nie można wykluczyć. Ale z tego, co wiem o funkcjonowaniu białoruskiego reżimu, wynika, że zamykanie mnie w więzieniu byłoby władzom w Mińsku bardzo nie na rękę, skoro podejmowane są próby odmrożenia relacji z Zachodem.

Łukaszenka podejmował takie próby wielokrotnie, a potem je porzucał. Coś z tego teraz wyjdzie?

– Wszystko zależy od tego, co się będzie działo w Ukrainie. Jeżeli Rosja faktycznie przeprowadzi mobilizację i postanowi znowu wykorzystać terytorium Białorusi do ofensywy przeciwko Ukraincom, to te dość słabe wysiłki, by porozumieć się z Zachodem, spalą na panewce. Mińsk będzie się wówczas zajmować wyłącznie kwestiami bezpieczeństwa. To oczywista oczywistość.

Chcę jednak wierzyć, że wojna w sensie militarnym będzie powoli wygasła. Trwa już piąty rok, obydwie strony są nią wyczerpane. Dotyczy to też społeczeństwa rosyjskiego i myślę, że rosyjskie władze zdają sobie z tego sprawę i z tego, jak złe są społeczne nastroje. Jeśli ten pozytywny scenariusz się spełni, to wszystkie działania władz białoruskich skoncentrują się, by odbudować relacje z Zachodem. Dziś już widać, że to nie jest inicjatywa jednego gracza, próby trwają na wielu płaszczyznach. Ale to absolutnie nie znaczy, że reżim się zmienia, demokratyzuje czy że się boi Rosji. Po prostu Łukaszenka chodzi o przetrwanie.

Mi też o przetrwanie chodzi. O przetrwanie Związku Polaków na Białorusi i polskiej mniejszości.

Za kilka dni miał odbyć się zjazd Związku Polaków. Został jednak niespodziewanie odwołany. Co się stało?

– Mogę tylko zacytować oficjalny komunikat Związku Polaków: w związku z problemami dotyczącymi logistyki i bezpieczeństwa zjazd zostaje odroczony o pół roku.

Kto będzie czekał na ciebie po białoruskiej stronie granicy?

– Rodzina. Moja własna i działacze Związku Polaków. Granicę przekroczę razem z córką Janą. Pojedziemy do domu do Grodna. Wstąpię wcześniej do Brzostowicy Wielkiej.

To miejscowość położona jakieś 60 km na południe od Grodna. Tam przyszedłeś na świat.

– To skromne, rolnicze miasteczko. Pojadę zobaczyć nasz dawny dom. Odwiedzę cmentarz. Bardzo chciałem to zrobić. Dopiero teraz będę miał możliwość. A dalej pojedziemy do Grodna. Do żony, do rodziców.

Jak myślisz, co się zmieniło?

– W naszym mieszkaniu? Żona zrobiła remont. Zmieniła kolor ścian, kupiła nowe meble. Minęło pięć lat, jak tam nie byłem. Kawał czasu. Gdy mnie aresztowano, żona nie chciała niczego zmienić. Nawet papierów na moim biurku nie chciała ruszać. A zawsze miałem tam bałagan. Pracowałem nad kilkoma tematami. Tu sterta dokumentów z jednej sprawy. Obok kupka materiałów z drugiej, tu trzecia. Żona zostawiła to tak, jak było. Liczyła, że szybciej wyjdę. Dzieci ją przekonały, żeby coś z tego zrobić.

A w samym Grodnie?

– Zbudowano nowy most na Niemnie. Dwa razy go otwierano, bo po pierwszej ceremonii wyszły jakieś usterki i trzeba było je naprawiać. Na drugim otwarciu był już Łukaszenko. Moje miasto na pewno się zmieniło, pewno trochę nowych budynków wybudowali. Bardzo jestem ciekaw, jak wygląda.

Poza rodziną będziesz spotykać się z działaczami Związku Polaków?

– Oczywiście. W Grodnie i w terenie. Planuję odwiedzić różne miejscowości. Bardzo dużo osób z naszego związku zaan-

Polska zawsze była dla mnie pięknym krajem dobrych ludzi

ANDRZEJ POCZOBUT

gażowało się w pomoc dla mnie. Kupowali jedzenie, przysyłali paczki, gdy siedziałem w więzieniu i mogłem je dostawać. W łagrze to prawo mi odebrano. Jestem za tę pomoc bardzo wdzięczny, pomogła mi przetrwać.

Co cię najbardziej zaskoczyło po powrocie do Polski?

– Od dawna wiedziałem, że polskie społeczeństwo boryka się z polaryzacją. Ale nie sądziłem, że to idzie tak daleko. W Polsce wszyscy oskarżają wszystkich o sprzyjanie Rosji. Dobrze, że białoruska prokuratura zleciła ekspertyzę moich tekstów. Biegli orzekli, że jestem genetycznym rusofobem. Dzięki temu w Polsce czuję się bezpiecznie...

A na poważnie, gdy wszyscy oskarżają się o prorosyjskość, to ludzie, którzy faktycznie działają w interesie Rosji, giną w tym całym szumie. Dziwi mnie, że tego nie rozumiecie.

A pozytywne zaskoczenia?

– Polska zawsze była dla mnie pięknym krajem dobrych ludzi. Zawsze się tu dobrze czułem. Teraz widziałem jeszcze wspaniałą historię sukcesu. Może z polskiej perspektywy jej nie widać, bo zawsze jest na co narzekać, ale z perspektywy nawet nie Białorusi, a krajów unijnych, które przeszły podobną drogę, Słowacji, Bułgarii, Rumunii czy Łotwy widać wielką różnicę na plus.

W Polsce nie ma korupcji, jest bezpiecznie, policja działa sprawnie, a gospodarka się rozwija. Ludzie mają się tu dobrze. Należy się z tego cieszyć i to doceniać. A nie porównywać z odległymi krajami, które rozwijają się dłużej i którym było łatwiej. Niech nie będzie tak, jak pisał Mickiewicz, że „ile cię trzeba cenić, ten tylko się dowie, kto cię stracił”.

W Polsce stałeś się już instytucją. Na spotkania z tobą przychodzą tłumy.

– Na to nie byłem przygotowany. Myślę o sobie, że przede wszystkim jestem dziennikarzem, a nie celebrytą. Zbyt duża rozpoznawalność w tym nie pomaga.

Ale można ją wykorzystać do robienia dobra.

– To właśnie staram się robić. Dzięki tym spotkaniom udawało się doprowadzić do tego, że dzieci z Białorusi zaproszono gdzieś na ferie, albo zawiązano współpracę ze Związkiem Polaków. Na spotkaniach zawsze mówię o problemach, z którymi Polacy na Białorusi się borykają. W ciągu tych kilku miesięcy to i owo udało mi się zrobić.

W ubiegłym tygodniu spotkałeś się z papieżem Leonem XIV. O czym rozmawialiście?

– Nasze spotkanie było krótkie, a mój angielski jest taki sobie. Ale poprosiłem papieża o błogosławieństwo dla Białorusi, dla mojej rodziny i dla mojej dużej rodziny, czyli dla Związku Polaków na Białorusi. Przywiozłem do Watykanu dwie kopie obrazu Matki Bożej Kongregackiej. Obraz w XVI wieku przywieziono do Grodna z Rzymu, jest symbolem naszego kresowego katolicyzmu. Jedna kopia była darem dla papieża. Poprosiłem, by drugą pobłogosławił. Ten obraz pojedzie ze mną do Grodna. Mam nadzieję, że z Bożą pomocą dojedzie.

Też mam taką nadzieję, Uważaj na siebie, Andrzeju. I szybko wracaj.

– Wszystko będzie dobrze. ●

Silveri zmieniają nasz handel

ROZMOWA Z

**EWĄ SECH I MONIKĄ
HASSLINGER-PAWLAK,**
badaczkami z YouGov, współautorkami
raportu „Silver – generacja przyszłości”

PIOTR MIĄCZYŃSKI: Młode pokolenie projektujące usługi dla seniorów zupełnie nie rozumie ich potrzeb, co prowadzi do ich infantyilizacji i wciskania im przestarzałego sprzętu. Efektem tego podejścia są także drogie i niskiej jakości domy opieki, braki w geriatrici oraz protekcyjne traktowanie starszych pacjentów w szpitalach. Prawda czy fałsz?

EWĄ SECH: Tego nasze badania nie rozstrzygają. Wiemy natomiast, kim jest dziś „senior”, i możemy bardzo konkretnie opisać tę grupę oraz jej potrzeby konsumencie. Właśnie temu przyjrzałyśmy się w raporcie „Silver – generacja przyszłości”. Naszą opowieść zaczęłyśmy od postawienia prostego pytania: kto to jest senior? Zadałyśmy je uczestnikom panelu gospodarstw domowych YouGov dwukrotnie – pierwszy raz w 2016 r., a następnie teraz, po 10 latach.

I co?

E.S.: Wraz z wiekiem przesuwają się postrzegana granica wejścia w wiek senioralny. Młodsze pokolenia uznają, że seniorem jest już osoba w wieku 58 lat. Z kolei osoby, które same mają 60 lat i więcej, wskazują, że seniorami są dopiero 70-latkowie.

Ciekawe jest również to, jak ta granica przesunęła się na przestrzeni ostatniej dekady. 10 lat temu osoby, które już wtedy były na emeryturze, wskazywały, że seniorem jest 64-latek. Dziś, według tej samej grupy społecznej, granica ta przesunęła się do 68. roku życia. Przyjęłyśmy więc, że silveri to osoby w wieku 60+.

Dla producentów 40-latek to jeszcze klient, a jak już przekracza 50. rok życia, smuga cienia się pojawia.

MONIKA HASSLINGER-PAWLAK: Latami wielu producentów skupiało się przede wszystkim na osobach do 49. roku życia. Teraz zaczyna się to zmieniać. **E.S.:** Obecnie seniorzy nie są grupą docelową pierwszego wyboru. Ale to się zmienia, bo społeczeństwo się starzeje.

Obecnie przewidywana długość życia wynosi około 82,5 roku w przypadku kobiet oraz prawie 75 lat w przypadku mężczyzn. Według danych GUS silveri stanowią obecnie około 26-27 proc. społeczeństwa. Na tle Europy jesteśmy jedną z najszybciej starzejących się populacji.

Czyli silveri to ok. 10-10,5 mln osób. A najliczniejszą grupą są teraz u nas millennialsi w wieku 29-44. Ich jest ok. 10-11 mln, czyli ok. 27-29 proc.

E.S.: Nasza piramida wieku wyraźnie się zmienia. Jej podstawa się kurczy – jest coraz mniej osób młodych, a jednocześnie rośnie udział osób w średnim wieku i starszych.

Dzieci do 12. roku życia mamy ok. 3,5-4,5 mln. To jest 9-12 proc. Zetki, mające teraz od 13 do 28 lat, to ok. 5,5-6 mln osób, czyli ok. 14-15 proc. społeczeństwa. **E.S.:** Gospodarstwa domowe osób do 25. roku życia odpowiadają za około 5 proc. wartości rynku FMCG, czyli na żywność i artykuły chemiczno-kosmetyczne.

A silveri?

E.S.: To przede wszystkim mniejsze gospodarstwa domowe, jedno- i dwuosobowe.

Zabka to nie jest sklep dla starych ludzi

Co jest wyrazem troski o starszego klienta?

Lupa przy półce i większe etykiety. Starsze osoby za chwilę będą najpotężniejszą grupą konsumentów w Polsce. Badaczki z YouGov opowiadają, jak zmieni się dla nich handel, sklepy i okolica.

Czyli ich potrzeby są całkowicie inne.

M.H-P.: I inaczej wydają pieniądze. Według danych GUS silveri mają, w przeliczeniu na osobę, minimalnie mniej pieniędzy niż młodszy konsumenci, ale większą część budżetu przeznaczają na produkty FMCG.

Jako grupa są niedocenieni?

M.H-P.: Zdecydowanie. Nadal dominuje dość uproszczone podejście, w którym podstawową odpowiedzią na ich potrzeby jest cena i promocja.

To mit?

E.S.: Z naszych badań wynika, że silveri są bardzo wartościową grupą konsumentów. Chętnie sięgają po produkty markowe, a podczas zakupów są bardziej uważni – sprawdzają m.in. skład produktu i jego datę ważności. Zwracają uwagę na to, co kupują, a samo hasło „promocja” nie jest dla nich wystarczającą zachętą do zakupu.

Czyli przeświadczenie, że łatwo ich jest nabić w butelkę...

M.H-P.: Jest ono bardzo dalekie od prawdy. Silveri robią listy zakupów i znają ceny produktów. Jedna trzecia deklaruje, że ma trudności finansowe, ale prawie 70 proc. takich trudności nie ma. Co więcej, 20 proc. dobrze ocenia swoją sytuację finansową i twierdzi, że może sobie pozwolić na wszystko, czego potrzebuje.

Mick Jagger ma 83 lata i skacze na scenie. W Polsce 80-latek powinien, według rodziny, żegnać się z życiem albo pełnić funkcję ozdoby na świętach i najlepiej nie sprawiać problemów.

E.S.: To niezwykle zróżnicowana grupa. Są 80-latkowie, którzy świetnie radzą sobie z technologią.

I jak to panie pod względem badawczym rozróżniają, skoro ta grupa jest tak mocno niejednorodna?

E.S.: Podzieliliśmy grupę seniorów, biorąc pod uwagę dwa aspekty. Pierwszym jest to, jak oceniają swoją sytuację materialną, a drugim – ich status społeczny, a także podstawowe wartości, którymi kierują się w życiu.

M.H-P.: W ten sposób w grupie 60+ wyróżniliśmy trzy główne segmenty: establish, intelektualistów i tradycjonalistów. W przypadku pierwszej grupy trudno było znaleźć polskie określenie, które w pełni oddawałoby znaczenie tej kategorii.

I kto to jest?

E.S.: Establish to grupa konsumentów, którzy postrzegają swój status społeczny jako wysoki, a jednocześnie są przywiązani do tradycyjnych wartości. Jej przedstawiciele zdecydowanie chętniej wybierają mniejsze sklepy.

Grupa intelektualistów wyróżnia się z kolei najwyższą wartością koszyka – podczas pojedynczych zakupów wydaje najwięcej, ale robi je stosunkowo rzadko. To właśnie w tej grupie nabywców widzimy największy udział marek własnych. Jednocześnie częściej niż pozostałe segmenty wybierają dyskonty zamiast małych formatów.

Na czym polega ten deklarowany tradycjonalizm, konserwatyzm? Mówimy o konserwatyzmie finansowym czy obyczajowym?

E.S.: O jednym i drugim. Myślę, że te dwa obszary są ze sobą mocno powiązane. Np. grupa establish przywiązuje bardzo dużą wagę do jakości i wyjątkowości oferty. Grupa intelektualistów chce mieć pewność, że to, co kupuje, jest autentyczne.

„Autentyczne”, czyli?

E.S.: Chcą mieć pewność, że nikt nie próbuje ich oszukać ani sprzedać im czegoś pod fałszywą obietnicą. Nie uwierzą, że jakiś produkt „przedłuży im życie o 20 lat”. A tradycjoniści cenią tradycyjnie wartości, czyli użyteczność i praktyczność, ale również uczciwość. Chcą mieć poczucie, że dostają uczciwy produkt w uczciwej cenie. Zasadniczo cała grupa seniorów lubi robić zakupy częściej niż ogół społeczeństwa. Dla wielu z nich są to zakupy codzienne.

Czyli zakupy są dla nich rozrywką?

M.H-P.: Tak, nawet przyjemnością. Często chodzą do sklepów, ale kupują niewiele. Jednorazowo wydają średnio około 46 zł. Najczęściej wybierają sklepy blisko domu.

A dlaczego jedni idą do dyskontu, a drudzy do osiedlowego i na bazarów?

E.S.: Znaczenie ma odległość od sklepu. Przy tak częstych zakupach ważne jest, żeby nie pokonywać dużego dystansu. Część osób po prostu nie chce tego robić, część nie ma samochodu.

Jeśli jednak szukamy uogólnień, to silveri zdecydowanie nie zaliczają się do grupy, którą w YouGov nazywamy „mistrzami dyskontów”, czyli osób, które głównie tam robią zakupy.

Według naszych danych 44 proc. wydatków na FMCG przypada na dyskonty, a w grupie 60+ jest to tylko jedna trzecia. Część silverów wybiera osiedlowy sklep, bo ceni bezpośredni kontakt ze sprzedawcą. Zaprzyjaźniona osoba nie tylko sprzedaje im produkt, ale także z nimi porozmawia.

Silveri są bardzo wartościową grupą konsumentów. Chętnie sięgają po produkty markowe, a podczas zakupów są bardziej uważni – sprawdzają m.in. skład produktu i jego datę ważności

Silversi zmieniają nasz handel

• Część silversów wybiera osiedlowy sklep, bo ceni bezpośredni kontakt ze sprzedawcą. Zaprzyjaźniona osoba nie tylko sprzeda im produkt, ale także z nimi porozmawia FOT.DAWID ZUCHOWICZ / AGENCJA WYBORCZA.PL

Najbliżej są sklepy na literę Ż.

E.S.: Ta sieć jest wyraźnie niedoreprezentowana wśród silversów.

Seniorzy jej nie lubią?

E.S.: Ten format nie odpowiada w pełni na ich potrzeby. Seniorzy oczekują szerszego wyboru produktów, także markowych, po które chętnie sięgają.

Czy sieci formatu Żabki mają w ogóle przyszłość w starzejącej się Polsce?

E.S.: Wszystkie formaty handlowe będą musiały dostosować swoją ofertę do potrzeb starszych konsumentów. To wyzwanie dla całego rynku.

A jeśli chodzi o obsługę technologii...

M.H-P.: Nie, pokolenie silver nie jest wykluczone cyfrowo. Ta granica bardzo się przesunęła. W ciągu ostatnich 10 lat do grupy 60+ weszło pokolenie, które dużą część swojego życia zawodowego spędziło już w świecie cyfrowym. To ważna zmiana.

Czyli telefon, komputer?

E.S.: To dla nich żadna przeszkoda. Kasa samoobsługowa również.

Porównywanie cen w internecie?

E.S.: Bez problemu.

M.H-P.: Interesuje ich również sztuczna inteligencja. Pytałyśmy silversów, czy i do czego chcieliby ją wykorzystać.

I co?

E.S.: Silversi chcą korzystać z AI, a w niektórych obszarach nawet nieco częściej niż ogół społeczeństwa. Widzą dla niej bardzo konkretne zastosowania w handlu i podczas robienia zakupów. W sklepie AI mogłaby np. służyć do nawigacji do odpowiedniej półki, odczytania opisu produktu, sprawdzenia, czy dany produkt jest zdrowy, ile zawiera kalorii albo

czy ma składniki, które mogą im zaszkodzić.

A detaliści, producenci o tym wiedzą w ogóle?

M.H-P.: Już tak.

Jak rozumiem, panie ich właśnie uświadomiły?

E.S.: Pokazałyśmy, gdzie pojawiają się bariery, które dla młodszych konsumentów mogą być niewidoczne. Aby sprawdzić datę ważności czy skład produktu, silversi często robią zdjęcie etykiety i powiększają je na ekranie telefonu. Czy nie można im tego ułatwić?

Na zakupy idzie przedstawiciel generacji Z, a obok senior. Co wkładają do koszyków?

M.H-P.: Ten starszy zwraca uwagę na jakość i częściej szuka produktów, które postrzega jako zdrowe.

Zacytuję wasze badanie: „Koszyk gospodarstw 60+ wyróżnia się większym udziałem produktów świeżych (np. ryby, owoce, mięso), jak i „przemysłowych” (np. bakalie, ciastka, praliny). Seniorzy rzadziej sięgają po kategorie postrzegane jako mniej sprzyjające zdrowiu, m.in. napoje gazowane, chłodzone dania gotowe, piwo i cydr oraz soki i napoje niegazowane”.

E.S.: Przedstawiciel generacji Z w tym samym momencie wrzuci do koszyka napój gazowany i chipsy. A silvers dołoży warzywa, owoce, wodę niegazowaną, serek biały.

M.H-P.: Do tego jeszcze orzechy, ewentualnie coś słodkiego.

E.S.: I wędliny, ale dobrej jakości. Nie wybierze dużego opakowania tylko dlatego, że jest na promocji. Raczej podejdzie do lady i poprosi o produkt lepszej jakości, ale kupi go w mniejszej ilości.

Wydawaloby się, że młodsze pokolenia powinny być bardziej proekologiczne, ale nasze badania pokazują, że nie zawsze tak jest. Starsi konsumenci są pod tym względem bardziej świadomi i zdecydowanie częściej zwracają uwagę na to, aby nie marnować żywności.

To oczywiście wiąże się również z ich sytuacją finansową. Mają określony budżet i starają się nim rozsądnie zarządzać.

A może starsze osoby nie chcą korzystać z promocji, bo są one zazwyczaj skonstruowane według zasady „2+2”, „3+3”. Sklepom chodzi o to, aby jak najbardziej zwiększyć liczbę rzeczy, które kupujemy, bo liczba osób w sklepach spada. Ale jednocześnie często widzę w sklepach starsze osoby, które stoją przed półkami i na głos pytają, po co im tyle?

E.S.: Starsze osoby nie zawsze skorzystają z promocji na wielopak wody, bo może on być po prostu zbyt ciężki, żeby donieść go do domu. To dobry przykład niedopasowania oferty do realnych potrzeb tej grupy. Wszyscy konsumenci, niezależnie od wieku, zwracają uwagę na cenę. Jednak młodzi kupują na promocjach więcej niż starsi. Silvers, kiedy widzi promocję i gratisy, najpierw zastanowi się, czy na pewno tego potrzebuje. Jednocześnie dużą wagę przywiązuje do produktów, które pomagają im dbać o zdrowie. Chce mieć pewność, że kupuje produkt świeży i dobrej jakości. Jeśli sklep nie odpowiada na te potrzeby, to szybko straci jego zaufanie.

Jest jakiś specjalny model sprzedaży dla seniorów?

M.H-P.: Ten temat dopiero pojawia się na naszym rynku. Podczas pracy nad raportem zwróciliśmy uwagę na Japonię oraz Koreę Południową jako przykłady rynków, które wcześniej musiały odpowiedzieć na potrzeby starzejącego się społeczeństwa. W sklepach są tam nawet ławeczki i specjalne strefy przygotowane z myślą o seniorach.

Japoński protoplasta naszej Żabki, czyli 7-Eleven, jest dostosowany do potrzeb osób starszych.

M.H-P.: U nas to starzenie społeczeństwa nastąpiło bardzo szybko, wręcz błyskawicznie. Jak tutaj siedzimy przy stole, wszyscy byliśmy wychowywani w czasach, kiedy na świat przychodziło co roku mnóstwo dzieci.

Ta piramida wieku była zdrowa, w sensie szeroka na dole. O spadku urodzeń zaczęło się nieśmiało mówić pod koniec XX wieku, ale to, co nastąpiło w ciągu ostatnich 10 lat, to jest dramat. Dramat, którego swoją drogą w Warszawie może tak strasznie nie widzimy, bo Warszawa ściąga młode pokolenie i szpitale położnicze są tu jeszcze obłożone.

Pod względem demograficznym jesteśmy mega zróżnicowanym krajem, mamy pas województw, które mają obecnie ponad jedną trzecią udziału osób w wieku senioralnym: woj. lubelskie, świętokrzyskie, opolskie, a mamy takie, co mają tylko jedną czwartą, np. Wielkopolska. Pokazywałyśmy to na spotkaniu dla producentów, mówiąc: zróbcie coś. Zmieńcie swoje podejście i sposób komunikacji. A także produkty, w zależności od miejsca, gdzie działacie.

Od czego by pani zaczęła?

M.H-P.: Od etykiet. Po tym badaniu zrozumiałam, że większość seniorów ma problem z etykietami, bo są za małe.

Ale tak jest nie tylko w sklepach. Choćby ceny kaw na ścianie w kawiarni dostrzeże raczej młoda osoba. Starsza się gubi, bo np. czcionka jest zbyt wymyślna.

M.H-P.: Byłam niedawno na wakacjach na południu Francji. W kawiarni w ciągu dnia większość klientów to było silver generation. Dlaczego?

Podeszła do nas pani i postawiła wielką tablicę z ręcznie napisanymi daniami. Ustawiła ją po prostu na krześle. Zamiast menu. Prosta rzecz. Porozmawiałam z nią chwilę i powiedziała, że mają sporo klientów, którzy drobnych liter nie widzą. A tak, nie czują się skrepowani i wszystko jest dla nich jasne.

Ale ta potrzeba przekłada się na wiele dziedzin życia, np. kremy. Ludzie chcieliby wiedzieć, co jest w składzie, bez szukania okularów. W sklepach też brakuje seniorom pewnych informacji. Pan pytał o promocje. Seniorzy chcieliby wiedzieć, co to jest za promocja? Czy ta promocja wynika z tego, że za dwa dni się skończy data ważności? Oczekują konkretnej informacji.

Czyli oni po prostu nie chcą być traktowani jak dzieci.

M.H-P.: Otóż to.

Niemcy, Generation Market sieci Kaiser's, celowo zaprojektowany pod silversów. Wprowadzono m.in. szersze alejki, antypoślizgowe podłogi, lżejsze, łatwe w prowadzeniu wózki, niektóre z siedziskiem i blokadą kół, koszyki na kółkach z długą rączką. Większe etykiety z cenami, dostępne lupy przy regałach, przyciski „poproś o pomoc” na półkach. Do tego „kącik senioralny”: kanapy, ekrany, darmowe wezwanie taksówki, strefa kawy i ciasta. Potem tę sieć przejęto, więc sklep został zamknięty, ale zanim to się stało, odnotował wzrost przychodów o 30 proc.

E.S.: Część tych rozwiązań z pewnością mogłaby się sprawdzić również w polskim handlu. Antypoślizgowa podłoga to zresztą dobry pomysł nie tylko z myślą o silversach.

Większe cenówki?

M.H-P.: Jak najbardziej. Lżejszy wózek również byłby dobrym rozwiązaniem. A jeśli nie możemy zastosować większych liter na etykietach, praktycznym rozwiązaniem mogłaby być lupa przy półce.

Holandia, sieć supermarketów Jumbo wprowadziła „kasy do pogadania” (Kletskassa) w sklepach na obszarach z wysoką samotnością osób starszych. Rozwiązanie polega na tym, że jedna lub kilka kas działa tak, że klient może zapłacić, ale też spokojnie porozmawiać z kasjerem.

M.H-P.: To mi się podoba, bo starsze osoby wolą tradycyjne kasy, zwłaszcza gdy jest tam „pani Zosia”, z którą mogą sobie zamienić kilka zdań, „bo ona mnie zna, bo ja tam przychodzę od lat. Jak wchodzę do swojego sklepu, który jest na dole w budynku, to też mówię dzień dobry i panie mi odpowiadają dzień dobry, znamy się”.

Myślę, że to jest bardzo ważne dla starszych osób.

Kasjerzy są specjalnie szkoleni do prowadzenia cieplej, niespiesznej rozmowy, rozpoznawania sygnałów samotności. Część sklepów Jumbo ma też kącik kawowy, gdzie lokalni mieszkańcy, głównie osoby starsze, mogą się spotkać. To przykład, gdzie sieć handlowa traktuje sklep nie tylko jako miejsce sprzedaży, ale także jako codzienny punkt kontaktu społecznego.

E.S.: To jest bardzo ważne, bo to dotyka głównego problemu: samotności osób starszych. Zwłaszcza gdyby obsługa w sklepie była na tyle wykwalifikowana, aby wychwycić moment depresji u osoby starszej i zagospodarować go, zgłaszając odpowiednim osobom. To byłoby genialnie. ●

24 proc. polskich 15-latków nie rozumie tego, co czyta

– Po raz pierwszy mamy pokolenie, które jest poznawczo wyraźnie słabsze od pokolenia swoich rodziców – komentuje Tomasz Gajderowicz, wiceszef instytutu, który przeprowadzał w Polsce badanie PISA 2025.

Karolina Słowik

– Najnowsze wyniki międzynarodowego badania PISA pokazują dwie rzeczy. Po pierwsze, wyniki polskich 15-latków się ustabilizowały. Wyhamowaliśmy spadek, który obserwowaliśmy po pandemii i po zmianach systemowych – komentuje dr hab. Tomasz Gajderowicz, wicedyrektor Instytutu Badań Edukacyjnych – Państwowego Instytutu Badawczego (IBE-PIB), który odpowiada za realizację badania PISA w Polsce.

I dodaje: – Drugi wniosek jest znacznie bardziej dramatyczny. Mamy do czynienia z globalnym kryzysem edukacji. To nie są słowa na wyrost – pokazują to twarde dane z największego międzynarodowego badania umiejętności uczniów na świecie. Dla krajów OECD wyniki z 2025 roku są najniższe w historii badania.

Jesteśmy w europejskiej czołówce

PISA (Programme for International Student Assessment – Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów) to największe międzynarodowe badanie umiejętności uczniów na świecie. Co trzy lata 15-latkowie z kilkudziesięciu krajów świata badani są w trzech dziedzinach: rozumowania w naukach przyrodniczych, umiejętności matematycznych oraz rozumienia czytanego tekstu.

W najnowszej edycji uczestniczyło 91 krajów i regionów, w tym ponad 7 tys. uczniów oraz uczennic z 217 polskich szkół. Wzięli udział w badaniu między 3 marca a 25 kwietnia 2025 roku. Organizatorem PISA jest Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

Wyniki polskich 15-latków są zbliżone do tych z 2022 roku. Wtedy pisaliśmy o dużych spadkach, odnotowanych nie tylko u nas, ale również w innych krajach. Jednak w najnowszej edycji nawet te słabsze wyniki dają nam miejsce w unijnej czołówce, bo wielu krajom poszło znacznie gorzej.

Najlepsze wyniki w Europie odnotowała Estonia. Najwyższe wyniki na świecie nadal uzyskują piętnastolatki z krajów i regionów Azji – podkreśla IBE-PIB.

Gajderowicz: – Również niemal wszystkie kraje Europy odnotowały wyraźny spadek. W Hiszpanii czy Francji w niektórych dziedzinach przekracza on 20 punktów, czyli mniej więcej tyle, ile odpowiada rokowi nauki. Odkąd systematycznie mierzymy umiejętności uczniów, po raz pierwszy mamy pokolenie, które jest poznawczo wyraźnie słabsze od pokolenia swoich rodziców – komentuje Gajderowicz.

I wylicza, że nie ma w Unii Europejskiej kraju, który poprawiłby wyniki w czytaniu. Wśród tych, które ich nie pogorszyły, są Słowacja, Cypr, Włochy i Polska. Wszystkie pozostałe mają istotnie mniej punktów.

• **PISA to największe międzynarodowe badanie umiejętności uczniów na świecie**

FOT. SHUTTERSTOCK

Francja w rozumowaniu matematycznym straciła np. 18 punktów względem poprzedniej edycji, Hiszpania 23, a Dania straciła aż 29 punktów.

– Warto zadać sobie pytanie, co to oznacza dla społeczeństw: dla zdolności ludzi do rozumienia świata, dla dojrzałości decyzji, które podejmują przy urnie wyborczej, dla produktywności i wzrostu gospodarczego. To jest globalny kryzys kapitału ludzkiego, globalny kryzys fundamentalnych umiejętności, które pozwalają człowiekowi się rozwijać – dodaje.

Wiele dzieci nie rozumie tego, co czyta

W naukach przyrodniczych średnie wyniki polskich dziewcząt i chłopców są zbliżone – podkreślają badacze z IBE-PIB. Jednak jeśli chodzi o umiejętności związane z czytaniem, chłopcy odnotowali gorsze wyniki od dziewcząt aż o 37 punktów.

Nowością w porównaniu do poprzednich wyników w Polsce jest przewaga chłopców w matematyce – mają średni wynik o 13 punktów wyższy niż dziewcząt. W większości krajów objętych badaniem chłopcy lepiej radzą sobie z matematyką.

Jednak najbardziej martwią coraz częstsze przypadki analfabetyzmu funkcjonalnego: kiedy dzieci czytają, ale nie rozumieją tego, co czytają.

Dotyczy to aż 24 proc. polskich 15-latków (w UE średnia to 34 proc.).

Najniższe umiejętności, uznawane za niewystarczające do sprawnego funkcjonowania w społeczeństwie, dotyczą 20 proc. polskich dzieci w dziedzinie przyrodniczej (średnia UE to 27 proc.) i 26 proc. w matematyce (UE to 35 proc.). Najniższe wyniki odnotowali uczniowie branżowych szkół – stopnia. W zakresie przyrody aż 59 proc. piętnastolatków z branżowych szkół osiąga niskie poziomy umiejętności, w matematyce aż 71 proc., a w zakresie rozumienia czytanego tekstu – 68 proc.

Spadki wyników w matematyce i czytaniu zaobserwowano też w grupie 15-latków z najbardziej uprzywilejowanych środowisk. Widać to również w wynikach uczniów z innych krajów.

Niskie zaangażowanie i uzależnienie od ekranów

Z czego wynikają te spadki? Gajderowicz wskazuje m.in. na smartfony i media społecznościowe. – To bez wątpienia wpływa na osiągnięcia uczniów, ale zależność nie jest prosta i wymaga dalszych badań – przestrzega. I pokazuje dane o tym, ile czasu dzieci spędzają przed ekranami. – W Pol-

sce to 4,8 godziny dziennie w telefonie, jedna z najwyższych wartości w Unii Europejskiej. Trzeba przy tym pamiętać, że to dane deklaracyjne, więc prawdopodobnie zaniżone – podkreśla.

Z kolei ministra edukacji Barbara Nowacka podczas prezentacji wyników mówiła o tym, że ważna jest stabilność polityczna wokół szkół. Że gwałtowne reformy i konflikt polityczny tylko szkodzą i wpływają bezpośrednio na zaangażowanie nauczycieli.

Gajderowicz zaznacza, że w przypadku ekranów nie mamy do czynienia z zależnością liniową. – Dzieci, które prawie w ogóle nie korzystają z urządzeń, wcale nie osiągają najlepszych wyników. Najwyższe mają te, które korzystają z nich z umiarem. Natomiast ci, którzy korzystają bardzo dużo, mają rzeczywistość dramatycznie niskie rezultaty – tłumaczy.

Podkreśla, że w wynikach PISA kluczowe wydaje się uzależnienie od technologii cyfrowych, w tym FOMO, czyli lęk przed tym, że coś nas omija. – W ankiecie PISA są pytania, które bardzo dobrze to pokazują – na przykład „Kiedy jestem na lekcji, czuję potrzebę, aby być online i odpowiadać na wiadomości”. Jest to jedna z miar uzależniania od cyfrowego świata. Uczniowie, którzy nie mają tego problemu, osiągają bardzo wysokie wyniki. Ci, którzy deklarują uzależnienie, wypadają nawet o ponad 40 punktów słabiej – różnica odpowiada ponad dwóm latom nauki – mówi.

W ankiecie PISA zawarto pytania, które pokazują skalę uzależnienia. Pierwsze: „kiedy jestem na lekcji, czuję potrzebę, aby być online i odpowiadać na wiadomości” oraz drugie: „jak nie mam internetu, to czuję się zestresowany”. Ci, którzy nie mają tego problemu, osiągnęli wyniki na poziomie 520 punktów, ale dzieci uzależnione mają znacznie słabsze wyniki.

Co ciekawe, dziewczęta częściej niż chłopcy zgłaszały niepokój z powodu braku telefonu oraz potrzebę bycia online – wskazuje IBE-PIB.

Bardzo niska motywacja do nauki światowym trendem

Badacze zwracają też uwagę, że polscy 15-latkowie gorzej niż ich rówieśnicy z innych krajów ocenili nie tylko szkolne zasoby cyfrowe, ale też kompetencje cyfrowe nauczycieli. Technologia w polskiej szkole najczęściej używa się do prezentacji. Natomiast uczniowie w Polsce częściej korzystają ze sztucznej inteligencji do nauki niż ich rówieśnicy. 55 proc. naszych piętnastolatków deklaruje korzystanie z chatbotów

opartych na AI co najmniej raz w tygodniu (średnia dla UE to 45 proc.).

Z badań wiadomo o nowym światowym trendzie wśród 15-latków – bardzo niskiej motywacji do nauki.

– Więcej o motywacjach 15-latków dowiemy się z kolejnego raportu. Ale niskiej motywacji nie traktuję jako zarzutu wobec młodych ludzi. To sygnał dla nas, dorosłych, że szkoła przestała być dla nich miejscem, w które według nich warto inwestować wysiłek. Ich marzenia i plany nie krążą wokół edukacji, studiów, kariery tak jak kiedyś. To duże wyzwanie, aby zaintrygować szkołą i pokazać wartość edukacji i jej przydatność w przyszłości. – komentuje Gajderowicz.

Wskazuje też na powszechne użycie sztucznej inteligencji. – Być może w dobie AI wielu młodym ludziom wydaje się, że uczenie się czegośkolwiek na pamięć nie ma sensu. Tymczasem badania nad uczeniem się są tu jednoznaczne: nie da się myśleć krytycznie bez głębokiej wiedzy dziedzinowej. Nie da się krytycznie ocenić odpowiedzi, którą podsuwa nam AI, jeśli samemu nic się nie wie – podkreśla.

Wciąż niski poziom zadowolenia z życia

Nasze niezłe wyniki na tle innych krajów nie powinny uspić jednak czujności. Bo wciąż są obszary, które są bardzo niepokojące.

– Polscy nauczyciele osiągają ze swoimi uczniami naprawdę dobre wyniki i to im należy się za to słowa uznania. Ale w sferze pozapoznawczej mamy dużo do zrobienia. Dzieci nadal mają problem z poczuciem przynależności do szkoły, a w indeksie wytrwałości w uczeniu się jesteśmy w ogonie wszystkich badanych krajów. Zadowolenie z życia naszych 15-latków, choć dalej relatywnie niskie, wróciło po pandemicznym kryzysie do poziomu sprzed pandemii, z 2018 roku, i to dobra wiadomość. Teraz naszym wspólnym zadaniem – rodziców, nauczycieli, państwa – jest sprawić, by uczniowie chcieli do tej szkoły chodzić i wierzyli, że ich wysiłek ma sens. – mówi Gajderowicz.

Polscy 15-latkowie deklarują niski poziom zadowolenia z życia. To jeden z niższych wyników w UE, chociaż jest lepiej niż poprzedniej edycji badania.

Niski jest też poziom ciekawości i wytrwałości u polskich piętnastolatków (wypadamy poniżej średniej dla krajów UE i OECD).

50 proc. deklaruowało, że „wkłada dodatkowy wysiłek, gdy praca staje się trudna” (średnia dla UE – 56 proc.), a 44 proc., że „pracuje nad zadaniem, dopóki go nie skończy” (średnia dla UE – 57 proc.).

Jedynie 64 proc. polskich 15-latków wskazywało, że ma poczucie bycia częścią szkoły (średnia dla UE to 75 proc.). 63 proc. uważa też, że „szkoła niewiele zrobiła, aby przygotować ich do dorosłego życia po jej opuszczeniu”. 38 proc. uważa, że szkoła to strata czasu (w UE uważa tak 26 proc.).

To, czym się Polska wyróżnia się negatywnie na tle innych krajów, to nieobecności. Aż 31 proc. polskich 15-latków zadeklarowało, że w ciągu dwóch tygodni poprzedzających badanie opuściło co najmniej jeden dzień nauki w szkole (średnia UE – 22 proc.), 45 proc. wskazało, że opuściło co najmniej jedną lekcję (UE – 26 proc.), a 61 proc. zadeklarowało spóźnienie się do szkoły (UE – 51 proc.). ●

Porażka Bocheńczaka

– **Można przywyknąć** – komentuje polityk Ruchu Narodowego po tym, jak człowiek Sławomira Mentzena skompromitował w Krakowie całą Konfederację.

Tomasz Nyczka

– Jak to jest w ogóle możliwe? – pytam posła Nowej Nadziei w poniedziałek wieczorem, tuż po tym, jak informacja o tym, że Konfederacja nie będzie miała swojego kandydata na prezydenta Krakowa, stała się oficjalna.

– Cieszy się pół Nowej Nadziei i cały Ruch Narodowy – odpowiada polityk.

Kandydat Konfederacji przeprasza

Bartosz Bocheńczak, kandydat Konfederacji na prezydenta Krakowa, w oficjalnym oświadczeniu informuje, że jego kandydatura nie została zarejestrowana, bo „zabrakło ważnych podpisów”. Pisz, że nie chce na nikogo przerzucać odpowiedzialności. Tłumaczy, że uważał, iż „złożenie niemal 5 tys. podpisów zapewni wystarczający margines bezpieczeństwa”.

„Jak się okazało – pomyliłem się” – przyznaje. Krytykuje system, ale zgadza się, że „obowiązkami Konferencji było zebrać większą liczbę podpisów i jeszcze dokładniej zweryfikować je przed złożeniem”. Pisz, że trzeba było poświęcić temu więcej uwagi. Deklaruje: „Jako kandydat ponoszę za to pełną odpowiedzialność. Zawaliłem”.

Bocheńczak przeprasza też wolontariuszy, którzy zbierali dla niego podpisy, i jeszcze raz się kaja: „To ja powinienem był dopilnować, abyśmy zebrali bezpiecznie większą liczbę podpisów”. Oświadczenie kandydata na prezydenta Krakowa kończy się słowami: „Przepraszam i dziękuję”.

Publikuje je w swoich serwisach społecznościowych w poniedziałek o 19.30.

7 min później, o 19.37, pojawia się oświadczenie prezesa partii Sławomira Mentzena.

Rozmówca z Konfederacji: – Pozwolił mi, powiedzmy, wyjść z tego z twarzą. Żeby sam przeprosił, zanim zostanie skrytykowany. Mentzen pisze w swoim oświadczeniu, że „podobnie jak wielu działaczy, wolontariuszy, sympatyków i wyborców, czuje się bardzo zawiedziony brakiem rejestracji kandydatów Bartosza Bocheńczyka w Krakowie”. Tłumaczy, że do blamażu doszło dlatego, że „spośród około 5000 zebranych podpisów ponad 2000 było błędnych”. I że podpisujący mylili adres zamieszkania z adresem zameldowania.

*Mentzen tłumaczy,
że do blamażu doszło
dlatego, że „spośród
około 5000 zebranych
podpisów ponad
2000 było błędnych”. I że
podpisujący mylili adres
zamieszkania z adresem
zameldowania*

Lider Nowej Nadziei próbuje jeszcze przekonywać, że „przepisy są absurdalne”, bo „wymaga się od sztabów przyniesienia podpisów spełniających wymagania, nie dając im narzędzi weryfikacji ich poprawności”.

„Odwołuję Bartosza Bocheńczaka z funkcji prezesa okręgu krakowskiego, a także zawieszam wszystkie osoby pełniące funkcje w strukturach krakowskich, oraz przekazuję ich sprawy do sądu partyjnego, który ustali ich indywidualną odpowiedzialność za tę

katastrofę” – pisze Mentzen, i dodaje, że przykro mu, że „wielomiesięczny wysilek został w ten sposób widowskowsko zmarnowany”.

Kompromitacja z najmniej spodziewanej strony

– Dlaczego oświadczenie Mentzena jest tak ostre? Bo kilka razy w ostatnich tygodniach ruszył się do Krakowa, stał z Bocheńczakiem i Berkowiczem, rozdawał kielbasy na skwerku, firmował to – opowiada poseł z Nowej Nadziei.

Rzeczywiście, prezes Sławomir Mentzen postawił na Bocheńczaka cały swój autorytet. W „Wyborczej” pisaliśmy o tym, że Bocheńczak, jeden z najbliższych współpracowników Mentzena, sekretarz partii, autor jej prezydenckiej kampanii w 2025 roku, to autorski pomysł prezesa na Kraków.

I do pewnego momentu wszystko dobrze szło. Mentzen rzeczywiście się zaangażował. Więcej – na otwarciu kampanii Bocheńczaka w Krakowie pojawił się nawet Krzysztof Bosak, drugi z liderów Konfederacji, szef Ruchu Narodowego. Razem z Mentzenem i Bocheńczakiem otwierali kampanię tego ostatniego.

Mentzen był później w Krakowie jeszcze kilka razy, rozdawał kielbasę i pajdy chleba, promował Bocheńczaka. Nic nie zwiastowało porażki.

Do struktur partyjnych poszedł komunikat, że mają pomagać Bocheńczakowi w kampanii, delegować działaczy z różnych oddziałów, którzy pojedą do Krakowa.

– Bartek prowadzi bardzo dynamiczną kampanię, zgłaszamy się, musimy jako okręg mu pomóc, delegować reprezentację do Krakowa – zagrzewał jeszcze chwilę temu jeden z szefów okręgów Nowej Nadziei Mentzena. ●

• **Więcej wiadomości czytaj na**
Wyborcza.pl

GŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/3445117

AGENCJA
MIENIA
WOJSKOWEGO

**AGENCJA MIENIA WOJSKOWEGO ODDZIAŁ
REGIONALNY WE WROCŁAWIU**

Wyciąg z ogłoszenia nr 115/2026 o l przetargu
ustnym nieograniczonemu na sprzedaż
nieruchomości stanowiącej własność Skarbu
Państwa - Agencji Mienia Wojskowego

Adres, oznaczenie, powierzchnia nieruchomości
z zabudowa: **Wrocław, rejon ul. Dmowskiego,
działka nr 2/18, AM-22, obręb 0005
Plac Grunwaldzki o pow. 0,0833 ha
(WR1K/001168453/5).** Działka o nieregularnym,
wielobocznym, wydłużonym kształcie.
Cena wywoławcza netto: **3.570.000,00 zł.**
Wysokość wadium i termin wpłaty: **357.000,00 zł,**
do 13.11.2026 r.

Termin i miejsce przetargu: **19.11.2026 r.,
godz. 10:00,** budynek Oddziału Regionalnego
Agencji Mienia Wojskowego we Wrocławiu, ul.
Zwycięska 39, pokój nr 20 (parter).
Pełna treść ogłoszenia została wywieszona
na tablicy ogłoszeń w siedzibie Oddziału
Regionalnego Agencji Mienia Wojskowego we
Wrocławiu, ul. Sztabowa 32 i ul. Zwycięska
39, zamieszczona na stronie internetowej:
www.ammw.com.pl oraz w Biuletynie Informacji
Publicznej.

Szczegółowe informacje dotyczące przetargu
można uzyskać telefonicznie: 71/710-72-64.

ODDZIAŁ REGIONALNY AMW WE WROCŁAWIU
ul. Sztabowa 32, 50-984 Wrocław
tel. (071) 710 72 00 • fax (071) 72 01
e-mail: wroclaw@ammw.com.pl
www.ammw.com.pl

Burmistrz Miasta Chodzieży ogłasza I przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż nieruchomości stanowiącej własność Gminy Miejskiej w Chodzieży, położonej przy ul. RYNEK 13 WYCIĄG Z OGŁOSZENIA	
Oznaczenie nieruchomości według księgi wieczystej	PO1H/00017352/0
Oznaczenie nieruchomości według katastru nieruchomości	działka nr 2380
Powierzchnia nieruchomości w m ²	543
Cena wywoławcza nieruchomości	590.000,00 zł sprzedaż zwolniona od podatku VAT
Termin i miejsce przetargu	18 listopada 2026 roku, godzina 11.00 Urząd Miejski w Chodzieży, ul. Ignacego Jana Paderewskiego 2, sala nr 305
Wysokości wadium, forma, termin i miejsce jego wniesienia	Wadium w wysokości 80.000,00 zł należy wpłacić w pieniądzu, na konto Gminy Miejskiej w Chodzieży Erste Bank Polska numer: 93 1090 1317 0000 0001 0208 1285 do dnia 12 listopada 2026 r.
Informacja o miejscu wywieszenia i publikacji ogłoszenia o przetargu	Ogłoszenie o przetargu wywieszono na tablicy ogłoszeń przy Urzędzie Miejskim w Chodzieży. Ponadto ogłoszenie zamieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Chodzieży – bip.chodziez.pl , a także na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Chodzieży: https://samorząd.gov.pl/web/miasto-chodziez , natomiast w „Gazecie Wyborczej” zamieszcza się wyciąg z ogłoszenia.
Dane teleadresowe, pod którymi można uzyskać szczegółowe informacje dotyczące przetargu	naczelnikagt@chodziez.pl telefon: 67/ 2827171 wew. 416

GŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34451280

**Ogłoszenie
Prezydent Miasta Łodzi
informuje**

o zamiarze wszczęcia na wniosek Polskiej Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. Oddział Zakład Gazowniczy w Łodzi, PGE Dystrybucja S.A., TOYA Sp. z o.o. postępowań o ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości położonych w Łodzi przy ulicy: Kołobrzeskiej (dz. 337/33, 337/27, 337/21, G-8), al. Politechniki (dz. 124/86 G-2), Zróżdławej 26 (dz. 81/1 B-54), ul. Węgierskiej (dz. 396/9 W-21), ul. Sokółowskiej (dz. 33 B-57), ul. Malczewskiego (dz. 202/20, 202/21 G-16), ul. Barbary (dz. 615/29, 615/30 B-22) niezbędnych do budowy infrastruktury technicznej Oraz wzywa wszystkie osoby, którym przysługują prawa rzeczowe do ww. nieruchomości do ich ujawnienia i udowodnienia w terminie 2 miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia — pod rygorem pominięcia praw tych osób w tych postępowaniach. Oświadczenia, wnioski oraz dokumenty należy przestać na adres Urzędu Miasta Łodzi.

GŁOSZENIE PŁATNE
Kraj/3445163

WYCIĄG Z OGŁOSZENIA O PRZETARGU

Starosta Krotoszyński

ogłasza II przetarg ustny ograniczony na sprzedaż nieruchomości będącej użytkowem rolnym, stanowiącej własność Skarbu Państwa

Miejscowość	Działka nr ewidencyjny	Powierzchnia (ha)	Nr księgi wieczystej
Wyřbin gm. Kořmin Wielkopolski	171	2,1100	KZ1R/00018305/1

Cena wywoławcza nieruchomości: **620 000,00 zł** (słownie: sześćset dwadzieřcia tysięcy złotych ⁰⁰/100).

Sprzedaż zwolniona z podatku od towarów i usług VAT.

Przetarg odbędzie się 18 listopada 2026 r. o godz. 9:00 w siedzibie Starostwa Powiatowego w Krotoszyńsku przy ul. 56 Pułku Piechoty Wlkp. 10, budynek nr 2, pokój nr 16.

Wadium w pieniądzu wynosi: 62 000,00 zł (słownie: sześćdziesiąt dwa tysięce złotych ⁰⁰/100).

Warunkiem udziału w przetargu jest wniesienie wadium w pieniądzu na konto bankowe nr 79 1020 2267 0000 4802 0004 2440 należy w tytule podać: „wadium Wyrębin, działka nr 171”, najpóźniej do dnia 12 listopada 2026 r. oraz zgłoszenie uczestnictwa w przetargu do dnia 12 listopada 2026 r.

1. W przetargu na sprzedaż przedmiotowej nieruchomości **mogą wziąć udział osoby fizyczne, które są rolnikami indywidualnymi**, w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2026r., poz. 941 ze zm.) i spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) są właścicielami, użytkownikami wieczystymi, samoistnymi posiadaczami lub dzierżawcami nieruchomości rolnych, których łączna powierzchnia użytków rolnych nie przekracza 300 ha,
- 2) posiadają kwalifikacje rolnicze,
- 3) co najmniej od 5 lat zamieszkują w gminie, na obszarze której jest położona jedna z nieruchomości rolnych wchodzących w skład gospodarstwa rolnego i prowadzą przez ten okres osobiście to gospodarstwo.

2. Uważa się, że osoba fizyczna osobiście prowadzi gospodarstwo rolne, jeżeli:

- 1) pracuje w tym gospodarstwie,
- 2) podejmuje wszelkie decyzje dotyczące prowadzenia działalności rolniczej w tym gospodarstwie.

3. Uważa się, że osoba fizyczna posiada kwalifikacje rolnicze, jeżeli uzyskała:

- 1) wykształcenie rolnicze zasadnicze zawodowe, zasadnicze branżowe, średnie, średnie branżowe lub wyższe,
- 2) tytuł kwalifikacyjny lub tytuł zawodowy lub tytuł zawodowy mistrza, w zawodzie przydatnym do prowadzenia działalności rolniczej,
- 3) wykształcenie wyższe inne niż rolnicze i posiada co najmniej 3-letni staż pracy w rolnictwie albo wykształcenie wyższe inne niż rolnicze i ukończone studia podyplomowe w zakresie związanym z rolnictwem, albo wykształcenie średnie lub średnie branżowe inne niż rolnicze i posiada co najmniej 3-letni staż pracy w rolnictwie,
- 4) posiada co najmniej 5 – letni staż pracy w rolnictwie.

4. Za staż pracy uznaje się okres, w którym osoba fizyczna:

- 1) podlegała ubezpieczeniu społecznemu,
- 2) prowadziła działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym o obszarze nie mniejszym niż 1 ha stanowiącej jej własność, przedmiot użytkowania wieczystego, przedmiot samoistnego posiadania lub dzierżawy,
- 3) była zatrudniona w gospodarstwie rolnym na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę, wykonując pracę związaną z prowadzeniem działalności rolniczej,
- 4) wykonywała pracę związaną z prowadzeniem działalności rolniczej w charakterze członka spółdzielni produkcji rolnej,
- 5) odbyła staż, o którym mowa w art. 114 i art. 119 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. poz. 620), obejmujący wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej.

Za staż pracy, o którym mowa w pkt. 4, uznaje się również okres pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym potwierdzony zaświadczeniem wydanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U. poz. 310).

Osoba ustalona jako nabywca nieruchomości zobowiązana jest wpłacić kwotę równą 100 % ceny nieruchomości osiągniętej w przetargu, pomniejszoną o wpłacone wadium.

Wpłacone wadium nie podlega zwrotowi w przypadku gdy osoba, która wygra przetarg, nie przystąpi bez usprawiedliwienia do zawarcia aktu notarialnego w wyznaczonym w zawiadomieniu terminie.

Nabywca nieruchomości ponosi wszelkie koszty związane z nabyciem nieruchomości, w tym koszty notarialne i opłaty sądowe.

Ogłoszenie o przetargu podano do publicznej wiadomości na okres 2 miesięcy przed wyznaczoną datą przetargu poprzez wywieszenie go z dniem 9 września 2026 r. na tablicy ogłoszeń w siedzibie Starostwa Powiatowego w Krotoszynie oraz na zewnętrznej tablicy ogłoszeń znajdującej się na ulicy przed budynkiem nr 2 Starostwa Powiatowego w Krotoszynie. Ponadto informację o ogłoszeniu II przetargu ustnego ograniczonego opublikowano na stronie internetowej urzędu i w Biuletynie Informacji Publicznej.

Szczegółowe informacje dotyczące opisanej wyżej nieruchomości można uzyskać w Wydziale Geodezji, Kartografii, Katastru i Gospodarki Nieruchomościami Starostwa Powiatowego w Krotoszynie przy ul. 56 Pułku Piechoty Wlkp. 10, budynek nr 1, pokój nr 22 lub 21 lub pod nr telefonu (62) 725 42 56 wew. 367 lub 336.

OGŁOSZENIE PŁATNE	Kraj/34451567
Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2026 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Pszczynie ustanowił dla pozwanego Wojciecha Szadurskiego (Szadurski), którego miejsce pobytu nie jest znane, kuratora w osobie radcy prawnego Wojciecha Gołucha prowadzącego kancelarię radcowską w Żywcu przy ul. K. I. Gałczyńskiego 11; 34-300 Żywiec, celem reprezentowania go w sprawie z powództwa Banku Millennium Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie o zapłatę, toczącej się w Sądzie Rejonowym w Pszczynie pod sygn. akt I Nc 383/25	

GŁOSZENIE PŁATNE Kraj/34448638

**Laboratorium Badań Środowiskowych
NetWorks Sp. z o.o.**

na stronach internetowych:
<https://si2pem.gov.pl/>
oraz
<https://lbs.networks.pl/planowane-pomiarly/>

**publikuje informacje o planowanych
pomiarach pól elektromagnetycznych.**

Publikacja planów pomiarowych na ww. stronach jest wypełnieniem zobowiązania opisanego w pkt. 14 załącznika do Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 17.02.2020 r. (Dz. U. 2022, poz. 2630) w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Kierownik Laboratorium

Noc w skalnym megaschronie w Kuopio

Schron Luola w Kuopio może pomieścić 7 tys. osób, które przetrwałyby tu nawet wybuch bomby atomowej.

Maciej Czarnecki

KORESPONDENCJA Z FINLANDII

127-tysięczne, malowniczo położone nad otoczonym świerkami Jezioro Kallavesi Kuopio to największe miasto wschodniej Finlandii. Polakom może kojarzyć się przede wszystkim ze słynnymi skoczniami narciarskimi, choć jedną z nich – K92 – właśnie wyburzono, bo była już w kiepskim stanie, a remont kosztowałby krocie.

Miasto wydało pieniądze na inny cel: w potężnej skale na skraju dzielnicy uniwersyteckiej, wydrążonej jeszcze w czasach drugiej wojny światowej na potrzeby wojska, zorganizowano jeden z najnowocześniejszych schronów na świecie.

Nazwano go „Luola”, czyli Jaskinia. Kosztował ponad 50 mln euro i został oddany do użytku w 2024 roku. Na co dzień są w nim rozgrywane m.in. mecze siatkówki i popularnego w Finlandii unihokeja, a mieszkańcy mogą poćwiczyć na siłowni. Jednak w razie potrzeby może się tu schronić nawet 7 tys. osób. Obiekt zaprojektowano tak, by przetrzymał katastrofy żywiołowe, bombardowania, atak nuklearny, skażenie biologiczne i chemiczne.

2-3 września Kuopio – wraz ze służbami ratowniczymi i innymi partnerami, od firm po lokalne szkoły i uczelnie – zorganizowało w schronie największe od dekad w skali kraju ćwiczenia z obrony cywilnej „Shelter 2026”. A nasza grupka dziennikarzy przyjęła propozycję, żeby dać się zamknąć w Jaskini na noc.

Pancerne drzwi mają powstrzymać siłę wybuchu

Betonowe wejście do Tunelu 7 brutalnie wbija się w granitową skałę. W nadspodziewanie ciepły, słoneczny wieczór właśnie tędy wchodzi do labiryntu wydrążonych przejść, w których wzdłuż sufitu ciągną się podłużne lampy i płatanina przewodów wentylacyjnych, a zima, futurystyczna stal kontrastuje z pofałdowanymi ścianami grotu.

Kto by pomyślał, że miejsce położone ledwie 200 km od granicy z Rosją będzie jednym z najbezpieczniejszych w Europie? Jukka Korpio z firmy Verona Shelters, która odpowiadała za technologie schronu, od wentylacji i filtrów powietrza po system drzwi zewnętrznych, opowiada mi, że w najwęższym miejscu skała ma tu grubość 9 metrów, w najszerszym nawet 20.

– W innych krajach, na przykład w Polsce, gleba bardzo różni się od naszej, więc konstrukcje też muszą być inne. W Finlandii nam się poszczęściło – mówi. Dodaje, że przy każdym wejściu przed głównymi drzwiami zamontowano

pancerne, które mają powstrzymać siłę wybuchu. Poza tym w razie ryzyka skażenia podwójne drzwi pozwalają na stworzenie bezpiecznej strefy przejściowej, w której można przeprowadzić odkażanie. – Dzięki możliwości odcięcia od świata zewnętrznego schron nie przepuszcza promieniowania, więc jest bezpieczną strefą w przypadku ataku nuklearnego – zachwala obiekt Korpio.

Po paru zakrętach docieram do przestronnej, dobrze oświetlonej hali. Dziś zastawiono ją rzędami trzypiętrowych łóżek, przypominających z oddali gigantyczne gąsienice. Za dnia wprowadzono tu w ekspresowym tempie, a następnie zamknięto ponad 2 tys. uczestników ćwiczeń, głównie studentów i uczniów – to bodaj najważniejszy test dnia.

– Chodzi o to, żeby jak stanie się w Finlandii coś złego, każdy uczeń wiedział, co robić. Nie wydaje mi się, by ktokolwiek się teraz bał, bo nasz kraj jest bezpieczny – mówi mi 11-letnia Isla Eskelinen.

Nagle w hali gasną światła. Po kilku sekundach znów się zapalają, dzięki zapasowym generatorom. To również chciano przetestować.

Potem młodzi wychodzą, a bez nich hala świeci pustkami. Przechadzam się wzdłuż łóżek, by dotrzeć w końcu do żółtych namiotów, w których zorganizowano „toalety”. W każdym stoi po prostu duży kubel. Kilkadziesiąt metrów dalej ustawiono kanistry z wodą. Są też zapasy żywności.

Zrzucamy manatki na łóżka. Na wszelki wypadek zabrałem ze sobą wygodny dmuchany materac, ale postanawiam spędzić noc jak pozostali, żeby doświadczyć wszystkiego na własnej skórze. Na rozciągniętym na ramie, gumowym podłożu leży się trochę jak w hamaku, w miarę wygodnie. Choć gdyby naprawdę weszło tu 7 tys. osób, łóżka na pewno stałyby bliżej siebie.

Miejsce prawie dla każdego

– To wyjątkowy obiekt – zapewnia Kimmo Kohvakka, dyrektor generalny ds. ratownictwa w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Finlandii, który też przyjechał do Kuopio. – Ale mieć dobre schrony to nie wszystko. Trzeba jeszcze wiedzieć, jak z nich korzystać i jak je utrzymywać. Dlatego takie ćwiczenia są cenne. Nie przeprowadzaliśmy ich na taką skalę od dekad – dodaje.

Wylicza, że w całym kraju jest ok. 100 skalnych schronów. Łącznie wszystkich typów – 50,5 tys., co daje 4,9 mln miejsc. Czyli prawie dla każdego mieszkańca, bo choć Finlandia ma

Mieć dobre schrony to nie wszystko. Trzeba jeszcze wiedzieć, jak z nich korzystać i jak je utrzymywać

KIMMO KOHVAKKA

dyrektor generalny do spraw ratownictwa
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Finlandii

zblizoną powierzchnię do Polski, zamieszkuje tylko 5,6 mln osób.

Dla porównania w Polsce według danych Państwowej Straży Pożarnej jest 1,9 tys. schronów dla 300 tys. osób oraz 8,7 tys. ukryć dla 1,13 mln osób (te drugie są niehermetyczne, chronią przed ostrzałem, ale nie przed skażeniem powietrza). Do tego można doliczyć „miejsce doraźnego schronienia”, głównie piwnice i parkingi podziemne, dla ponad 49 mln osób.

– Konstruujemy schrony od 80 lat – mówi Kohvakka. – Ponad połowa została wybudowana po 1973 roku, są raczej w dobrym stanie. Sporo wymaga jednak renowacji. Cały czas się uczymy. Wspieramy Ukrainę w rozwijaniu jej systemów, a jednocześnie, niestety, czerpiemy z jej doświadczeń. Metody prowadzenia wojny wciąż się zmieniają i mogą wpływać także na wymagania techniczne dla schronów i sposób ich użytkowania – ciągnie dyrektor.

W sierpniu ukraiński parlament przyjął w pierwszym czytaniu projekt ustawy o schronach. Jego autorzy powołują się właśnie na fiński model powszechnego dostępu do schronów

i większej odpowiedzialności władz lokalnych za ich utrzymywanie.

Po pełnoskalowej inwazji wojsk Putina na Ukrainę z 2022 roku Finlandia wstąpiła do NATO. Inaczej niż Szwecja, w ostatnich latach nie musiała przywracać poboru do wojska, bo nigdy go nie zniosła. Jeden z fińskich dziennikarzy tłumaczy mi to w dosadnych słowach: – Kiedy cała Europa spała, myśmy nigdy nie mieli złudzeń co do Rosjan. Pamiętamy, że wydarli nam część terytorium, i zawsze wiedzieliśmy, do czego są zdolni.

Schron razem z mieszkaniem

Kohvakka zaznacza, że większość schronów w Finlandii to mniejsze struktury w blokach czy gmachach użyteczności publicznej, takich jak szkoły czy szpitale. Deweloper, który stawia budynek o powierzchni ponad 1,2 tys. m kw., ma obowiązek wybudować schron, a także go utrzymywać.

Z oczywistych względów ci w pobliżu Jaskini są z tego zwolnieni. Doradca ratusza odpowiedzialny za organizację ćwiczeń i emerytowany pułkownik Asko Muhonen twierdzi, że zachwala to klientom: „W Kuopio razem z mieszkaniem dostajecie schron nuklearny!”. – Teraz wokół są tu głównie lasy, ale w niedalekiej przyszłości będą osiedla – przewiduje.

Miasto zakłada, że do lat 30. XXI wieku w dzielnicy, w której już obecnie działają Uniwersytet Wschodniej Finlandii, Uniwersytet Nauk Stosowanych Sawonii i Szkoła Zawodowa Sawo, powstanie 16 tys. miejsc pracy dla specjalistów i mieszkania dla 7,5 tys. osób.

Okazuje się jednak, że Finowie nie ze wszystkim są tacy do przodu. Tak przynajmniej wynika z mojej pogawędki z jednym z zaproszonych na ćwiczenia wystawców.

– W przypadku ewakuacji kogoś z mieszkania usytuowanego powyżej schronu często muszę radzić sobie metodami tradycyjnymi, czyli, krótko mówiąc, wynosić go na rękach. Nasz potencjał eksportu jest tu bardzo duży – przekonuje Tomasz Strzała, dyrektor handlowy En-Safe.One, polskiego producenta krzeseł do ewakuacji osób niepełnosprawnych.

Akurat w Jaskini ten problem odpada, bo do hali można dotrzeć z poziomu wejścia, nie pokonując schodów.

Kumulacja różnych kryzysów

Po godz. 22 zarządcy gaszą światła w części hali, lecz nie zapewniają nawet półmroku, bo dalej działają lampy wysoko pod sufitem. I tak jest jeszcze za głośno, by spać. W części przy szatniach rozpoczyna się wieczorna burza mózgów – kolejny punkt programu. Przy stołach siadają razem urzędnicy, strażacy, eksperci od bezpieczeństwa oraz kilku studentów i dziennikarzy. Jukka Kähkönen, badacz z Uniwersytetu Sawonii, opisuje im różne niepokojące scenariusze.

– Chodzi o to, by zastanowić się nad rozwiązaniami na wypadek kumulacji różnych kryzysów i znaleźć sposoby, jak się do tego przygotować – tłumaczy.

Każde wyobrazić sobie, że ludzie musieli schronić się w Jaskini z powodu dronów przy wschodniej granicy, ale mają za sobą wyjątkowo trudne lato. W wysuszonych lasach okalających Kuopio wybuchły pożary, w efekcie których wielu seniorów skarży się na problemy z oddychaniem, a niektóre drogi zamknięto. Na dodatek tuż przed ewakuacją ludności do schronu nadciągnęła gwałtowna burza z opadami, które pomogą w walce z ogniem, ale gdzieś tam gdzie poprzewracała drzewa na słupy energetyczne, odcinając elektryczność. Zablokowane

• **Ćwiczenia obrony cywilnej „Shelter 2026” w schronie Luola w Kuopio**

FOT. MACIEJ CZARNECKI

zostają kolejne drogi. Jak to wszystko wpływa na akcję ratowniczą?

– Przecież te pożary mogły być aktem sabotażu. Trzeba to ustalić, bo może być gorzej – zauważa jeden z uczestników, a pozostali kiwają głowami.

– Trzeba szczególnie mocno monitorować granicę – wtrąca inny, co też spotyka się z aprobatą reszty.

Gotowy jak Fin

Zasypiam dopiero ok. pierwszej w nocy, ale już po szóstej budzą mnie odgłosy krzątania. Składamy nasze śpiwory, bo w pobliżu zaczynają się już kręcić wciśnięci w pomarańczowe kombinezony pracownicy techniczni schronu. Przy każdym składanym łóżku kładą karton – najwyraźniej ich szybki demontaż też jest częścią ćwiczeń.

Zaplanowano je jeszcze przed wydarzeniami z ostatnich tygodni, ale one nadały im dodatkowy wymiar. 20 sierpnia rosyjski samolot prawdopodobnie po raz kolejny naruszył przestrzeń powietrzną Finlandii. Tydzień później (28.08) ogłoszono, że fińskie niebo będą patrolować samoloty i okręty marynarki wojennej ze Szwecji.

Uczestnicy ćwiczeń, z którymi rozmawiam, tak jak 11-letnia Isla, raczej nie wierzą, by ich państwu groziła pełnoskalowa wojna. Jednak wolą być przygotowani. To chyba typowo fińskie podejście, o czym przekonuję się też na bankiecie wydanym przez burmistrznię przy okazji ćwiczeń. Tuż po jej wystąpieniu na scenę wchodzi inna urzędniczka ratusza. Gdy wszyscy goście zza granicy spodziewają się kolejnego uroczystego wystąpienia, zaczyna jak gdyby nigdy nic wyliczać, gdzie znajdują się schody ewakuacyjne i jak należy zachować się na wypadek pożaru. ●

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34451713

GDYŃSKA SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA

81-056 Gdynia, ul. Helska 8

www.gdynskasm.pl

**ogłasza przetarg
nieograniczony – ofertowy na:**

– Wykonanie projektu budowy dźwigu osobowego dla budynków mieszkalnych wybudowanych w technologii MBP, uzyskanie pozwolenia na budowę dla budynków przy ul. Kcyńskiej 8 kl. IV i Chylońska 201 kl. III w Gdyni oraz wybudowanie szybów i montaż dźwigów osobowych

Warunkiem przystąpienia do przetargu jest zakup specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Przetarg odbędzie się w dniu 25.09.2026 r.

Opis przedmiotu zamówienia, godziny złożenia i otwarcia ofert określono w specyfikacji.

GSM zastrzega sobie prawo odstąpienia od przetargu w całości lub części bez podania przyczyn.

Osobą upoważnioną do kontaktu z oferentami jest Pełnomocnik Zarządu ds. likwidacji barier architektonicznych Leszek PILORZ
Telefon + 48 501 175 124
windy@gdynskasm.pl

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34450709

DYREKTOR ODDZIAŁU REGIONALNEGO AGENCJI MIENIA WOJSKOWEGO WE WROCŁAWIU

**ogłasza II ustny przetarg nieograniczony
na sprzedaż nieruchomości gruntowych pozostających w zasobie Agencji Mienia Wojskowego,
położonych w rejonie ul. Małujowickiej w Brzegu.**

Przedmiotowa nieruchomość usytuowana jest w Brzegu w rejonie ul. Małujowickiej w zachodniej, peryferyjnej części miasta, w odległości ok 3 km od Rynku. W najbliższym otoczeniu znajdują się tereny zabudowy jednorodzinnej oraz obecnie powstające osiedle w rejonie ul. Małujowickiej będące jednym z pierwszych osiedli wielorodzinnych w najbliższej okolicy. Nieruchomość stanowi dawne tereny wojskowe z siecią dróg wykonaną z płyt betonowych, z licznymi konstrukcjami betonowymi o nieokreślonym przeznaczeniu, znajdującymi się na terenie działek. Dla nieruchomości prowadzone są księgi wieczyste nr **OP1B/00051320/3** (571/78), **OP1B/00042553/9** (571/62, 571/79) przez Sąd Rejonowy w Brzegu – V Wydział Ksiąg Wieczystych w Brzegu.

Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Brzeg dla obszaru rejonu ul. Małujowickiej zatwierdzonym uchwałą nr XII/98/15 Rady Miejskiej Brzegu z dnia 25 września 2015 r., zmienionym uchwałą nr XXII/258/20 Rady Miejskiej Brzegu z dnia 26 listopada 2020 r., przedmiotowe nieruchomości znajdują się na terenie oznaczonym symbolami:

A13.MW (dz. 571/62) – przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, uzupełniający sposób zagospodarowania: obiekty małej architektury, wewnętrzne ulice dojazdowe, miejsca do parkowania i garaże wbudowane w bryłę budynku przewidziane do obsługi terenów A7.MW, A8.MW, A13.MW, A21.MW, budowie infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej;

A11.ZP (dz. 571/78) – przeznaczenie podstawowe: zieleni parkowa, uzupełniający sposób zagospodarowania: usługi transportu i rekreacji w zakresie terenowych urządzeń sportowych, obiekty małej architektury, miejsca do parkowania przewidziane do obsługi terenów: A5.ZP, A6.ZP, A11.ZP, A17.ZP, budowie infrastruktury technicznej;

A14.KDW (dz. 571/79) – przeznaczenie: drogi wewnętrzne.

Nieruchomości posiadają dostęp do drogi publicznej tj. działki nr 571/56, który zapewnia działka nr 571/79 – stanowiąca drogę wewnętrzną. Działki nie mają zapewnionej dostawy mediów, znajdują się w zasięgu sieci wodociągowej, kanalizacyjnej oraz energii elektrycznej.

Rada Miejska w Brzegu podjęła w dniu 27.02.2025 r. uchwałę nr XIV/87/25 w sprawie przystąpienia do sporządzania planu ogólnego dla obszaru miasta Brzeg.

Adres nieruchomości	Oznaczenie nieruchomości wg danych z ewidencji gruntów i budynków, oznaczenie księgi wieczystej	Cena wywoławcza netto nieruchomości w zł	Kwota wadium w złotych
Brzeg, rejon ul. Małujowickiej, woj. opolskie	Działka nr 571/62 o pow. 1,3437 ha (KW OP1B/00042553/9) AM-9, obręb 1101 Rataje (użytek gruntowy: Bi – inne tereny zabudowane) wraz z udziałem 422467/1000000 części w działce nr 571/79 o pow. 0,1857 ha (KW OP1B/00042553/9) AM-9, obręb 1101 Rataje (użytek gruntowy: Bp – zurbanizowane tereny niezabudowane lub w trakcie zabudowy) oraz działka nr 571/78 o pow. 0,1836 ha (KW OP1B/00051320/3) AM-9, obręb 1101 Rataje (użytek gruntowy: Bz- tereny rekreacyjno – wypoczynkowe) wraz z udziałem 57725/1000000 części w działce nr 571/79 o pow. 0,1857 ha (KW OP1B/00042553/9) AM-9, obręb 1101 Rataje.	1 600 000,00	160 000,00

Do sprzedaży nieruchomości mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 361 z późn. zm.) obowiązujące w dniu zawarcia notarialnej umowy sprzedaży. Na dzień publikacji ogłoszenia sprzedaż nieruchomości w części dotyczącej działki nr 571/78 wraz z udziałem 57725/1000000 części w działce nr 571/79 oraz udziału 422467/1000000 części w działce nr 571/79 (tj. 6,48 % ceny sprzedaży netto) podlega opodatkowaniu podatkiem VAT w stawce 23%, natomiast w części dotyczącej działki nr 571/62 (tj. 93,52 % ceny sprzedaży netto) zwolniona jest z podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy.

Przetarg odbędzie się 16 listopada 2026 r. o godz. 11:00 w budynku Oddziału Regionalnego Agencji Mienia Wojskowego we Wrocławiu przy ul. Zwycięskiej 39, sala 20 (parter)

Warunkiem dopuszczenia do uczestnictwa w przetargu jest wpłacenie wadium w pieniądzu, w nieprzekraczalnym terminie **do dnia 10 listopada 2026 r.** przez dokonanie wpłaty na rachunek bankowy Oddziału Regionalnego AMW we Wrocławiu: BGK Bank Gospodarstwa Krajowego Oddział we Wrocławiu nr 78 1130 1033 0018 8159 1520 0009.

O dotrzymaniu wyznaczonego terminu decyduje data wpływu wadium na konto Oddziału Regionalnego AMW. Na dowodzie wpłaty należy zaznaczyć „Przetarg nr 122/2026” oraz wskazać nazwę osoby prawnej lub osoby fizycznej będącej uczestnikiem przetargu.

Przed przystąpieniem do przetargu należy zapoznać się z jego szczegółowymi warunkami, zawartymi w pełnym ogłoszeniu wywieszonym od dnia od 09.09.2026 r. do dnia 16.11.2026 r. na tablicy informacyjnej w siedzibie OR AMW we Wrocławiu przy ul. Sztabowej 32 tel. 71/710 72 00, budynku OR AMW we Wrocławiu, przy ul. Zwycięskiej 39 tel. 71/710 72 63 oraz na stronie internetowej www.amw.com.pl

ODDZIAŁ REGIONALNY AMW WE WROCŁAWIU

ul. Sztabowa 32, 50-984 Wrocław • tel. (071) 710 72 00 • fax (071) 710 72 01
e-mail: wroclaw@amw.com.pl • www.amw.com.pl

Niemiecka skrajna prawica może uderzyć też w Polskę

Zbliżający się proces Ukraińca oskarżonego o kierowanie wysadzeniem gazociągów Nord Stream będzie pierwszym sprawdzianem stanu wymiaru sprawiedliwości i nastrojów społecznych w Niemczech po sukcesie prorosyjskiej prawicowej AfD w wyborach w landzie Saksonia-Anhalt.

Andrzej Kublik

Niemiecki Wyższy Sąd Krajowy w Hamburgu ogłosił, że dopuści do rozpoznania na rozprawie głównej akt oskarżenia przeciw obywatelowi Ukrainy Serhijowi K. Prokuratura generalna Niemiec oskarżyła go o kierowanie sabotażem przeciw bałtyckim gazociągom Nord Stream.

Pod koniec września 2022 r. potężne podmorskie wybuchy uszkodziły obie nitki gazociągu Nord Stream 1, który od 2011 r. transportował rosyjski gaz do Niemiec, a także jedną z dwóch nitek bliźniaczego gazociągu Nord Stream 2, który ukończono w ostatnich dniach 2021 r., ale jego komercyjna eksploatacja się nie rozpoczęła.

Właścicielem Nord Stream 1 jest spółka, która w większości należy do Gazpromu. Ten kontrolowany przez rząd Rosji koncern jest też jedynym właścicielem spółki, do której należy Nord Stream 2.

Wysadzenie rur Gazpromu to zbrodnia wojenna

Serhija K. zatrzymano w sierpniu ubiegłego roku we Włoszech na podstawie wydanego przez Niemcy Europejskiego Nakazu Aresztowania (ENA). Trzy miesiące później sąd w Bolonii zgodził się na ekstradycję Ukraińca do Niemiec. Siedem miesięcy później, w końcu czerwca tego roku, niemiecka prokuratura generalna skierowała do sądu w Hamburgu akt oskarżenia. Serhij K. nie przyznaje się do winy.

Izba ds. ochrony państwa sądu w Hamburgu uznała, że można rozpocząć proces Ukraińca, bo: w świetle wyników postępowania przygotowawczego istnieje uzasadnione podejrzenie, iż oskarżony – działając jako współsprawca – dopuścił się zbrodni wojennej polegającej na stosowaniu zakazanych metod prowadzenia działań wojennych poprzez atak na obiekty cywilne, a także spowodowania wybuchu materiałów wybuchowych, zniszczenia obiektów budowlanych oraz zakłócenia funkcjonowania zakładów użyteczności publicznej.

Sąd w Hamburgu zapowiedział, że proces Serhija K. rozpocznie się 14 października. Do połowy grudnia zaplanowano łącznie 16 posiedzeń, od listopada po dwa tygodniowo. Sąd przewiduje również po dwie rozprawy tygodniowo w styczniu i lutym przyszłego roku, ale ich terminów jeszcze nie wyznaczono. Natomiast na rozprawy wyznaczone w tym roku media do 24 września mogą składać wnioski o akredytację.

Adwokat chciał wstrzymać proces

Obrońcą Serhija K. jest Ilja Nowikow, znany rosyjski i ukraiński adwokat. Karierę zaczął w Rosji i był obrońcą w wielu głośnych sprawach. Był jednym z adwokatów Ojuba Titiewa, obrońcy praw człowieka w Czeczenii, przesła-

• Wyciek gazu z gazociągu Nord Stream 2 widziany z pokładu duńskiego myśliwca przechwytującego F-16 w pobliżu wyspy Bornholm, 27 września 2022 r. FOT. REUTERS/RITZAU SCANPIX

dowanego z tego powodu przez reżim Ramzana Kadyrowa. W 2021 r., bez powodzenia, bronił przed delegacją organizacji „Memorial”, zrzeszającą obrońców praw człowieka i ofiary represji stalinizmu. Był też jednym z adwokatów fundacji Aleksieja Nawalnego, zwalczającej korupcję w Rosji.

Od 2021 r. Ilja Nowikow mieszka w Ukrainie, a rok po inwazji Rosji wstąpił do oddziału obrony terytorialnej Kijowa. W Rosji został pozbawiony uprawnień adwokata, wpisano go na listę terrorystów i ekstremistów, a za wywiad, w którym wypowiadał się na temat rosyjskich zbrodni wojennych w Buczy, został zaocznie skazany na 8,5 roku więzienia.

Pod koniec sierpnia dziennik „Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung” napisał, że mecenas Nowikow zwrócił się do sądu w Hamburgu, aby w ogóle nie wszczynał procesu przeciw swojemu ukraińskiemu klientowi. Miał argumentować, że jeśli nawet doszło do sabotażu przeciw Nord Streamom tak, jak twierdzi niemiecka prokuratura, to nie było to przestępstwo kryminalne, lecz „legalny akt samoobrony w czasie wojny”.

Wniosek został odrzucony. Niemiecki dziennik napisał, że pod koniec zeszłego roku Bundesgerichtshof (Federalny Trybunał Sprawiedliwości) oddalił skargę Serhija K. na aresztowanie, odrzucając również argumentację, że Ukraińiec „miał prawo do wyrządzenia szkody zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym”, czyli w obronie przed wojenną agresją. Niemiecki trybunał uznał, że taka argumentacja nie obejmuje sabotażu wobec rurociągów Gazpromu, bo są one „infrastrukturą cywilną”.

Woda na młyn AfD

Decyzję o wszczęciu procesu przeciw Serhijowi K. sąd w Hamburgu podjął tuż przed wyborami do parlamentu landu Saksonia-Anhalt, które odbyły się w ubiegłą niedzielę. Wybory te z wynikiem 43,8 proc. wygrała Alternaty-

wa dla Niemiec (AfD). To skrajnie prawicowa, populistyczna, a jednocześnie manifestacyjnie prorosyjska partia.

AfD od lat opowiada się za zniesieniem sankcji wobec Rosji i wstrzymaniem pomocy dla Ukrainy. Jeszcze w zeszłej dekadzie popierała projekt budowy kolejnego bałtyckiego gazociągu Nord Stream 2 z Rosji do Niemiec, forsowanego wbrew unijnej strategii bezpieczeństwa energetycznego przez byłą kanclerz Angelę Merkel (CDU) i polityków SPD, niemieckiej socjaldemokracji.

Gdy wiosną 2023 r. niemieckie media zaczęły lansować teorię wysadzenia Nord Streamów przez ekipę nurków z Ukrainy, AfD wykorzystywała te doniesienia do żądań wstrzymania wsparcia Ukrainy w obronie przed rosyjską agresją i do żądania odbudowy bałtyckich rurociągów Gazpromu. Te roszczenia spotęgowały się po ekstradycji Serhija K. do Niemiec.

W styczniu tego roku na kongresie AfD szefowa tej partii Alice Weidel domagała się wstrzymania dostaw niemieckiej broni do Ukrainy. Zażądała również od Ukrainy odszkodowania za rzekome wysadzenie bałtyckich gazociągów z Rosji. „Nord Stream 2 trzeba natychmiast naprawić!” – apelowała Weidel, podpierając się groźbą kryzysu energetycznego, który jakoby miał grozić Niemcom. Przestrzegała także przed ryzykiem rzekomego uzależnienia Niemiec od skroplonego gazu LNG z USA.

W czerwcu na forum gospodarczym w Sankt Petersburgu Putin kolejny raz proponował Niemcom gaz z cudem ocalałej jednej z dwóch nitek Nord Stream 2.

Jak wiecie, Nord Streamy zostały wysadzone, ale jedna nitka Nord Stream 2 jest cała i nieuszkodzona. Choćby od jutra można ją rozpocząć przesył gazu do Republiki Federalnej Niemiec. Wystarczy, i to nie żart, nacisnąć guzik, a gaz popłynie

– deklarował prezydent Rosji. A jednym z najważniejszych dla Kremla gości na tym forum

był Markus Frohnmaier, wiceprzewodniczący AfD. Spotkał się z prezesem Gazpromu i Kirilem Dmitrijewem, zaufanym współpracownikiem Putina, który potem utrzymywał, że ponownym uruchomieniem Nord Stream są zainteresowane „zdrowe siły w Europie, w tym w Niemczech”.

Sukces wyborczy w Saksonii-Anhalt AfD chce wykorzystać do umocnienia swojej pozycji politycznej w całych Niemczech. Alice Weidel już snuje wizję, że kierowana przez nią partia zdobędzie 40 proc. głosów w przyszłych wyborach do Bundestagu. Na drodze do tego celu AfD może wykorzystywać proces w Hamburgu o uszkodzenie bałtyckich gazociągów Gazpromu.

Starcie z Polską o Nord Stream

W chorwackim areszcie na decyzję sądu w sprawie ekstradycji do Niemiec czeka Wołodymyr Żurawłow, zatrzymany w zeszłym miesiącu na podstawie ENA jako kolejny obywatel Ukrainy podejrzany przez niemieckich śledczych o udział w wysadzeniu Nord Streamów.

Niemcy chcieli zatrzymać tego obywatela Ukrainy, mieszkającego w Polsce, już w połowie 2024 r., przed wizytą ówczesnego kanclerza Olafa Scholza w Warszawie. Nie doszło do tego, bo Żurawłow wyjechał do Ukrainy, a niemieckie media atakowały rząd Donalda Tuska, że jakoby pomógł Ukraińcowi uniknąć zatrzymania.

Żurawłow wrócił później do Polski i jesienią zeszłego roku policja zatrzymała go. W październiku zeszłego roku sąd w Warszawie nie zgodził się jednak na jego ekstradycję, tłumacząc to wątpliwościami co do uzasadnienia niemieckiego wniosku. Sam Żurawłow zapewniał, że jest niewinny.

Przeciw ekstradycji wypowiadali się w Polsce politycy różnych opcji. Byli za to brutalnie atakowani przez przedstawicieli AfD.

„Rząd Niemiec w imię niemieckich interesów musi wystąpić przeciwko Polsce” – domagał się Tino Chrupalla, wiceszef AfD, w reakcji na wywiad dla dziennika „The Financial Times” ówczesnego szefa BBN Sławomira Cenciewiczza. W tym wywiadzie mówił on, że w żywotnym interesie państwa polskiego jest to, by domniemany sprawca lub sprawcy uszkodzenia gazociągu Nord Stream (1 i 2) uniknęli pociągnięcia do odpowiedzialności za ten czyn.

Decyzję sądu w Warszawie odmawiającą ekstradycji Żurawłowa do Niemiec za słuszną uznał we wpisie na platformie X premier Donald Tusk. Kay Gottschalk, jeden z założycieli AfD, zasiadający od 2017 r. w Bundestagu z mandatu tej partii, zareagował na to oskarżeniem:

Państwo polskie staje się współnikiem terrorystów.

Dodatkowo zażądał pozbawienia Polski pieniędzy z UE, zwiększenia kontroli na granicach z Polską, weryfikacji zezwoleń na pracę dla Polaków i zaostrzenia kar za nielegalne zatrudnianie Polaków.

W styczniu tego roku Gottschalk kontynuował swoją krucjatę przeciw Polsce w sprawie Nord Streamów. W reakcji na żądania polskich eurodeputowanych PiS, domagających się reparacji za II wojnę światową, poseł AfD zapowiedział wystawienie Warszawy rachunku za uszkodzone na Bałtyku rurociągi Gazpromu.

1,3 miliarda euro powinno wystarczyć jako odszkodowanie za współudział w wysadzeniu Nord Stream. Moją pierwszą decyzją po objęciu stanowiska ministra finansów będzie wyśnięcie tych roszczeń wobec Polski – napisał Kay Gottschalk na platformie X. Dodał też: „Ten się śmieje, kto się śmieje ostatni PL [Polsko]”. ●

Miliony na lekarskie pensje

Szpital w całej Polsce nadal podpisują z lekarzami kontrakty przekraczające milion złotych rocznie.

Maria Korcz

Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Legnicy na początku lipca podpisał kontrakt B2B na świadczenie usług lekarskich przez półtora roku, która opiewa na 1,7 mln zł, co przekłada się na zarobek rzędu 1,1 mln zł rocznie. – W przypadku najwyższych kontraktów są to uznani specjaliści wykonujący skomplikowane, wysokospecjalistyczne procedury medyczne, posiadający wieloletnie doświadczenie, znaczący dorobek zawodowy i naukowy, a ich wynagrodzenie uwzględnia realia rynku pracy oraz dostępność specjalistów o takich kompetencjach – tłumaczy rzecznik szpitala, Krzysztof Maciejak. Jak mówi, w tej placówce wynagrodzenia lekarzy stanowią 25,6 proc. budżetu.

– Umów na ponad 1 mln zł jest więcej – przyznaje. Nie podaje, ile.

Ponad milion złotych pensji i dodatek od zysku oddziału

Trzy nowe, wysokie umowy podpisał z lekarzami także Szpital Wojewódzki im. Jana Pawła II w Beł-

chatowie. Opiewają odpowiednio na: 1,2 mln zł; 1,5 mln zł i 1,7 mln zł na rok.

Ostatecznie zarobki tych specjalistów mogą być jednak jeszcze wyższe, bo w umowach zapisano także klauzule o specjalnym dodatku, jeśli na koniec okresu rozliczeniowego oddział wyjdzie na plus.

„Środki do podziału będą stanowić 10 proc. zysku wynikającego z rozliczenia rocznego i wypłaconego przez NFZ” – czytamy w umowie.

To umowy podpisane dopiero po 1 lipca. Bełchatowski szpital poprosiliśmy więc o informację, ilu lekarzy, których kontraktów nie ma w Centralnym Rejestrze Umów, zarabia ponad milion złotych rocznie. W odpowiedzi otrzymaliśmy informację, że szpital nie prowadzi na bieżąco takich zestawień.

Jak udało nam się ustalić, wysokie kontrakty mają także niektórzy lekarze pracujący w szczecińskim Samodzielnym Publicznym Specjalistycznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej „Zdroje”. Tylko w zeszłym roku wynagrodzenia przekraczające 1 mln zł otrzymały tam trzy osoby. – Wszyscy są specjalistami, mają identycznie skonstruowane umowy: kontrakt obejmujący dyżury, pracę w poradni i w oddziale. Stawka za dyżur świąteczny wynosi 160 zł za godzinę, za zwykły 150 zł za godzinę. Do tego procent od wykonan-

ych Wysokie pobory neurochirurgów związane są właśnie z tym ostatnim komponentem, czyli procentem od wykonan – wyjaśnia rzeczniczka szczecińskiego szpitala, Katarzyna Stróżyk.

Szpital nie udzielił nam jednak informacji o tym, ilu lekarzy w tym roku zrobi ponad 1 mln zł.

W sumie pensje pracowników medycznych stanowią tu ok. 56 proc. budżetu – informuje lecznica.

Z kolei specjalistyczny Szpital Wojewódzki w Ciechanowie podpisał w ostatnich tygodniach 5 umów na ponad 1 mln zł w przeliczeniu na rok. Wszystkie obowiązywać będą przez ok. 13 miesięcy. Największa z nich opiewa na 2 mln zł, co przekłada się na 1,7 mln zł w skali roku.

Agnieszka Woźniak, rzeczniczka szpitala, tłumaczy jednak, że to jedynie kwoty maksymalne, a faktyczne wynagrodzenia będą zdecydowanie niższe. – Praca rozłoży się na większą liczbę lekarzy pracujących w poszczególnych oddziałach. Faktycznie wypłacane kwoty poszczególnym lekarzom zależą od ich indywidualnego harmonogramu pracy i warunków finansowych – przekonuje.

– Praktyka zapisywania w kontraktach kwot maksymalnych, wcale nie jest rzadka – wyjaśnia prof. Monika Raulinajtyś-Grzybek, kierow-

niczka Think Tanku Szkoły Głównej Handlowej dla ochrony zdrowia. – Nie wiemy, czy będziemy mieć 10 czy 50 pacjentów, więc nie wiemy z góry, ile to wynagrodzenie wyniesie. Różne procedury są też różnie wyceniane. Jedne wycenia się na 10 tys. zł inne np. na 1 tys. zł. Wynagrodzenie będzie więc zależeć także od liczby procedur. Ta zachowawczość z określaniem kwoty maksymalnej, z punktu widzenia jednostek finansów publicznych, jest ważna, by jakoś trzymać wydatki w ryzach – tłumaczy.

Ograniczenia zarobków? „Znajdą się sposoby”

Podobną formę kontraktu po 1 lipca tego roku podpisał z trzema lekarzami szpital MSWiA w Krakowie. Na wynagrodzenia trzech osób przez trzy lata założył maksymalny budżet 6,2 mln zł, co przekłada się na ok. 680 tys. zł na osobę rocznie.

Jak informuje nas szpital, w 2025 roku najwyższe wynagrodzenie w jednostce opiewało na 622 tys. zł. Za godzinę udzielania świadczeń lekarzom kontraktowym płaci się tu 250 zł. Za dyżury w dni ustawowo wolne od pracy można zarobić dodatkowe 600 zł, a za godzinę pozostawiania w gotowości – 70 zł w dni powszednie i 80 zł w weekendy oraz święta.

Choć na razie rząd zamroził procedowanie ustawy o ograniczeniach w zarobkach lekarzy, prof. Raulinajtyś-Grzybek uważa, że nawet gdy wejdzie ona w życie, lekarze znajdą sposoby na jej obejście.

– Równoległe z umowami na świadczenia lekarskie można podpisywać inne kontrakty. Np. w świecie nauki funkcjonuje dodatkowe wynagrodzenie za przygotowanie materiałów do jakiegoś projektu. Jestem w stanie sobie wyobrazić, że szpitale będą podpisywały takie osobne umowy z lekarzami, np. na wykonanie ekspertyzy czy dzielenie się wiedzą medyczną – podsumowuje.

Cztery placówki nie odpowiedziały na nasze pytania o kontrakty zawarte po 1 lipca. To:

- Szpital Wojewódzki im. Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Sieradzu (w CRU jedna umowa na 1,7 mln zł w skali roku),
- Wojewódzki Szpital Specjalistyczny im. Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki we Włocławku (jedna umowa na ponad 1 mln zł),
- 105 Kresowy Szpital Wojskowy w Żarach (jedna umowa na 1,8 mln zł w skali roku i jedna umowa na 2 mln zł rocznie),
- Katowickie Centrum Onkologii (jedna umowa na 1,5 mln zł w skali roku).

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34451091

Prezydent Wrocławia

ogłasza

przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż nieruchomości gruntowej zabudowanej, położonej we Wrocławiu przy:

ul. Henryka Michała Kamińskiego 58;

obręb: Kartowice, AM-4, dz. nr 11/29, dz. nr 11/32;

GPS: 51.14410 N, 17.03877 E;

pow. nieruchomości: **1 242 m²**;

KW nr **WR1K/00195813/5**;

Opis nieruchomości: zabudowana budynkiem mieszkalnym wolnostojącym oraz budynkiem niemieszkalnym.

Przeznaczenie nieruchomości w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego: **gastronomia, handel detaliczny małopowierzchniowy, usługi II, rozrywka, biura, obiekty hotelowe, obiekty opieki nad dzieckiem, edukacja, obiekty kształcenia dodatkowego, uczelnie wyższe, obiekty naukowe i badawcze, obiekty kongresowe i konferencyjne, zieleni rekreacyjna, kryte urządzenia sportowe.**

Cena wywoławcza: **1 080 000,00 zł**;

Wadium: **100 000,00 zł**

Wadium uczestnicy przetargu powinni wpłacić najpóźniej do dnia **10 listopada 2026 r.** na konto: Gmina Wrocław, Pl. Nowy Targ 1-8, 50-141 Wrocław – nr 36 1020 5226 0000 6302 0417 7655. Data dokonania wpłaty wadium jest data uznania rachunku bankowego Gminy.

Przetarg odbędzie się w siedzibie Urzędu Miejskiego Wrocławia – Wrocław, **Pl. Nowy Targ 1-8 w sali 215 o godz. 10⁰⁰ dnia 17 listopada 2026 r.**

Pełną informację dotyczącą nieruchomości oraz warunków uczestnictwa w przetargu zawiera ogłoszenie wywieszone na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego Wrocławia, Pl. Nowy Targ 1-8. Ogłoszenie o przetargu dostępne jest również w Internecie, na stronach Urzędu Miejskiego Wrocławia: **gn.um.wroc.pl** oraz pod adresem **www.bip.um.wroc.pl** Informacje o nieruchomości można uzyskać w Dziale Sprzedaży Nieruchomości Zespole II Urzędu Miejskiego Wrocławia, Pl. Nowy Targ 1-8, pok. 126, tel. +48-71-777-72-83 do 84, e-mail: **wns@um.wroc.pl**

Prezydent Wrocławia ma prawo odwołania przetargu z ważnych powodów.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34451602

Powiat Wołowski

WGN.6821.4.2026 Wołów, dnia 3 września 2026 r.
WGN.6821.5.2026

OGŁOSZENIE

o zamiarze wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym

Na podstawie art. 114 ust. 3 i 4, w zw. z art. 113 ust. 6 i 7 oraz 124a, w zw. z art. 124 ust. 1, ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2026 r. poz. 399, z późn. zm.); dalej: „u.g.n.”

Starosta Wołowski

zawiadamia,

o zamiarze wszczęcia na wniosek spółki Tauron Dystrybucja S.A. postępowania administracyjnego **w sprawie ograniczenia w drodze decyzji sposobu korzystania z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym w trybie art. 124a u.g.n., w zw. z art. 124 ust. 1 u.g.n.,** oznaczonych w ewidencji gruntów jako działki gruntu nr:
– 38/1, obręb Żerków, gm. Brzeg Dolny,
– 38/2, obręb Żerków, gm. Brzeg Dolny,

w celu przebudowy istniejącej elektroenergetycznej dystrybucyjnej sieci napowietrznej nN 0,4 kV.

W związku z powyższym Starosta Wołowski **wzywa osoby**, którym mogą przysługiwać prawa rzeczowe do ww. nieruchomości, aby **w terminie 2 miesięcy** od dnia publikacji niniejszego ogłoszenia zgłosiły się do Wydziału Gospodarki Nieruchomościami Starostwa Powiatowego w Wołowie, pl. Piastowski 2, 56-100 Wołów, pok. 27, tel. 71 380 59 46, celem wykazania swoich praw rzeczowych do przedmiotowych nieruchomości.

Starosta Wołowski informuje, że jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego ogłoszenia, nie zgłoszą się osoby, którym przysługują prawa rzeczowe do opisanych nieruchomości, zostanie wszczęte postępowanie w sprawie ograniczenia w drodze decyzji sposobu korzystania z ww. nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

z up. STAROSTY WOŁOWSKIEGO
Katarzyna Wargosz
Kierownik Wydziału
Gospodarki Nieruchomościami

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34451079

NARODOWE CENTRUM NAUKI

ogłosiło konkursy:

■ **BiodivFuture** - na międzynarodowe projekty badawcze w obszarze nauk dotyczących ochrony bioróżnorodności.

■ **Komponenty Badawcze Polskie Powroty NAWA 2025** - na projekty z finansowaniem w programie NAWA.

■ **FLAMENCO** - na polsko-hiszpańskie projekty badawcze z zakresu badań podstawowych.

Szczegóły: www.ncn.gov.pl.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34451712

GDYŃSKA SPÓŁDZIELNIA MIESZKANIOWA

81-056 Gdynia, ul. Helska 8

www.gdynskasm.pl

ogłasza przetarg nieograniczony – ofertowy na:

– Dostawę i montaż wodomierzy wraz z systemem zdalnego odczytu w zasobach Administracji Osiedla Chylonia i budynku mieszkalno-usługowym Gniewska 21

Warunkiem przystąpienia do przetargu jest zakup specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Przetarg odbędzie się w dniu 22.09.2026 r.

Opis przedmiotu zamówienia, godziny złożenia i otwarcia ofert określono w specyfikacji.

GSM zastrzega sobie prawo odstąpienia od przetargu w całości lub części bez podania przyczyn.

Osobą upoważnioną do kontaktu z oferentami jest Pani Marzanna Korolko
Telefon (58) 623 39 73
przetargi@gdynskasm.pl

WYCIĄG Z OGŁOSZENIA PIERWSZEGO PRZETARGU USTNEGO NIEOGRANICZONEGO

NA SPRZEDAŻ NIEZABUDOWANEJ NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWEJ POŁOŻONEJ W IMIELINIE
(województwo śląskie, powiat bieruńsko – lędziński, jednostka ewidencyjna: 241402_1 Imielin,
obręb ewidencyjny: 241402_1.0001 Imielin)

Burmistrz Miasta Imielin informuje o przeznaczeniu do sprzedaży w trybie przetargu ustnego nieograniczonego następującej nieruchomości będącej własnością Gminy Imielin oznaczonej jako działka numer 1712/34:

- **oznaczenie wg księgi wieczystej: działka numer 1712/34 położenie: Śląskie, Powiat Bieruńsko – Lędziński, Imielin, ul. Wandy, grunty orne (R), powierzchnia: 1087 m²:**
- ewidencja gruntów i budynków: jednostka rejestrowa 3309, symbol użytku RV - 1087 m²,
- **cena wywoławcza: 236 000,00 zł netto,**
- wysokość wadium: 23 600,00 zł,
- sprzedaż nieruchomości podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług według obowiązującej stawki VAT 23%,
- przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (symbol planu - C1.MN) - zgodnie z Uchwałą nr XIII/98/2019 Rady Miasta Imielin z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin dla obszaru „JAMNICE” - część A (opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 11 grudnia 2019 r., poz. 8660).

Przetarg odbędzie się w dniu 12 października 2026 r. o godz. 10⁰⁰ w sali nr 11 Urzędu Miasta Imielin przy ul. Imielińskiej 81.

Warunkiem przystąpienia do przetargów jest wniesienie wadium – w pieniądzu – w terminie **7 października 2026 r.** na rachunek bankowy Urzędu Miasta Imielin: **Bank PEKAO S.A.: 88 1240 4227 1111 0000 4843 9835** (konto depozytowe) **w tytule wpłaty określając działkę, której dotyczy przetarg, jej powierzchnię oraz położenie.**

Ogłoszenia o przetargach podlegają wywieszeniu na tablicach ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Imielin przy ul. Imielińskiej 81, publikacji na stronie internetowej Urzędu Miasta Imielin www.imielin.pl i w Biuletynie Informacji Publicznej oraz zamieszczeniu na tablicach ogłoszeń tut. Urzędu.

Szczegółowe informacje dotyczące przetargów można uzyskać w Referacie Gospodarki Przestrzennej i Geodezji Urzędu Miasta Imielin (II piętro, pokój 38) oraz pod numerami telefonu (32) 225 41 40 oraz 225 41 38, w godzinach pracy tut. Urzędu.

Katowice/34451595

Katowice/34451578

Prezydent Miasta Zawiercie

informuje, że na stronie internetowej www.zawiercie.eu w zakładce **urząd miejski**, kategoria: **obwieszczenia**, na stronie internetowej www.zawiercie.bip.net.pl, w zakładce przetargi na nieruchomości, kategoria: **na nieruchomości - 2026** został zamieszczony wykaz nieruchomości przeznaczonych do zbycia dotyczący nieruchomości gruntowych niezabudowanych oznaczonych geodezyjnie jako działka o nr ew. **4128/4, obręb Tereny Przyłączone z Kromotowa** położonej w Zawierciu, który został również wywieszony na okres 21 dni tj. **od 09.09.2026 r. do 30.09.2026 r.** na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Zawierciu.

Katowice/34451650

Prezydent Miasta Lubina

informuje, że w Urzędzie Miejskim w Lubinie przy ul. Jana Kilińskiego 10, na tablicy ogłoszeń (II piętro) został wywieszony do publicznej wiadomości na okres 21 dni, wykazy dotyczące:

1. Lokali mieszkalnych przeznaczonych do sprzedaży w drodze przetargu ustnego nieograniczonego wraz ze sprzedażą związanego z lokalami udziału we wspólnych częściach budynku oraz we własności gruntu:
 - Adama Mickiewicza 60/7
 - Adama Mickiewicza 75/12
 - Stanisława Staszica 14/13
 - Stanisława Staszica 26/13
 - Szkolna 19/15
2. Nieruchomości zabudowanej garażem, oznaczonej nr geod. 1035/10 położonej w obrębie 3 miasta Lubina, przeznaczonej do sprzedaży w trybie bezprzetargowym na rzecz jej dzierżawcy,

Treści wykazów umieszczono na stronach internetowych Biuletyn Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Lubinie <https://bip.um.lubin.pl/> w zakładce „Nieruchomości”

Wrocław/34451583

Prezydent Miasta Częstochowy
informuje,

że w siedzibie Urzędu Miasta Częstochowy (42-217 Częstochowa, ul. Śląska 11/13), w Biuletynie Informacji Publicznej (bip.czestochowa.pl) oraz na stronie internetowej miasta (www.czestochowa.pl)

**został podany do publicznej wiadomości
na okres 21 dni, od 9 do 30 września 2026 r.**

**wykaz nieruchomości przeznaczonej do dzierżawy,
stanowiący załącznik do zarządzenia Prezydenta Miasta Częstochowy
nr 1281.2026 z dnia 2 września 2026 r.**

Częstochowa/34451597

Burmistrz Miasta Czeladź

działając na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997r. informuje, że na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Czeladź **od dnia 08.09.2026 r. do dnia 29.09.2026 r.** będzie wywieszony do publicznej wiadomości

wykaz nieruchomości:

- **nr 108/2026** dotyczący przeznaczonej do dzierżawy działki gruntu położonej przy ul. 27 Stycznia w Czeladzi.

Jednocześnie unieważniamy wykaz nieruchomości nr 88/2026 z dnia 30.07.2026 r., podany do publicznej wiadomości w Gazecie Wyborczej w dniu 07.08.2026 r.

Katowice/34451590

BK-GN.6840.59.2025

WYCIĄG Z OGŁOSZENIA O PRZETARGU

Działając na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami

Burmistrz Miasta Czeladź
ogłasza III przetarg ustny nieograniczony
na sprzedaż nieruchomości stanowiącej własność Gminy Czeladź

1. Nieruchomość lokalowa Nr 1 w budynku przy ulicy Strzeleckiej 16 w Czeladzi, o powierzchni użytkowej 75,90 m² wraz z pomieszczeniami przynależnymi – dwoma piwnicami, o łącznej powierzchni 18,31 m², strychem o powierzchni 17,42 m², garażem o powierzchni 39,30 m². Z własnością nieruchomości związany jest udział wynoszący 5/12 w częściach wspólnych budynku oraz działce gruntu oznaczonej numerem 6943 obręb Czeladź o powierzchni 0,0450 ha oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętej księgą wieczystą numer KA1B/00003649/5. Dla nieruchomości lokalowej prowadzona jest księga wieczysta numer KA1B/00028689/8. Księgi prowadzone przez Sąd Rejonowy w Czeladzi.

W dziale I lokalowej księgi wieczystej, w polu powierzchni użytkowej lokalu, wraz z powierzchnią pomieszczeń przynależnych podana została wartość 150,39 m². Prawidłowa powierzchnia to 150,93 m². Wartość ta jest zgodna z Zaświadczeniem Starosty Będzińskiego WBiA/Będzin/7358/0580/2002/RG wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, o wyodrębnieniu 2 samodzielnych lokali mieszkalnych. Wniosek o sprostowanie powierzchni w księdze wieczystej nr KA1B/00028689/8 został złożony 12.03.2026 r.

Przedmiotowa nieruchomość położona jest na terenie, dla którego obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego:

- „**6MU – Tereny zabudowy mieszkaniowej i usług**”; - „**22KDD – Tereny komunikacji dróg publicznych klasy dojazdowej**”.

Dla budynku sporządzono świadectwo charakterystyki energetycznej budynku Nr SCHE/43353/241/2026 ważne do 2036-04-29.

2. Obciążenia i zobowiązania na nieruchomości:

Dział IV – Hipoteka – 1. Hipoteka umowna kaucyjna w kwocie 110.180,88 (STO DZIESIĘĆ TYSIĘCY STO OSIEMDZIESIĄT 88/100) ZŁ., KREDYT na rzecz ING BANK ŚLĄSKI S.A. ODDZIAŁ W CZELADZI „KREDYT HIPOTECZNY W ZŁOTYCH INDEKSOWANY KURSEM USD W WYSOKOŚCI 13.700,00 USD /TRZYNAŚCIE TYSIĘCY SIEDZEMSET 00/USD/ UDZIELONY NA CZĘŚCIOWE SFINANSOWANIE NABYCIA WŁASNOŚCI LOKALU MIESZKALNEGO, OPROCENTOWANY W DNIU

UDZIELENIA KREDYTU W WYSOKOŚCI 5,17 % W STOSUNKU ROCZNYM WG ZMIENNEJ STOPY PROCENTOWEJ.” Termin zapłaty: 2027-09-08.

Zgodnie z pismem ING Bank Śląski S.A., znak pisma: SCOKD/ZWW/2549832/2026/BIAG z 13.08.2026 r. **Aktualna kwota do całkowitej spłaty kredytu na 13.08.2026 r. wynosi 11.752,11 USD** (słownie dolarów amerykańskich: jedenaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt dwa i 11/100). Kwota uzyskana ze sprzedaży, w części zostanie przeznaczona na spłatę hipoteki uwidocznionej w dziale IV lokalowej księgi wieczystej. Po całkowitej spłacie należności bank wyda dokument, pozwalający na wykreślenie wpisanej hipoteki z nieruchomości. OZNACZA TO, ŻE OSOBA WYŁONIONA W PRZETARGU NABĘDZIE NIERUCHOMOŚĆ BEZ OBCIĄŻEŃ HIPOTECZNYCH.

3. Nieruchomość została przeznaczona do sprzedaży w trybie przetargu ustnego nieograniczonego.

4. **Cena wywoławcza** została określona w wysokości: **240.000,00 zł** (słownie złotych: dwieście czterdzieści tysięcy 00/100).

Sprzedaż zwolniona jest od podatku VAT, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

5. **Termin i miejsce przetargu: 14 października 2026 r. o 10.00**, Urząd Miasta Czeladź, ul. Katowicka 45, 41-250 Czeladź, sala konferencyjna, I piętro.

6. **Wysokość wadium** ustalono w wysokości: **48.000,00 zł** (słownie złotych: czterdzieści osiem tysięcy 00/100), **płatne do 09 października 2026 r.** Postąpienie nie może wynosić mniej niż 1% ceny wywoławczej z zaokrągleniem w górę do pełnych dziesiątek złotych.

7. **Miejsce wywieszenia i publikacji ogłoszenia o przetargu:**

Ogłoszenie o przetargu zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Czeladź pod adresem <https://bip.czeladz.pl> oraz wywieszone na tablicy ogłoszeń, II piętro (poziom 4) w Urzędzie Miasta Czeladź - ulica Katowicka 45, 41-250 Czeladź.

8. **Informacje dodatkowe dotyczące przetargu można uzyskać w Wydziale Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Miasta Czeladź pokój 416 lub telefonicznie 32 7637970.**

**z up. BURMISTRZA
Zastępca Burmistrza ds. Komunalnych
mgr inż. Małgorzata Skiba**

Katowice/34450334

SYNDYK SPRZEDA GOSPODARSTWO
ROLNE I MASZYNY ROLNICZE
W RAKOWIE GM. JĘDRZEJÓW

Syndyk Masy Upadłości Michała Krzysztofika – osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej, prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Kielcach V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych pod sygn. akt K11L/GUp/20/2022, ogłasza łączną sprzedaż z wolnej ręki:

- prawa własności **nieruchomości gruntowej o pow. 4,5890 ha**, stanowiącej działki ew. o nr: 150/2 i 393 położone w m. Raków, gm. Jędrzejów, pow. jędrzejewskim, woj. Świętokrzyskim (KW nr K11J/00034229/3), ujętej pod poz. 2.1. spisu nieruchomości – działka ew. nr 393 zabudowana jest budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym, budynkiem chlewni oraz trzema innymi budynkami gospodarczymi dla rolnictwa, natomiast działka ew. nr 150/2 jest niezabudowana;

- prawa własności **nieruchomości gruntowej o pow. 4,6009 ha**, stanowiącej działki ew. o nr: 152 i 394 położone w m. Raków, gm. Jędrzejów, pow. jędrzejewskim, woj. Świętokrzyskim, (KW nr K11J/00022428/1), ujętej pod poz. 2.2. spisu nieruchomości – działka ew. nr 394 zabudowana jest budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym (w stanie do rozbiórki) oraz sześcioma budynkami gospodarczymi dla rolnictwa, natomiast dz. ew. nr 152 jest niezabudowana;

- **ruchoomości** ujętych pod poz.:

- 1.1. – silos;
- 1.2. – kultywator;
- 1.5. – siewnik SP70/300/25;
- 1.6. – zgrabiarka taśmowa;
- 1.7. – sieczkarnia;
- 1.8. – zgrabiarka;
- 1.9. – przyczepa jednoosiowa do zwierząt;
- 1.10. – silos paszowy MICHAŁ H514, ładowność 26700 kg;
- 1.11. – silos paszowy MICHAŁ H514, ładowność 26.500 kg;
- 1.12. – silos paszowy Michał H514, ładowność 31100 kg.

Cena wywoławcza Przedmiotu sprzedaży wynosi **1.893.837,19 zł** (słownie: *jeden milion osiemset dziewięćdziesiąt trzy tysiące osiemset trzydzieści siedem złotych i dziewiętnaście groszy*).

Oferty należy składać w terminie do dnia **30 września 2026 r. do godz. 15:30 na adres Kancelarii Syndyka Tycjana Saltarskiego** – Al. Komisji Edukacji Narodowej 55 lok. 27, 02-797 Warszawa. Decydująca jest data wpływu oferty do Kancelarii Syndyka. Oferta, która wpłynęła po terminie nie będzie rozpatrywana.

Warunkiem złożenia skutecznej oferty jest m.in. wpłacenie **wadium w kwocie 189.000,00 zł** (słownie: *sto osiemdziesiąt dziewięć tysięcy złotych*) najpóźniej w dniu poprzedzającym termin składania ofert.

Otwarcie i rozpoznanie ofert nastąpi w Kancelarii Syndyka Tycjana Saltarskiego przy Al. Komisji Edukacji Narodowej 55 lok. 27, 02-797 Warszawa, w dniu **01 października 2026 r. o godz. 11:00**. Jeśli zostanie złożona więcej niż jedna oferta spełniająca warunki określone w regulaminie sprzedaży, Syndyk zarządzi przeprowadzenie aukcji wśród wszystkich oferentów, których oferty nie zostały odrzucone i spełniają warunki dopuszczenia do aukcji.

Operaty szacunkowe, w oparciu o które określono wartość nieruchomości oraz ruchomości zostaną udostępnione zainteresowanym za pośrednictwem poczty e-mail lub usługi „Dropbox” w oparciu o wniosek skierowany na adres e-mail: kancelaria@saltarski.com, nie wcześniej jednak aniżeli po złożeniu oświadczenia o zachowaniu poufności. Oszacowania pozostają również do wglądu w aktach postępowania upadłościowego K11L/GUp/20/2022 prowadzonych za pośrednictwem KRZ.

Warunki sprzedaży, w których określone zostały m.in. wymagania dotyczące treści złożonych ofert i trybu procedowania w zakresie złożonych ofert, wzór oferty nabycia nieruchomości i ruchomości oraz wzór oświadczenia o poufności, są dostępne do pobrania na www.saltarski.com w zakładce Przetargi.

Wszelkie informacje o przedmiocie i warunkach sprzedaży, w tym uzgodnienie terminu oglądu nieruchomości i ruchomości, dostępne za pośrednictwem adresu e-mail: kancelaria@saltarski.com.

*Zapraszam do udziału w sprzedaży
Syndyk Tycjan Saltarski*

www.infopublikator.pl

Kielce/34451667

Wybory w Saksonii-Anhalt

Gdzie jest alternatywa dla AfD?

Miliony ludzi popierają AfD i podobne formacje, bo od partii głównego nurtu nie dostają żadnej propozycji wspólnej przyszłości.

Mazzini

W minioną niedzielę w wyborach lokalnych w Saksonii-Anhalt stało się to, co stać się musiało. AfD utrzymywało w sondażach poparcie na poziomie ponad 40 proc. nieprzerwanie od października ubiegłego roku. Chadey z CDU/CSU po raz ostatni mieli przewagę nad partią Alice Weidel w czerwcu 2025 roku, czyli ponad piętnaście miesięcy temu. Jeśli dodać do tego fakt, że na poziomie federalnym AfD jest już od dawna najbardziej popularną formacją w Niemczech, a Friedricha Merza jako kanclerza krytycznie ocenia pięciu na sześciu mieszkańców tego kraju, triumfu Ulricha Siegmunda nie można uznać za niespodziankę. Wręcz przeciwnie, ostateczny wynik AfD, czyli 43,8 proc., to logiczna konsekwencja długotrwałych i stabilnych trendów w polityce nie tylko niemieckiej, ale ogólnoeuropejskiej.

Przyczyn tak wysokiego poparcia dla AfD akurat w Saksonii-Anhalt jest wiele i błędem byłoby szukanie jednego powodu, dla którego historyczni rewizjoniści, zręcznie grający na Ostalgi (tęsknocie za czasami NRD), wygrali z tak olbrzymią przewagą. AfD do władzy wywindowała kombinacja czynników. Niektóre, jak spadek populacji, deindustrializacja i pamięć o komunistycznym pełnym zatrudnieniu, są silnie zakorzenione w kontekście lokalnym. Inne, jak ogólna zapaść gospodarcza i wyczerpanie się niemieckiego powojennego modelu przemysłowego, wynikają z problemów na szczeblu federalnym. Jeszcze inne, jak lęk przed masową imigracją i przejście do świata, w którym, po raz pierwszy w historii, w społeczeństwach jest dużo więcej ludzi starszych niż młodszych, to już kwestie niemal globalne, będące wyzwaniem dla całego Zachodu.

Na pewno jednak Siegmunda na szczycie nie wynieśli samodzielnymi Rosjanie, co często sugerują liberalni komentatorzy. To uproszczona i protekcjonalna interpretacja rzeczywistości. Badania naukowców z Northwestern University Qatar wskazują, że owszem, na lokalnych stronach i forach internetowych w ostatnim czasie odnotowano znaczący wzrost liczby treści ksenofobicznych, prorosyjskich i anty-LGBT, przy czym sporo z nich pochodziło z kont sterowanych wcale nie z Rosji, ale z Izraela, globalnego południa, a nawet ze Stanów Zjednoczonych.

W niemal wszystkich dużych demokracjach europejskich coraz bardziej widoczny zaczyna być jeden szczególnie interesujący trend. Badanie exit poll z niedzieli, przeprowadzone przez Infra-

• Zwolennicy AfD śpiewają hymn Niemiec podczas wiecu Ulricha Siegmunda w Magdeburgu, 4 września 2026 r. FOT. REUTERS / ANNREGRET HILSE

test Dimap dla ARD, pokazało, że AfD w Saksonii-Anhalt poparło aż 61 proc. wyborców identyfikujących się jako pracownicy fizyczni albo członkowie klasy pracującej. Dawny rezerwuuar partii lewicowych i socjalistycznych został w ogromnej większości przejęty przez skrajną prawicę.

To oczywiście trend ogólnoeuropejski. Identycznie wyglądają mapy przepływów wyborców w postindustrialnych regionach Francji, dzisiaj będących bastionami Zjednoczenia Narodowego i Marine Le Pen. W dodatku nie jest to zjawisko nowe. Wystarczy przypomnieć głośną książkę Didiera Eribona „Powrót do Reims”, wydaną w Polsce w 2019 roku, opisującą właśnie ten pejzaż – pustynienie dawnych centrów przemysłowych, połączone z przechodem robotników na pozycje prawicowe i antyimigranckie, bo przybysze z dawnych afrykańskich kolonii zgadzali się na niższe stawki, nie zapisywali się do związków zawodowych i często byli łamistrajkami.

Przykłady można mnożyć – Vox w hiszpańskiej Andaluzji, niegdyś mocno republikańskiej i lewicowej, dzisiaj zdominowanej przez prawicę. Północ Anglii, zdewastowana przez lata thatcheryzmu, gdzie Andy Burnham próbuje jeszcze walczyć z Nigelem Farage'em i jego Reform UK. Wszędzie tam, gdzie globalizacja przyniosła jednocześnie eksodus młodych, zapaść usług publicznych, wzrost gospodarczy niższy od reszty kraju i rozkład tkanki społecznej z powodu zniknięcia instytucji, które spajały mieszkańców, dzisiaj triumfuje populistyczna prawica.

AfD w Saksonii-Anhalt poparło aż 61 proc. wyborców identyfikujących się jako pracownicy fizyczni albo członkowie klasy pracującej

Te 61 proc. głosujących na AfD pracowników fizycznych pokazuje sprzeczność, która znajduje się w samym sercu wszystkich wyżej wymienionych partii. Choć masowo głosują na nie pokrzywdzeni przez liberalną doktrynę ekonomiczną robotnicy, kierują nimi przedsiębiorcy domagający się deregulacji, chcący rozwalić jakąkolwiek państwową sieć wsparcia i działający w imieniu wielkich korporacji. Siegmund, mieniący się dzisiaj tytułem największego niemieckiego obrońcy klasy pracującej, był w przeszłości drobnym przedsiębiorcą handlującym rozpylaczami zapachów.

Szefowa całej AfD, Alice Weidel, to z kolei chodzący portret zwyciężczyni globalizacyjnej loterii. Mieszkająca i płacąca podatki w Szwajcarii lesbijka, będąca w związku z imigrantką z Azji, z przeszłością w wielkich korporacjach finansowych jak Allianz i Goldman Sachs oraz z wieloletnim epizodem mieszkania w Chinach – a dziś trybunka ludowa wykluczonych Niemców ze wschodu. Zresztą Farage też jest milionerem lubiącym innych milionerów, zwłaszcza z sektora kryptowalut, co można powiedzieć też o liderach polskiej Konfederacji.

W dodatku programy gospodarcze tych formacji są ekonomicznie nieodpowiedzialne i na pewno nie przyczynią się do poprawy jakości życia robotników. Z raportu think-tanku Brookings Institution wynika, że program AfD dla Saksonii-Anhalt przekracza budżet landu o 2,2 mld euro. W dodatku partia nie ma żadnych zastrzeżeń wobec wymiany handlowej z Chinami. Weidel mówi płynnie po mandaryńsku i regularnie bywa gościem chińskiej ambasady. A wszystko to dzieje się w chwili, w której chińska nadprodukcja przemysłowa kosztuje niemiecką gospodarkę dziesiątki tysięcy miejsc pracy miesięcznie, stanowiąc zagrożenie egzystencjalne nawet dla Volkswagena.

Francja przeżywa zresztą własną wersję tej samej choroby. We Francji, która nie miała ani jednego zrównoważonego budżetu od lat 70. XX wieku, Le Pen chce obniżenia wieku emerytalnego i państwowych dopłat do klimatyzatorów. Victor Malet, były dziennikarz „Financial Times” w Paryżu i autor książ-

ki „Far Right France” o Le Pen i Jordanie Bardelli, określił program gospodarczy prawicy jako „mieszankę niewiadomej z katastrofą”.

Ale przecież ten trend nie jest nieodwracalny. Jeśli 61 proc. robotników głosuje na partię protestu, oznacza to, że oczekują zmian. Teoretycznie tak wysoki odsetek byłby olbrzymią szansą dla lewicy, a nawet dla centrum. Spora część społeczeństwa, dzieląca podobne pochodzenie, obawy o przyszłość i status społeczny, mówi wprost, że chce zmiany. I tu zaczyna się największy problem, bo skostniałe, pasywne i przestraszone partie głównego nurtu tej zmiany nie są w stanie zaproponować.

Kanclerz Niemiec Friedrich Merz, premierka Danii Mette Frederiksen, a nawet Donald Tusk coraz bardziej upodabniają się do siebie, ciągle grając w defensywie i okazjonalnie ścigając się z prawicą na radykalizm, chociażby w kwestii polityki migracyjnej. Mieniąc się tytułem „obrońców demokracji”, w praktyce stają się obrońcami doktryny ekonomicznej, która nie zapewnia już mobilności społecznej, oraz instytucji, które wymagają pilnych zmian, bo nie odpowiadają na realne potrzeby obywateli. Tymczasem liderzy głównego nurtu zachowują się coraz mniej jak odpowiedzialni politycy, a coraz bardziej jak bileterzy przy wejściu do skansenu, który jednak coraz więcej turystów chciałoby zrównać z ziemią.

Trudno sobie wyobrazić lepszy moment na odważne zmiany i szybkie działania. Europa naprawdę nie ma już wiele czasu. Lada moment sparaliżować rozwój i życie społeczne na kontynencie może rosyjska, już wcale nie hybrydowa wojna. Wzrost gospodarczy w Europie mogą też trwale powstrzymać chińska nadprodukcja przemysłowa i amerykański cyfrowy kolonializm. Wszyscy, którzy chcą walczyć z odradzającym się autorytaryzmem, muszą rozpocząć debatę o tym, jak Europa ma wyglądać w przyszłości. Od razu trzeba powiedzieć, że nie będzie ani taka, jak chce prawica – biała, chrześcijańska, pełna dzieci i heteroseksualna – ani taka, jaką pamiętają liberalowie z lat 90. W polityce, na dobre i na złe, nie ma powrotu do przeszłości.

Lea Ypi, wybitna albańska filozofka i historyczka idei, powiedziała niedawno, że „zanim zaczniemy bronić Europy, musimy wszyscy odpowiedzieć sobie na pytanie, czym właściwie jest to, czego chcemy bronić”. Jeśli sami nie znajdziemy pomysłu na Europę, zrobią to za nas inni. I będą to najpewniej ludzie, którzy już teraz na swoich wiecach partyjnych krzyczą „Sieg”, nawet jeśli robią to jedynie w odniesieniu do nazwiska lidera swojej partii w Saksonii-Anhalt. ●

Mateusz Mazzini

• Teksty w dziale Opinie wyrażają poglądy autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska redakcji

Jarek Szubrycht

Indonezja jest duża i ludna, liczy blisko 300 milionów mieszkańców. Nic dziwnego, że największe gwiazdy tamtejszej muzyki pop – choćby Agnez Mo albo Afgan – mają wielomilionowe zasięgi i apetyty na międzynarodową karierę. Nie znając ich, nic jednak nie tracicie. Duet Senyawa oraz środowisko noise'owych eksperymentatorów, z którego wyrósł, to już zupełnie co innego – tych poznać warto, nawet jeśli nie są prorokami we własnym kraju.

NOISE, CZYLI BRAK ZASAD

Pierwsze minuty filmu „Bising: Noise & Experimental Music in Indonesia” to próba zdefiniowania hałasu [ang. noise] przez przypadkowych przechodniów zaczepianych na indonezyjskich ulicach. I wnioski są, oczywiście, takie, że lepiej go unikać. Później o tym, czym jest dla nich noise – tu już w znaczeniu gatunku muzycznego, ale przecież niezmiennie blisko semantycznego źródła – mówią indonezyjscy artyści noise'owi.

Niektórzy przyznają się do bezpośrednich inspiracji znacznie bardziej znaną na świecie sceną japońską, takimi projektami jak Merzbow czy Masonna, zarazem zaznaczając, że w Indonezji noise jest jeszcze bardziej hałaśliwy, bardziej wściekły. Pojawiają się też inne nazwy i nazwiska, choćby Sonic Youth i John Cage (z kolei cały film został zadedykowany pamięci naszego rodaka Zbigniewa Karkowskiego, wybitnego twórcy tego nurtu) – czyli Indonezyjczycy wiedzą, co robią. Choć są i tacy, co zaklinają się, że nikogo nie podglądali, że wszystko przyszło do nich samo.

Chciałem próbować nowych rzeczy, nie wiedziałem nawet, że to muzyka – twierdzi jeden z muzyków. Koncept jest taki, że nie ma konceptu, jest spontaniczność – mówi inny. Ktoś tłumaczy, że to najlepszy sposób na opowiedzenie o bałaganie, który ściąga na świat religie, ktoś inny – że nic lepiej nie wyraża niepokojów, które go zżerają. Nie ma zasad, nie ma reguł, nie ma ograniczeń, są czyste emocje – to powtarzają niemal wszyscy, jak refren, który w ich utworach nie istnieje.

Ładne, prawda? Za to muzyka nieładna, wręcz odpychająca, o czym możemy się przekonać dzięki temu, że gadające głowy przeplatane są fragmentami koncertów. Oto Terror/Incognita – wisi nad stojącym na ziemi głośnikiem i szybko, energicznie atakuje go mikrofonem trzymany między nogami. Jego ruchy przypominają kopulację, a wściekle wizgi nakładających się na siebie sprzęgów i przesterów brzmią jak krzyk. Nie rozkoszy, zdecydowanie bólu.

NIE TYLKO HAŁAS

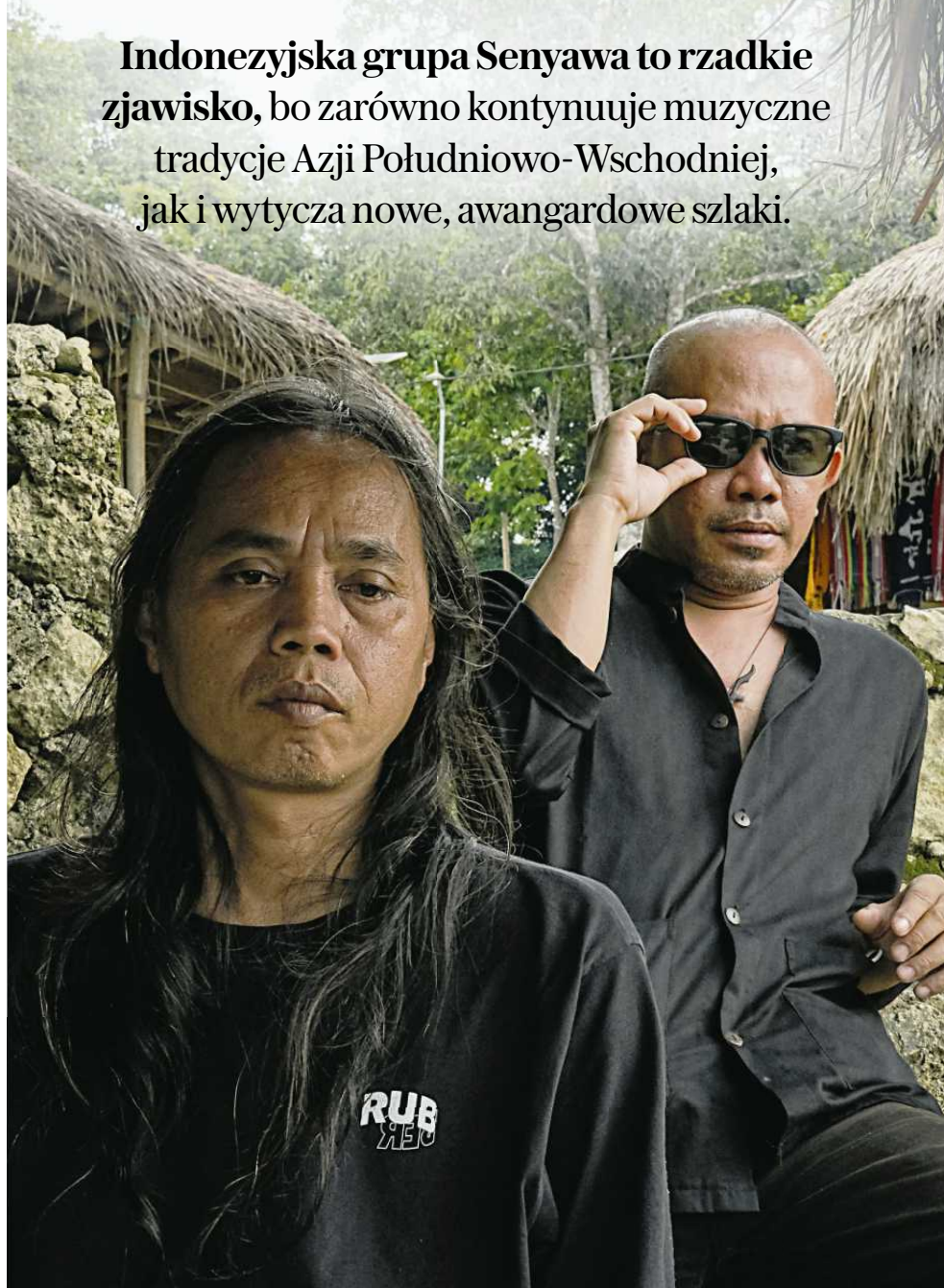
Adythia Utama, reżyser „Bising: Noise & Experimental Music in Indonesia”, jest nie tylko filmowcem, ale i muzykiem. Pod szyldem Individual Distortion sam tworzy muzykę eksperymentalną, od grindu po elektronikę, więc jego pełnometrażowy debiut nie powstał ze zdziwienia, że ktoś może nie szczędzić sił i środków na tworzenie niesłuchalnej muzyki, której – co logiczne – prawie nikt nie słucha. To film pełen zrozumienia i miłości do braci i (rzadziej – na ekranie pojawia się tylko jedna) siostr w hałasie.

„Bising” ogląda się z przyjemnością, choć nie sądzę, by zachęcił wielu widzów do pilnego śledzenia dalszych losów przedstawionych tu projektów. Nie dlatego, że robią to źle, ale przede wszystkim dlatego, że ich indonezyjskość sprowadza się głównie do kraju pochodzenia i nie wpływa na charakter samych dźwięków. Można więc poszukać i posłuchać,

Senyawa na Avant Art

TYLKO CZYSTY EMOCJE

Indonezyjska grupa Senyawa to rzadkie zjawisko, bo zarówno kontynuuje muzyczne tradycje Azji Południowo-Wschodniej, jak i wytycza nowe, awangardowe szlaki.

ale nie trzeba – no, chyba że ktoś już zna na pamięć wszystkie 500 płyt Merzbow i ciągle mu mało.

Przez chwilę na ekranie obecny jest duet Senyawa. Już w chwili premiery filmu, w 2014 roku, wyrastał ponad lokalną scenę. Nie tylko dlatego, że zaczął jeździć z koncertami po świecie, ale przede wszystkim dlatego, że w ich przypadku hałas/noise zawsze stanowił jedynie część znacznie bardziej złożonej muzycznej koncepcji.

Z jednej strony poukładanej w zorganizowane kompozycje i przejrzyste formy, któ-

rymi inni bohaterowie „Bising” pewnie gardzą. Z drugiej strony jednak Terror/Incognita, Mati Gabah Jasus czy Higgs Bosson, surfując na falach improwizacji ku granicom dźwięku, są w swoim chaosie i hałasie znacznie bardziej konwencjonalni od Senyawy, która od narodzin, w 2010 roku, konsekwentnie kroczy własną ścieżką. Zwykle krętą, nie dla wszystkich dostępną, ale warto próbować za nimi nadążyć, by podziwiać widoki i straszne, i piękne.

CO ZROBIŁBY BOB DYLAN?

Wukir Suryadi i Rully Shabara poznali się na solowym koncercie tego pierwszego. Rully został zaproszony na scenę do wspólnej improwizacji i tak dobrze mu poszło, że już cztery dni później panowie byli po sesji nagraniowej debiutanckiego minialbumu Senyawy.

Zanim powstał zespół, Wukir grał noise i dziwnego punka na własnoręcznie skonstruowanych instrumentach, takich jak hybrydy gitar z bambusowymi narzędziami rolniczymi, ale miał też doświadczenie z tradycyjną muzyką Azji Południowo-Wschodniej. Połączył te dwa żywioły w muzyce Senyawy, w sobie tylko znany sposób i w trudnych do ustalenia proporcjach. Tak zadziwiająco współpracują, że słuchacz nieobeznany z historycznymi brzmieniami Indonezji nie jest w stanie wychwycić granicy pomiędzy starym i nowym, tradycją i eksperymentem, cytatem i ekscysem.

Tym Senyawa różni się choćby od mongolskiego The Hu, swoją drogą ciekawego zespołu grającego zachodnią muzykę, inkrurowaną lokalnymi ozdobnikami i opakowaną w pocztówkowe teledyski. Senyawa, choć twierdzi czasem, że gra muzykę rockową albo metalową, nijak nie przypomina jakichkolwiek zespołów z Europy czy Stanów i nie próbuje się przypodobać publiczności z Berlina czy Nowego Jorku. Ta ich rockowość sprowadza się do pewnych brzmień, konstrukcji utworów czy riffów, które sprawiają, że choć duet brzmi inaczej, nie jest aż tak odmienny, by fan zachodnich ciężarów nie mógł się w tym odnaleźć.

Czego multiinstrumentalista Wukir nie dogra, to Rully dośpiewa. Chociaż akurat śpiewaniem, w tradycyjnym tego słowa rozumieniu, zajmuje się rzadko. Poza tym robi wszystko, co można sobie wyobrazić: mówi, szepcze, mruczy, mantruje, krzyczy, wzdycha, bulgocze, tokuje, wyje. Jest wokalistą wybitnym, bo odważnym, wytrwale poszukującym granic możliwości ludzkiego głosu. Można go śmiało wymienić obok takich postaci jak Yaman-taka Eye z Boredoms czy Mike Patton (w tym przypadku najmniej z Faith No More – chodzi o wokalne akrobacje w innych projektach).

Jest też urodzonym mistrzem ceremonii, który ściąga na siebie uwagę publiczności, przekształcając koncerty w fascynujące spektakle. Pisze o rzeczach ważnych, od związków człowieka z naturą po recepty na przetrwanie końca czasów, ale na pytanie o to, czy nie pokusiłby się o angielską wersję tekstów, długo odpowiadał w stylu: „A czy Bob Dylan tłumaczył swoje teksty na malajski?”.

W końcu jednak się ugiął i choć po angielsku nigdy nie ma zaśpiewać, tłumaczenia zaczęły się pojawiać. Swoją drogą, jak Dylan kiedyś się podpiał do prądu, tak Senyawa niedawno go sobie wyłączyła, wydając album z folkowymi, akustycznymi wersjami wybranych utworów. Po obraniu ich z hałasu okazały się zaskakująco chwytliwe i równie przekonujące jak wcześniej.

Na szczęście język muzyki jest uniwersalny, rozumieją go wszyscy, którzy chcą słuchać. Senyawa nie tylko zwróciła na siebie uwagę fanów spoza Azji, ale – co trudniejsze – przetrwała te kilka sezonów, podczas których robiła za egzotyczną ciekawostkę, i dziś z powodzeniem funkcjonuje na międzynarodowej scenie. Nad ich kolejnymi wydawnictwami pochylają się z uwagą recenzenci najważniejszych mediów, uznani artyści zapraszają ich do współpracy – choćby Stephen O'Malley, lider dronemetalowego Sunn O))) czy zespół Melt-Banana – a oferty koncertowe nie przestają płynąć.

Oczywiście do szerokiej publiczności się nie przebili i pewnie nie przebiją – radio tego nie zagra. Gdyby jednak Senyawa nie byli z Indonezji, na ich występy ustawiałaby się dziś kolejki jak na – nie przymierzając – Swans. No, ale gdyby Suryadi i Shabara nie byli z Indonezji, nie byłiby zjawiskiem tak osobnym i ciekawym. ●

Senyawa zagra we Wrocławiu (11 września) i Warszawie (18 września) w ramach festiwalu Avant Art, który pokaże również film „Bising: Noise & Experimental Music in Indonesia”. W programie tegorocznej edycji znaleźli się też m.in. The Necks, Krallice, Ak'chamel, Zu oraz Iggor Cavalera. Więcej na avantart.pl

*Język muzyki jest uniwersalny,
rozumieją go wszyscy, którzy
chcą słuchać*

„Possible Love” na festiwalu w Wenecji

Dialog z Kieślowskim

Wenecka publiczność podczas seansu „Possible Love” dwukrotnie biła brawo.**Dawid Drózd**

KORESPONDENCJA Z WENECJI

Pierwszy raz, gdy na ekranie wyświetlono nazwisko reżysera Lee Chang-Donga, jednego z najważniejszych twórców współczesnego kina południowokoreańskiego. To nazwisko doskonale znane w Wenecji – ponad dwie dekady temu pokazał tu swój melodramat „Oaza”.

Drugi raz, gdy po napisach końcowych pojawiła się dedykacja dla Krzysztofa Kieślowskiego. Producentami wykonawczymi „Possible Love” są Maciej Musiał i zmarły przed kilkoma miesiącami Krzysztof Piesiewicz. Film był początkowo zapowiadany jako remake jednej z części „Dekalogu”, choć w rzeczywistości Lee Chang-Dong – jak sam mówi – jedynie wchodzi w dialog z polskim reżyserem.

Podczas pokazu był także jeden moment, gdy publiczność buczała: wtedy, gdy na ekranie pojawiło się logo Netfliksa.

POWRÓT DO WYDARZEŃ SPRZED DEKADY

„Possible Love” wraca do wydarzeń sprzed dekady: protestów pracowników pewnej firmy brutalnie stłumionych przez służby. Koncern w ramach restrukturyzacji pozbył się 40 proc. zatrudnionych.

Lee Chang-Dong uznał te wydarzenia za zapowiedź mrocznej przyszłości swojego kraju, a może w ogóle świata. Zauważył, że szybko zachodzące zmiany technolo-

giczne pogłębiają różnice klasowe i spychają na margines dużą część społeczeństwa.

Ho-seok (Sul Kyung-gu) jest jednym ze zwolnionych pracowników, których sam określa „zmarłymi”. To zamknięty w sobie mężczyzna, balansujący na granicy załamania nerwowego i wyladowujący napięcia po wychyleniu kilku szklaneczek soju. Podczas protestów przeżył traumę: został brutalnie pobity przez policję. Teraz, mimo upływu czasu, nie potrafi otwarcie rozmawiać o tym, co go spotkało. Jego żona Mi-ok (Jeon Do-yeon) bezskutecznie nakłania go do pójścia na terapię. To silna, pełna energii kobieta, ale na niej także odbija się kryzys rodzinny. W pewnym momencie dosięga ją bezsilność i wybucha płaczem. Nadzieja jednak w niej nie gaśnie.

Impulsem do działania jest znajomość z Ye-ji (Cho Yeo-jeong, znana z „Parasite”), reżyserką filmową, która chce nakręcić dokument o robotnikach poszkodowanych przez masowe zwolnienia.

Pierwotny temat szybko się rozszerza i znacznie wykracza poza wspomniane wydarzenia. Ye-ji interesuje wszystko, co dotyczy małżeństwa, Mi-ok się odsłania: opowiada o początkach związku z Ho-seokiem, domu, w którym się nie przelewało, czy poranionych palcach od szycia w szwalni. Kobiety znajdują wspólny język.

Być może dzieje się tak dlatego, że Ye-ji przegląda się w świecie klasy robotniczej. Teraz kręci film z uprzywilejowanej pozycji: na ramieniu nosi torebki warte kilka tysięcy dolarów. Niedługo sama doświadczyła jednak niedostatku. Jej ojciec harował w pralni, dzięki czemu mógł posłać córkę na studia do Stanów. To intrygująca, ambiwalentna postać, z jed-

• Od lewej: Sul Kyung-gu jako Ho-seok, Jeon Do-yeon jako Mi-ok, Cho Yeo-jeong jako Ye-ji, Zo In-sung jako Sang-woo w serialu „Pozytywna miłość”

FOT. NETFLIX

nej strony wyrozumiała i empatyczna wobec biedniejszych, a z drugiej – protekcyjna.

Sang-woo (Zo In-sung), mąż Ye-ji, podejrzewa, że jego żona jedynie odgrywa pewien spektakl, mający na celu zyskanie zaufania Mi-ok, aby ta otworzyła się przed kamerą. Sam nie zwykł wchodzić w bliskie relacje z tak „banalnymi” osobami. Jest człowiekiem sukcesu: biznesmenem skupionym na pomnażaniu pieniędzy. Wzbogaca się na pracy zwykłych robotników. Mi-ok i Ho-seok darzą go szacunkiem, ale czują przed nim pewien strach – jak przed potencjalnym ciemnyżycielem.

Pary będą miały okazję lepiej się poznać: spędzą razem wakacje w letniej rezydencji Ye-ji i Sang-woo.

SMAK WOLNOŚCI

Lee Chang-Dong jest twórcą niezwykle wrażliwym społecznie. Potrafi empatycznie opowiadać o często niedoskonałych ludziach, którym powinna się noga. „Possible Love” to film przywołujący na myśl inne

głośne azjatyckie produkcje podejmujące temat rozwarstwienia społecznego – takie jak „Parasite” Bong Joon-ho czy „Złodziejaszki” Hirokazu Koreedy. Filmy łączy pewien rodzaj poczucia humoru, wynikający ze zderzenia kontrastujących ze sobą światów.

Mi-ok i Ho-seok czują się nieswojo w towarzystwie bogatszych. Luksus ich onieśmiela: dania podawane w letniej rezydencji uwieczniają na zdjęciach na dowód chwilowej przynależności do wyższej klasy. Z dnia na dzień stanęli przed niepowtarzalną okazją, by posmakować czegoś niedostępnego. Ye-ji i Sang-woo traktują z kolei tę znajomość jako widzimisię – ekstrawagancję, na którą mo-

Producentami wykonawczymi „Possible Love” są Maciej Musiał i zmarły przed kilkoma miesiącami Krzysztof Piesiewicz

gą sobie pozwolić. To oni decydują o dynamice tej relacji. Mi-ok i Ho-seok stają się w pewnym sensie zależni od nich, co jest doskonałą alegorią hierarchiczności społeczeństwa.

Mi-ok porównuje – pół żartem, pół serio – Sang-woo do Steve’a Jobsa. I dodaje, że gdy założyciel Apple’a umarł, ogarnął ją smutek. Dostrzegala w nim pewien rodzaj wolności, której – jak możemy przypuszczać – sama pragnęła. Dzięki znajomości z bogatszymi może na chwilę poczuć, co to znaczy być wolną. Niczym dziewczynka, która pod osłoną nocy wchodzi nago do wzburzonego morza. Czy rzeczywistość na ten ekstrawagancki gest mogła zdobyć się jedynie uprzywilejowani? Mi-ok rozumie, że wolność jest wartością, którą możemy odnaleźć w sobie bez względu na grubość portfela. Okazanie oporu także jest rodzajem wyzwolenia.

Wspomniałem, że „Possible Love” wchodzi w dialog z Kieślowskim. Trudno traktować to dzieło jako remake czy uwspółcześnioną wersję jednej z części „Dekalogu”. Możemy doszukiwać się jedynie luźnych powiązań pomiędzy stylem obu reżyserów. Lee Chang-Dong – tak jak polski reżyser – jest społecznikiem, ale także wykorzystuje pewien rodzaj poetyckości kojarzony z polską legendą. „Possible Love” jest pełne subtelnych alegorii, poszerzających film o dodatkowe znaczenia.

To – jak dotychczas – mój faworyt do Złotego Lwa, choć większe szanse na zwycięstwo dają bardziej przystępnemu dla masowego widza – i również świetnemu – „Wild Horse Nine” Martina McDonagha. Nagrodą dla Lee Chang-Donga byłaby pięknym uhonorowaniem jego blisko 30-letniej kariery. ●

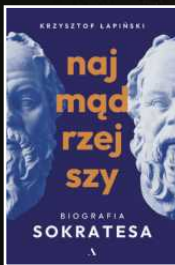
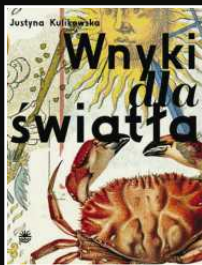
„Possible Love” będzie można obejrzeć w Polsce na Netflixie od 6 listopada.

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

Gdańsk/34451410

Plebiscyt Nike Czytelników

30 lat
Nike
Nagroda Literacka

Na Wasze głosy i recenzje czekamy do 27 września

Do zdobycia nagroda pieniężna o wartości 10 000 zł.

Zagłosuj na: wyborcza.pl/plebiscytnike

REKLAMA

MECENASI STRATEGICZNI:

MECENASI:

PARTNER GŁÓWNY
FUNDATOR NAGRODY PLEBISCYTU:

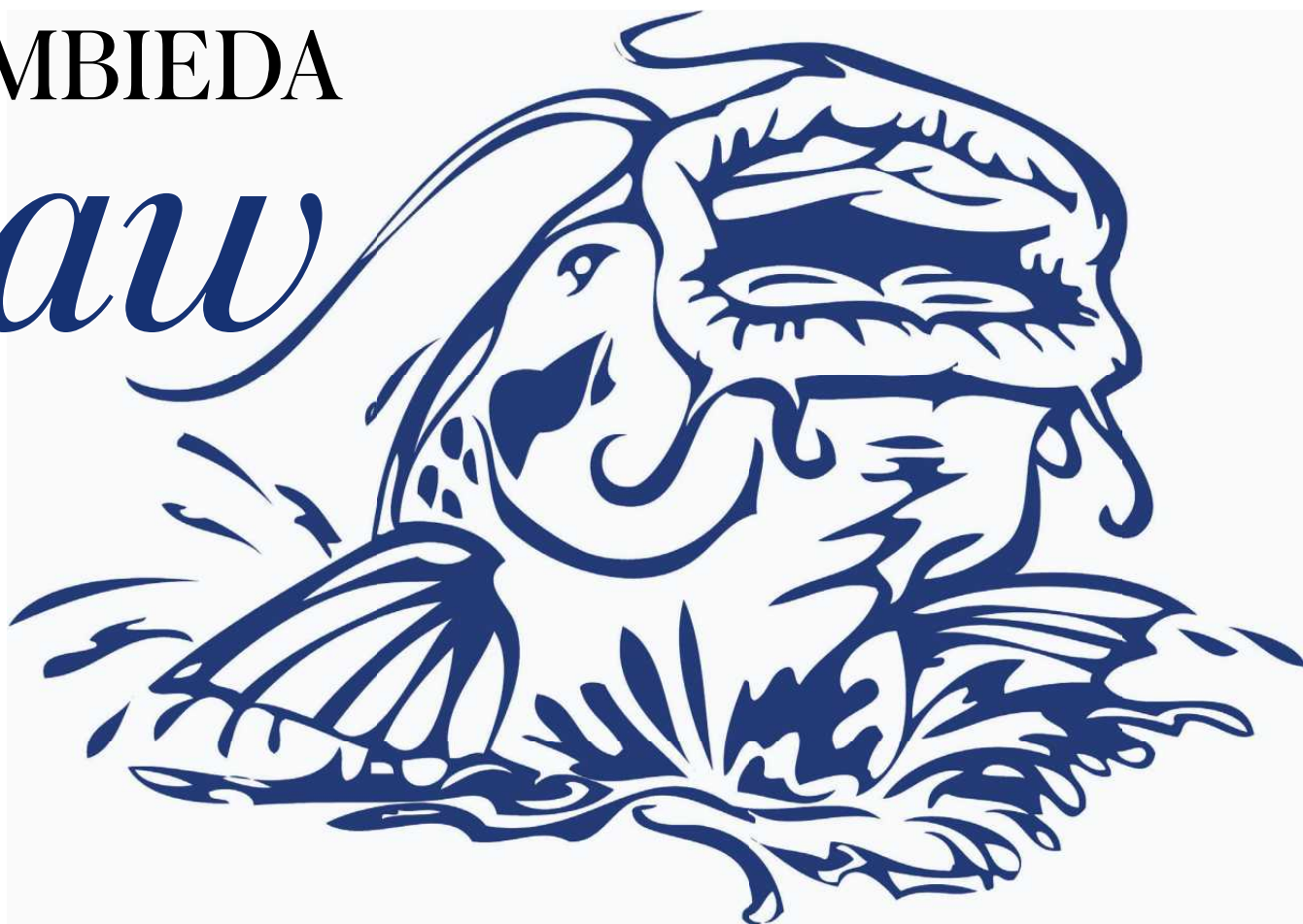
WSPÓLORGANIZATOR GALI:

MACIEJ SIEMBIEDA

Gustaw

ODCINEK 6

FOT. GETTY IMAGES

Kilka dni po tym, jak dobił targu z przedstawicielami koncernu spożywczego, Krystian Poliwoda wysiadł z taksówki przy ulicy Piłsudskiego i bacznie rozejrzał się dookoła.

Kurs z siedziby firmy, która przed godziną jeszcze należała do niego, do dworca PKP nie był tani, ale Krystian nie miał wyboru. Dostawczak został sprzedany wraz z hurtownią, maszyną do próżniowego pakowania wędlin i kontaktami handlowymi.

Taksówkarz wysiadł z czarnej Wolgi z adaptowanym silnikiem Mercedesa, aby otworzyć kufer i pomóc klientowi wyjąć bagaż, ale piegowaty blondyn powstrzymał go ruchem dłoni. Był spięty. Przez całą drogę się nie odzywał, choć taksówkarz lubił pogawędzić z pasażerami. Pewnie czekała go długa podróż.

Z wyraźnym wysiłkiem wyjął z bagażnika dwie duże walizki, bez słowa skinął głową taksówkarzowi i zgięty pod ciężarem ruszył przed siebie.

Dziwny typ – pomyślał kierowca Wolgi, obserwując go w lusterku wstecznym. Kazał się zawieźć pod dworzec, a poszedł w odwrotnym kierunku.

Tymczasem Krystian pocił się przez ciężki bagaż i z emocji. Celowo podjechał w miejsce, w którym ludzie z walizkami nie rzucają się w oczy, mimo to lustrował przenikliwym wzrokiem każdego przechodnia i dennerwował się coraz bardziej.

W końcu pokonał obrotowe drzwi banku i napięcie opuściło go do tego stopnia, że o mało nie zemdlął.

Dyrektor oddziału przyjmował w wygodnym biurze, gdzie znajdował się stół konferencyjny.

– Może najlepiej będzie, jak pan z niego skorzysta – zaproponował.

Krystian podziękował. Ułożył jedną z walizek na krześle, otworzył zamki i uniósł wieko. Wewnątrz znajdowały się paczki banknotów, szczególnie wypełniające całą przestrzeń. Zaczął je powoli wyjmować i układać na blacie.

Dyrektor usiadł za biurkiem i taktownie wsadził nos w papiery, czekając, aż klient będzie gotów. Gdy obydwie walizki zostały opróżnione, chrząknął znacząco i spytał:

– Liczymy?

– Jeszcze chwila – odparł Krystian. Przez paręnaście sekund dumał nad konstrukcją zbudowaną z paczek banknotów i kil-

ka z nich przesunął na bok. Budżet na realizację jego planu. Przyjrzał się im, po czym dwie paczki odłożył z powrotem na miejsce. Resztę umieścił w jednej z walizek.

– Liczymy – powiedział.

Szef oddziału banku podniósł słuchawkę telefonu i za moment do jego gabinetu weszły dwie kobiety w bezbarwnych strojach, które bez słowa usiadły przy stole i puściły palce w ruch z wprawą finalistek konkursów chopinowskich. Krystian rozpaczliwie próbował za nimi nadążyć, ale było to z góry skazane na niepowodzenie. Pracownicy banku były szybsze od maszyn.

Gdy skończyły i podliczyły sumy zapisywane sukcesywnie na kartkach, podały wynik dyrektorowi. Ten odczytał go głośno i spojrzał pytająco na gościa.

Krystian potwierdził.

Dwie panie od liczenia znikły w tym samym momencie, a ich miejsce zajęły dwie inne, które zajęły się formalnościami związanymi z założeniem konta. Pół godziny później Poliwoda wyszedł na ulicę i głęboko nabrał powietrza.

Był bogaty.

Do jesieni żadnych nowych biznesów. Trzy miesiące wakacji. W Kolonii. Będzie łowił ryby i pozwalał na siebie patrzeć. Zwłaszcza Dorocie. Niech się przyjrzy i pożałuje wyboru, jakiego dokonała przed laty. I niech dobrze się zastanowi, zanim jeszcze raz nazwie go skąpcem i człowiekiem pozbawionym fantazji.

Ale najpierw wyjazd do Niemiec. Pierwsza część planu.

Bilet już miał. Na jutro rano. Dziś czekał go pierwszy w życiu nocleg w eleganckim hotelu i kolacja, na którą się zaprosił. W końcu miał być nowym człowiekiem. Przynajmniej przez najbliższe trzy miesiące.

Dla uczczenia transakcji zjadł kaczkę w pomarańczach, starając się nie przeżywać wysokiego rachunku, po czym zdecydował się na spacer przed snem. Majowy wieczór był ciepły i zachęcający.

Z Podwała skręcił w ulicę Piotra Skargi i nagle wpadł mu w oczy agresywny neon.

Kasyno.

Zatrzymał się na środku chodnika, tocząc wewnętrzną walkę, po czym zdecydowanym krokiem ruszył w stronę „Reduty”. Twierdzy ludzi z fantazją.

Wszedł do dyskretnie oświetlonego holu. Nie miał pojęcia, co robić dalej, ale za moment wyrosła przed nim zgrabna dziewczyna w czarnej, krótkiej i opiętej sukien-

ce. Dyskretnym ruchem poprawiła kasztanowe włosy i uśmiechnęła się kusząco.

– Czy mogę panu w czymś pomóc?

– Pani tu pracuje? – upewnił się Krystian.

Dziewczyna nie dała po sobie poznać rozbawienia. W końcu kasyno dopiero wystartowało, wizyty ciolków, którzy nie wiedzieli, o co chodzi, były na porządku dziennym.

– Pracuję. Jestem do pana dyspozycji.

– Chciałem zagrać – wyznał.

– Domysliłam się. – Muza hazardu posłała mu czarujący uśmiech. – W co?

– Nie wiem.

– Rozumiem. A czy grał pan kiedyś w którąś z oferowanych przez nas gier? W ruletkę? Blackjacka?

Mina Krystiana nie pozostawiała wątpliwości.

– Grałem w pokera w bursie szkoły zawodowej – przypomniał sobie chwilę później. – Na zapalki.

Dziewczyna przykryła kolejnym uśmiechem zażenowanie.

– Nie aranżujemy gry w pokera – stwierdziła z udawanym współczuciem. – Ale mamy taki automat.

– Automat?

– Tak. Gra pan z maszyną. Chce pan spróbować?

– Muszę do toalety – oświadczył Krystian.

– Oczywiście. – Wskazała mu kotarę obok drzwi wejściowych. – Tam są łazienki. Zapraszamy.

Poliwoda odchylił aksamitną zasłonę w kolorze kasynowej zieleni, otworzył drzwi ze znakiem trójkąta i zamknął się w kabine. Opuścił deskę sedesową, usiadł na niej i sięgnął do wewnętrznej kieszeni marynarki. Odpiął guzik, który strzegł majątku, wyjął paczkę banknotów i odliczył kilkanaście. Przyglądał się im przez kilka sekund, po czym identycznie jak w banku wycofał kilka i wsunął z powrotem pod banderolę paczki, którą schował w kieszeni. Trzymając w dłoni to, co przeznaczył na przegranie, wyszedł do holu.

Dziewczyna na niego czekała.

Uśmiechnęła się na widok pieniędzy w jego wyciągniętej dłoni i pokręciła urodziwą głową.

– To tak nie działa – wyjaśniła. – Najpierw zapraszam do kupna żetonów.

Pięć minut później stanęli przed automatem do gry w pokera.

– Tu wrzuca pan żetony – pokazała – a tu ustala stawkę. Jeden żeton to najniższy poziom licytacji. Dziesięć – najwyższy. Jak pan

obstawi, automat rozda karty. Zobaczysz pan na ekranie. Wtedy za pomocą tego joysticka usuwa pan te karty, które chce pan wymienić, i ewentualnie podbija pan stawkę. Automat dobierze panu karty na wymianę. Życzę powodzenia. – Posłała Krystianowi służbowy uśmiech i odpłynęła.

Niepewnie dotknął maszyny, a automat zareagował błyskiem światełek i elektronicznym belkotem, ni to muzyką, ni mową.

Poliwoda wrzucił żeton, a w prawym górnym rogu wyskoczyła informacja „Level I”. Gra dla ostrożnych. Coś dla niego.

Wybrał przycisk rozdania i na ekranie pojawiło się pięć kart. Każda inna. Nie było nawet marnej pary. Cholerni oszuści – pomyślał i za pomocą joysticka wyrzucił trzy karty, zostawiając damę i ósemkę. Gdy grali w internecie na zapalki, to był jego szczęśliwy układ, mimo to nie zdecydował się podnieść stawki.

Automat zabulgotał i nagle oszalał. Zaczął dzwonić jak wariat i grać fanfary. Na ekranie pojawiły się trzy dodatkowe damy. Karetą.

Wokół zgromadziło się kilku gapiów, między którymi prześlisnęła się jego kasztanowa dziewczyna.

– Gratuluję – rozpromieniła się, a gapie zaczęli bić brawo.

– Ile wygrałem? – spytał gorączkowo Krystian.

– Równowartość dwóch tysięcy dolarów – odparła. – Szkoda, że zagrał pan na pierwszym poziomie, a nie na dziesiątym, bo byłoby dwadzieścia tysięcy. A gdyby pan podniósł stawkę przy wymianie kart – o wiele więcej.

Poliwoda przełknął ślinę.

– Co teraz? – spytał.

– Ma pan w banku mnóstwo żetonów. Zapraszamy do dalszej gry. To pana szczęśliwy dzień.

Spojrzał na nią zaniepokojony.

– A mogę to wypłacić?

– Naturalnie. Wobec tego proponuję spróbować ruletki.

– Nie. – Zgarnął resztę wykupionych wcześniej żetonów. – Rezygnuję.

– Po jednej grze? – spytała rozczarowana. Krystian z przekonaniem pokiwał głową.

Autokar do Wiesbaden nie sprawiał wrażenia, że tam dojedzie.

Tuż za Wrocławiem wtargnęła na autostradę zbudowaną za Hitlera z betonowych płyt, których łączenia mocno polu-

zowała para największych wrogów dróg: czas i eksploatacja. Przy marnych amortyzatorach autobusu jazda po uskokach groziła pojazdowi awarią zawieszenia, a pasażerom utratą plomb dentystycznych.

Krystian przez jakiś czas słuchał hałasujących płyt, wreszcie znużył go ich monotonny stukot i zasnął.

Przebudził się na przejściu granicznym w Zgorzelcu. Celnicy skrzętnie przetrząsnęli bagaże, sprawdzając, czy ktoś nie przewozi paczki Marlboro wykracającej poza dozwoloną normę. Zabawne – pomyślał Krystian. – Ci sami funkcjonariusze odwracali głowy, gdy przez granicę przejeżdżały cysterny spirytusu i tiry wypełnione kartonami nieoclonionych papierosów. Przestrzeganie prawa jest powinnością maluczkich.

Na terenie niedawnej NRD drogi od dwóch lat przechodziły ciąglą przebudowę. Emerytowany autokar nadwyręzał siły na objazdach i zwężeniach, hamując z piśkiem klocków przed odcinkami ruchu wadliwego i narażając lyse opony na jazdę figurową na nowych, gładkich jak stół nawierzchniach zmoczonych przez deszcz.

Silnik wyszedł z zadyszki dopiero, gdy znaleźli się w niedawnej RFN.

Krystian patrzył przez szybę autokaru na nieczynną granicę między państwami niemieckimi. Po stronie „demokratycznej” piętrzyły się betonowe wawyzy o pionowych ścianach zwieńczonych zasiekami z drutu kolczastego i dodatkowo pokryte metalową siatką podłączoną kiedyś do prądu. Nad nimi widniały niebotyczne wieże strażnicze, wyposażone w sprzęt optyczny zdolny wykryć mysz z odległości paru kilometrów. Na poboczu dawnego przejścia umocniono jak przyczółek przeciwczołgowy stały bezużyteczne lustra na kółkach, służące do sprawdzania podwozi samochodów, oraz niezliczona ilość znaków ostrzegających i zabraniających.

Wszystko to sprawiało teraz wrażenie, jakby się zgarbiło i skurczyło ze wstydu, że broniło chorego porządku wymyślonego przez polityków, zakały rodzaju ludzkiego, wiecznie chciwych władzy. Bez względu na cenę, byle nie obejmowała ona ich utuczonych przywilejów i majątków.

Po nocy spędzonej w fotelu autokaru wygodnym jak krzesło elektryczne Krystian z rozkoszą przespał się na kanapie ciotki i rano odwiedził zaprzyjaźniony autohandel na przedmieściach Wiesbaden.

Przywitał się z właścicielem, Ślązakiem ze starej emigracji. Tej samej, która kazała uciekać przed Armią Czerwoną dawnym mieszkaniom Weissdorfu.

– Szukam czegoś reprezentacyjnego – oświadczył.

Szef komisju, szpakowaty mężczyzna w marynarce i pod krawatem, uśmiechnął się porozumiewawczo.

– Wróciłeś do Polski – stwierdził raczej, niż zapytał.

– Skąd pan wie?

– Po pierwsze, jesteś rozsądny – uznał właściciel autohandlu. – Gdybyś nadal pracował jako kierowca w Rewe, nie kupiłbyś sobie reprezentacyjnego wozu, bo Niemiecycy koledzy z firmy zgnoiliby cię z zazdrości. Dostawałbyś najgorsze kursy i nikt by ci już nie pomógł przy wyładunku. Oni lubią gastarbeiterów tylko pod warunkiem, że gastarbeiterzy mają gorzej od nich.

Krystian w duchu przyznał mu rację. – Po drugie, jesteś oszczędny. Reprezentacyjne auto to duży motor, a duży motor to wysokie opłaty. W Polsce też zależą od pojemności silnika, ale ciebie nie dotyczą, bo przewieziesz auto jako mienie przesiedleńcze, prawda?

I nie czekając na odpowiedź, dodał: – Po trzecie, reprezentacyjne auto kosztuje. Nie kupiłbyś go za pensję w Rewe. Teraz szybko można się dorobić w Polsce. Myślę się?

FOT. MARIUSZ SKWARCZEK / AGENCJA WYBORCZA.PL

Krystian przytaknął akurat w chwili, gdy podeszli do wydzielonej części placu, sektora VIP wypełnionego Mercedesami i BMW.

– Wybieraj – właściciel komisju wykonał szeroki gest. – Znasz się na autach lepiej niż ja. Merc czy Beemka?

– Dużo pan wie o Polsce, ale zapomniał pan o najważniejszym: każde z tych aut ukradną mi w ciągu dwudziestu czterech godzin po przekroczeniu granicy.

Szef autohandlu podrapał się w głowę.

– Tego nie wziąłem pod uwagę – wyznał. – Więc co? Może Ford? – Skrzywił się na samą myśl. – Albo japończyk. No bo chyba nie francuz? – Tu już się niemal przestraszył.

Krystian rozglądał się niezdeterminowany.

– Wiem. – Właściciel komisju doznał nagłego olśnienia. – Chodź. – Pociągnął Poli wodę w stronę hangaru, w którym dokonywano napraw. – Mam dla ciebie prawdziwe cacko.

Otworzył kłódkę broniącą dostępu do blaszanej bramy i popchnął obydwa jej skrzydła.

Wewnątrz stał Jaguar.

Butelkowa zielen, kremowa skóra, orzechowe drewno. Musiał mieć kolizję, bo brakowało mu prawego reflektora i migacza, chłodnica była pęknięta, błotnik wgnieciony, a zderzak złamany.

– I co powiesz? – cmoknął właściciel komisju.

Krystian popatrzył na niego jak średniowieczny wieśniak, któremu proponują przymierzenie królewskiego płaszcza z gronostajów.

– To nie dla mnie – odparł niepewnie.

– Dlaczego nie? Bardziej reprezentacyjnego auta nie znajdziesz. Tymczasem cena jest okazjna, bo sprzedaje konsulat, a nie osoba prywatna. Poza tym Jaguara ci nie ukradną. Zbyt charakterystyczny. Policja od razu namierzy złodziei.

– No nie wiem... – Krystian zastanawiał się, jak odmówić, żeby nie urazić znajomego. Delikatnie głaskał dłonią maskę auta. Idealnie wyprofilowane elementy nadwozia, dużo chromu, dwa wlewy paliwa. – Te uszkodzenia... – zaczął, ale handlarz mu przerwał.

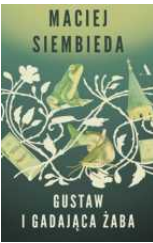
– Tym lepiej. Przewieziesz jako auto wypadkowe. Na lawecie. Co do części, to podzwonię po znajomych. W Niemczech zdarzają się rozbitki tego modelu. Zalażę, co trzeba, a ty sobie w Polsce go naprawisz i polakierujesz. Myślę, że całość wyniesie... – Postukał w płaski kalkulator wyjęty z kieszeni marynarki i podał kwotę. Krystian uświadomił sobie, że była niższa, niż przeznaczył na zakup samochodu. – Jak widzisz, to okazja. – Właściciel komisju czytał w jego myślach. – Jeśli ci się znudzi, w Polsce sprzedasz i dobrze na tym zarobisz.

– Mogę się zastanowić? – spytał Krystian na wszelki wypadek, choć Jaguar wyraźnie uśmiechał się do niego z garażu.

wyborcza.pl

• **Nowela Macieja Siembiedy „Gustaw” w odcinkach w „Gazecie Wyborczej” i na wyborcza.pl!** To część najnowszej książki pisarza pt. „**Gustaw i Gadająca żaba**” (Wydawnictwo Agora).

Premiera książki 23 września. Też w formie e-booka i audiobooka (czyta Mariusz Bonaszewski) od **12 września na Publio.pl.**

Kolejny odcinek w Wyborczej i na wyborcza.pl • 12.09 sobota

Maciej Siembieda

• dziennikarz i pisarz. Autor m.in. cyklu kryminalnego, którego bohaterem jest Jakub Kania, oraz sagi sensacyjnej „Katharsis”, „Nemezis”, „Kairos”. Trzykrotny laureat Nagrody Wielkiego Kalibru i sześciokrotny finalista plebiscytu Książka Roku portalu lubimyczytac.pl. Powieść „Gołoborze” została nominowana w 2026 roku do Nagrody Literackiej „Nike”.

– Jak długo zostajesz w Wiesbaden? – Trzy, cztery dni. – Dzwonię popytać o części. Gdzie cię znaleźć?

Krystian podał telefon ciotki. Czy ją zwariowałem? – pomyślał, idąc piechotą w stronę Centrum. Jaguar? I nagle przypomniał sobie wrocławskie kasyno. To, co wygrał, i to, czego nie wygrał, bo nie wyobrażał sobie, że może podjąć ryzyko.

Dość tego – powiedział do siebie. – Dość bezpiecznych decyzji. Przyjechał do Wiesbaden, żeby rozpocząć wielką grę, którą zamierzał rozegrać w Kolonii. Kupuje Jaguara – postanowił i z determinacją kopnął kamyk leżący na chodniku.

Wjeżdżając do Kolonii butelkowszeliowym rydwanem swojego sukcesu, Krystian Poli woda spodziewał się zastać Dorotę Sikorę skuloną, zapłakaną i schowaną w mysiej dziurze.

Tymczasem była wszędzie. Promienna, śmiało patrzyła w przeszłość. Plakaty z jej uśmiechniętym portretem wisiały na tablicach ogłoszeń, drzewach, ogrodzeniach, szybach domów i w witrynach sklepów. Dorota kandydowała na wójta.

– Sprytnie to wykombinowała – skomentował ojciec przy obiedzie, gdy rozmowa zesłała na tematy miejscowe. – Ci, którzy wytykali ją palcami, że taka wielka dama została bezrobotna i mąż od niej uciekł, teraz trzęsą portkami. A jak wygra wybory, nikt już się nie odważy powiedzieć o niej złego słowa.

– Może nie wygra – stwierdził Krystian. Nowy wizerunek Doroty kłócił się z jego scenariuszem.

– Wygra, wygra. – Ojciec łowił w pomidorowej kawałki makaronu. – Jest jedyną kandydatką.

– Jedyńą?

– A co żeś myślał? Że znajdzie się drugi taki głupi? Przecież ta gmina to już prawie truposz. Nawet reanimacja nie pomoże. Tartak zamknięty, „Barbórka” zamknięta, młodzi uciekają, a bez ludzi żaden biznes się nie utrzyma. Ani sklep, ani fryzjer, ani nawet wywożenie szamb. Ta cała Sikora kandyduje tylko po to, aby dostać parę złotych pensji i wyrobić sobie lepszą pozycję w Kolonii. Cwaniara.

– Nie mów tak – odezwiała się nieoczekiwanie matka, która w sprawach publicznych nie odzywała się nigdy. – Myślisz, że jak kobieta, to musi być od razu przebiegła i wyrachowana? Może ona po prostu chce zrobić coś dobrego. Ratować to miejsce, gdzie wszyscy tylko narzekać potrafią.

Ojciec chciał odparować cios, ale rzut oka na żonę sprawił, że zapomniał języka w gębie. Matka uniosła głowę niczym niewiasta na obrazie prowadząca lud na barykady, a jej policzki przybrały barwę pomidorowej.

Tym samym tematy publiczne wygasły. Następnego dnia przed południem Krystian objeżdżał wieś z prędkością patrolową, przyciągając spojrzenia sąsiadów

skuteczniej, niż kawalek ebonitu potarty welnianą tkaniną przyciąga skrawki papieru. Kolonia od kilku dni huczała od plock. Takiego auta nie miał ani żaden polityk, ani najbogatszy biznesmen w regionie, ani nawet szef mafii.

Zaparkował przed sklepem, stracił z maski niewidoczny pyłek i wszedł do spożywczego, w którym nagle zapadła martwa cisza.

– Dzień dobry – powiedział, siląc się na naturalność, choć był tak samo spięty jak reszta klientów.

Kilkoro odpowiedziało i machinalnie odsunęło się, przynajmniej mu pierwszeństwo zakupów.

– O nie – zaprotestował. – Ja za państwem. Poczekam na swoją kolejkę.

Sklep wypełnił się pomrukiem uznania. Gdy po kilku minutach podszedł do lady, uświadomił sobie, że przecież nie wszedł tu po nic konkretnego.

Sklepowa, ta sama co kilka lat temu, obrzuciła go pytającym spojrzeniem.

– Wątróbkę mam – oświadczyła, próbując ratować sytuację, ale Krystian podziękował. Wziął czekoladę z orzechami dla mamy, piwo dla ojca i dla siebie gumę balonową. Uznał, że żując ją, będzie wyglądał korzystniej. Na amerykańskich filmach pewni siebie faceci zawsze żuli gumę.

Od razu wpakował ją do ust i wychodząc ze sklepu, o mało jej nie połknął.

Na zewnątrz stała Dorota.

Była elegancko ubrana, jak przystało na osobę aspirującą na ważny urząd. Może wracała z wiecu wyborczego, a może dopiero na niego szła.

Krystian parokrotnie trenował scenę ich ponownego spotkania, ale teraz wszystko zapomniał.

– Jak się masz? – Uśmiechnęła się. – Ludzie mówią, że wróciłeś do Kolonii. To prawda? – spytała.

Nie. Nie mógł się mylić. W jej głosie wyraźnie zabrzmiała nadzieja.

– Zobaczę – odparł wymijająco. – Na razie chcę spędzić tu wakacje.

– A więc przyjechałeś na urlop? Tydzień? Dwa?

– Nie. Przyjechałem na wakacje. Do września. Potem decyduję.

– Co z pracą?

Czekał na to pytanie.

– Sprzedałem firmę – rzucił nonszalancko. – I szczerze mówiąc – zrobił wymowny krok w kierunku Jaguara – nie muszę już pracować.

Spojrzała na niego z podziwem.

– Fajnie, że zostaniesz przez całe lato. Może nareszcie nagałdamy się jak starzy znajomi – powiedziała obiecująco.

– Masz teraz inne rzeczy na głowie. – Wskazał podbródkiem plakat przyklejony do szyby sklepu. – Ale jakby co, to wiesz, gdzie mnie znaleźć.

Otworzył Jaguara pilotem przy kluczyku, wsiadł i odjechał ku zachodzącemu słońcu. ●

• **Odcinek 7 – w sobotę 12 września**

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

Kraj/34446207

PREMIERA wyborcza wyborcza.pl

GUSTAW
nowela z nowej książki
MACIEJA SIEMBIEDY

KOLEJNY ODCINEK:

• 12.09 SOBOTA

Dąbrowa Górnicza

Biznesmen spotkał się z gangsterem i zlecił mu zabójstwo

54-letni biznesmen z Dąbrowy Górniczej podzegał do zabójstwa wujka byłej żony, dwóch policjantów oraz sędziego z sądu rodzinnego. Mężczyzna został zatrzymany przez Centralne Biuro Śledcze Policji.

Marcin Pietraszewski

– To była jedna z najbardziej skomplikowanych spraw, jakie do tej pory prowadziliśmy w całej historii CBŚP. Wymagała niezwykle delikatnej gry operacyjnej, a także szybkiej weryfikacji zagrożeń dla potencjalnych ofiar. Szczegóły operacji objęte są tajemnicą, ale to gotowy materiał na film sensacyjny – mówi jeden z oficerów policji.

Przekazał kilkadziesiąt tysięcy złotych

Sprawa zaczęła się kilka miesięcy temu, kiedy 54-letni biznesmen z Dąbrowy Górniczej zaczął w półświat-

• 54-latek z Dąbrowy Górniczej jest podejrzany o zlecenie poczwórnego zabójstwa FOT. MATERIAŁY POLICJI

ku rozpuszczać informacje, że szuka kogoś „od mokrej roboty”. Mężczyzna rozstał się z żoną, która wraz z małym synem wróciła do rodziny w Strzelcach Opolskich. Między małżonkami doszło do konfliktu na temat opieki nad dzieckiem, a sąd rodzinny wydał niekorzystne dla mężczyzny rozstrzygnięcia. 54-latkowi nie podoba-

ło się także, że w relacje z byłą żoną zaczął ingerować jej wujek.

Finalnie biznesmen dotarł do znanego śląskiego gangstera, który ma na koncie wyroki za udział w kilku grupach zajmujących się porwaniami dla okupu, napadami czy włamaniami. Do pierwszego spotkania między mężczyznami doszło na basenie.

54-latek chciał być pewny, że gangster nie ma żadnego sprzętu nagrywającego, i opowiedział mu tam o swoich kłopotach. Zapowiedział, że chce je rozwiązać w sposób radykalny. Mówił o morderstwach.

– To nie były tylko pogaduszki. 54-latek, chcąc pokazać, że oferta jest prawdziwa, przekazał swojemu rozmówcy kilkadziesiąt tysięcy złotych. To miało być wynagrodzenie tylko za znalezienie zabójcy, który zgodzi się przyjąć zlecenie – mówi oficer policji.

54-latek zlecał zabójstwo sędziego, policjantów oraz wuja byłej żony

Krótko potem o sprawie dowiedzieli się policjanci Centralne Biuro Śledcze Policji z Nowego Sącza. Dzięki działaniom operacyjnym dokładnie ustalili, czyjej śmierci chciał 54-latek. Mężczyzna mówił, że zamordowany ma zostać sędzią sądu rodzinnego, który wydał niekorzystne dla niego rozstrzygnięcia, dwaj policjanci, którzy pomagali je wdrażać, a także wuj byłej żony. Agenci CBŚP to wszystko dokumentowali.

– Ustaliliśmy kanały komunikacji pomiędzy zleceniodawcą a pośrednikiem, miejsca związane z przekazywaniem informacji dotyczących przyszłych ofiar oraz plan i terminy realizacji poszczególnych zleceń – wylicza komisarz Krzysztof Wrześniowski, rzecznik prasowy Centralnego Biura Śledczego Policji.

Według śledczych 54-latek oczekiwał, że wuj jego byłej żony zginie w pożarze. W przypadku pozostałych osób zostawił potencjalnemu zabójcy wolną rękę. Teraz prokuratura uznała, że zebrany materiał dowodowy pozwala na przedstawienie zarzutów. Biznesmen z Dąbrowy Górniczej został zatrzymany przez CBŚP.

Grozi mu nawet dożywocie

– Przedstawiono mu zarzuty podżegania do pozbawienia życia czterech osób, zniszczenia mienia, a także podżegania do naruszenia nietykalności cielesnej – mówi komisarz Wrześniowski.

Na wniosek prokuratury 54-letni biznesmen został aresztowany na trzy miesiące. Grozi mu kara od 10 lat pozbawienia wolności do dożywocia. ●

Sosnowiec

Nowy przystanek PKP zostanie skomunikowany z Pogonią?

W przyszłym roku pasażerowie będą mogli korzystać z nowego przystanku kolejowego PKP

– Środula. Powstaje między dwoma dzielnicami – Środulą i Pogonią. Mieszkańcy tej drugiej zastanawiają się jak będą mogli tam dotrzeć.

W Sosnowcu zbliża się termin włączenia do ruchu nowego przystanku PKP na Środuli. Ten powstaje przy ul. Piotrkowskiej w sąsiedztwie zlikwidowanego już przejazdu kolejowo-drogowego.

Prace w tym miejscu odbywają się w ramach znacznie większej inwestycji, czyli budowy nowych torów na odcinku Będzin – Katowice Szopienice Południowy. Pierwsze pociągi mają zatrzymać się na Środuli w II kwartale przyszłego roku.

– Miejsce jest bardzo dobrze połączone i skomunikowane ze Środulą, skąd w okolice przystanku dojeżdżają autobusy, tramwaje. Problem z dotarciem na peron będą już mieli mieszkańcy Pogoni, która położona jest z drugiej strony torów. A przecież mieszkańcy tej dzielnicy też będą chcieli z nowego przystanku korzystać – mówi Paweł Piotrowski, twórca profilu na Facebooku „Rewitalizuje-MY Pogoń”.

Jak zauważa, nie wiadomo też, czy liczba miejsc postojowych dla samo-

chodów, na parking, który powstanie obok przystanku, będzie wystarczająca dla wszystkich chętnych.

Z dostępnego Programu Funkcjonalno-Użytkowego inwestycji wynika, że budowa parkingu będzie miała miejsce między dwoma drogami dojazdowymi do Pałacu Schoena przy ul. Chemicznej w śladzie istniejącego już parkingu.

PFU dodatkowo czytamy, że zakłada się konieczność zmiany geometrii łuku na wlocie podporządkowanym ulicy Chemicznej. Ma tam powstać kolejne sześć miejsc postojowych.

– Tak na prawdę więc zostanie wyremontowany istniejący parking, który z pewnością nie zostanie poszerzony ze względu na rosnące tam stare, cenne drzewa. Obecnie korzystają z niego osoby goszczące w muzeum – przypomina Piotrowski i dodaje, że obecnie z Pogoni w kierunku powstającego przystanku dojeżdża tylko jeden autobus nr 154. – W weekendy jeździ prawie co dwie godziny, a w dni powszednie co 40 minut. To linia przeznaczona głównie dla studentów, łącząca Pogoń z katowicką Ligotą – przypomina mieszkaniec.

Piotrowski wskazuje też na inny problem. Podkreśla, że piesi dojdą na przystanek przez ulicę Rybną a następnie Chemiczną oraz przez ulicę Śnieżną i dalej również Chemiczną.

– Rybna jest obecnie remontowana, więc jej stan się poprawi, ale fragment Chemicznej, którą trzeba pokonać, to niebezpieczne wyboje. Nie lepiej wygląda przejście przy bulwarach, gdzie po prostu nie ma chodnika. Wszystko wskazuje na to, że sytuację poprawi jedynie budowa велоstrady od ul. Chemicznej do Będzińskiej. Oprócz drogi rowerowej powstanie również chodnik. Ale to jeszcze pieśń przyszłości – mówi Piotrowski.

Zapytaliśmy w Urzędzie Miasta, czy przystanek kolejowy będzie miał nowe dojścia dla pieszych od strony Pogoni. Czy planowane są zmiany w siatce komunikacji miejskiej, żeby wygodniej dojechać w to miejsce? I jeszcze ile miejsc postojowych powstanie w ramach trwającej inwestycji?

„Jesteśmy w trakcie postępowania przetargowego na wyłonienie wykonawcy budowy trzech węzłów przesiadkowych w tym przy ul. Chemicznej. To projekt „zaprojektuj i wybuduj”, dlatego szczegóły poznamy, gdy wybrany wykonawca przedstawi projekt. Liczymy, że w rejonie przystanku kolejowego będzie kilkadziesiąt miejsc postojowych, stacja rowerowa. Składamy również wniosek na kolejny odcinek велоstrady od ulicy Będzińskiej z wykorzystaniem ulicy Chemicznej, poprzez nowy tunel rowerowy pod przystankiem i dalej

wzdłuż ul. Piotrkowskiej przez Będzin do Dąbrowy Górniczej” – odpisał nam Rafał Łysy, rzecznik urzędu.

O skomunikowanie przystanku PKP Środula z Pogonią zapytaliśmy również radnych. – Rzeczywiście linia autobusowa 154 jeździ rzadko, ale

Problem z dotarciem na peron będą mieli mieszkańcy Pogoni, która położona jest z drugiej strony torów

wiele zależy do tego, ile osób rzeczywiście będzie korzystało z przystanku PKP. Z całą pewnością trzeba będzie przeanalizować te dane i w oparciu o nie dokonać zmian, jeśli chodzi o komunikację. To samo dotyczy innych inwestycji, jak parkingi czy dojścia dla pieszych – mówi Wojciech Nitwinko z Nowej Lewicy.

– Chętnie przyjrę się tej kwestii, bo nie zastanawiałam się nad inwestycją PKP właśnie pod tym kątem. To ważne informacje, zwłaszcza, że planowana велоstrada jest inwestycją budzącą kontrowersje. Chodzi m.in. o jej przebieg i sprawy własnościowe – mówi Renata Zmarzlińska-Kulik z PiS.

Anna Malinowska

OGŁOSZENIE PŁATNE

Katowice/34451467

Dyrektor Miejskiego Zarządu Gospodarki Komunalnej w Mysłowicach

informuję,

informuję, że na tablicy ogłoszeń w siedzibie MZGK w Mysłowicach, na stronie BIP MZGK i BIP Urzędu Miasta Mysłowice został podany do publicznej wiadomości

wykaz lokali użytkowych – garaży i boksów garażowych przeznaczonych do wynajęcia (DLU.7154.1.5.2026).

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU

Tel. 502 396 732

e-mail: mzgk@mzgkmyslowice.pl

strona: www.mzgkmyslowice.pl

<https://mzgk.nowybip.pl/tryb-przetargowy>

Wielcy przegrani wyścigu o fotel prezydenta Krakowa

Mentzen ostro reaguje na „kompromitację” Konfederacji

Kurczy się liczba kandydatów, którzy we wrześniowych wyborach powalczą o Kraków. Miejska Komisja Wyborcza odmówiła rejestracji byłego szefa NIK oraz Bartosza Bocheńczaka, kandydata Konfederacji. Porażkę tego ostatniego Sławomir Mentzen nazwał „kompromitacją” i „katastrofą”. Polecały głowy.

Magdalena Kursa

Najwyżej ośmiu kandydatów występuje w przedterminowych wyborach prezydenta Krakowa, które są zaplanowane na 27 września. Dojdzie do nich, ponieważ w majowym referendum krakowianie odwołali prezydenta Aleksandra Miszańskiego z KO.

Do ostatniej chwili nie było wiadomo, czy na karcie do głosowania znajdzie się Bartosz Bocheńczak z Konfederacji, który miał kłopoty z zebraniem wymaganej liczby podpisów poparcia dla swojej kandydatury – by zarejestrować kandydata, komitety muszą przedstawić trzy tysiące prawidłowych podpisów osób popierających start danej osoby.

Tylko 2950 prawidłowych podpisów

Choć sztab Bocheńczaka dostarczył do Miejskiej Komisji Wyborczej prawie 5 tys. podpisów, to jednak za prawidłowe komisja uznała zaledwie około 2950. Oznacza to dla Bocheńczaka eliminację z wyborczego wyścigu, ale nie tylko: Sławomir Mentzen od razu podjął decyzję w jego sprawie.

„Moja kandydatura na Prezydenta Krakowa nie została zarejestrowana. Zabrakło ważnych podpisów. Nie będę snuł teorii spiskowych, szukał winnych ani przerzucał odpowiedzialności na kogokolwiek. Uważałem, że złożenie niemal 5000 podpisów zapewni nam wystarczający margines bezpieczeństwa. Jak się okazało – pomyliłem się. System jest, jaki jest. Zasady były znane, a naszym obowiąz-

• Kandydat Konfederacji Bartosz Bocheńczak wraz z liderem Konfederacji Sławomirem Mentzenem oraz wicemarszałkiem Sejmu Krzysztofem Bosakiem podczas inauguracji kampanii wyborczej na prezydenta miasta. Kraków, 29.05.2026 r.

FOT. KLAUDIA RADECKA / AGENCJA WYBORCZA.PL

kiem było zebrać większą liczbę podpisów i jeszcze dokładniej zweryfikować je przed złożeniem. Powinniśmy byli poświęcić temu więcej uwagi. Jako kandydat ponoszę za to pełną odpowiedzialność. Zawaliłem” – napisał przed godziną 20 na FB Bartosz Bocheńczak i przeprosił wolontariuszy i wszystkich mieszkańców, którzy go poparli”.

Sławomir Mentzen zareagował natychmiast, odwołując Bocheńczaka z funkcji prezesa okręgu krakowskiego Konfederacji. Za „kompromitację” zawiesił również wszystkie osoby, pełniące funkcje w strukturach krakowskich. Na tym nie koniec wyciągania konsekwencji: „Przekazuję ich sprawy do Sądu Partijnego, który ustali ich indywidualną odpowiedzialność za tę katastrofę” – zapowiedział Mentzen.

W swoim wpisie na FB pokreślił, że czuje się zawiedziony brakiem rejestracji kandydatury Bartosza Bocheńczaka w Krakowie.

„Przyczyną braku rejestracji było to, że spośród około 5000 zebranych podpisów, ponad 2000 były błędne. Podpisujący mylili adres zamieszkania z adresem zameldowania. To prawda, przepisy są absurdalne. Wymaga się od sztabów przyniesienia podpisów spełniających wymagania, nie dając sztabom narzędzi do weryfikacji ich poprawności. Nie zmienia to faktu, że można było proces zbierania podpisów zorganizować lepiej, czego dowodem jest to, że innym kandydatom udało się jednak zarejestrować. Przy całej mojej sympatii do Bartosza Bocheńczaka, podziwiam dla wielkiego zaangażowania w kampanię w Krako-

wie, oraz wdzięczności za perfekcyjne wykonywanie funkcji szefa sztabu mojej kampanii prezydenckiej, nie mogę nie wyciągnąć konsekwencji z tej kompromitacji „ – napisał Sławomir Mentzen i dodał:

„Bardzo mi przykro, że wielomiesięczny wysiłek działaczy, wolontariuszy, sympatyków, a także samego Bartosza Bocheńczaka, został w ten sposób widowiskowo zmarnowany”.

Popisów zabrakło też Marianowi Banasiowi

Prawidłowych podpisów zabrakło też Marianowi Banasiowi, byłemu prezesowi NIK. Jego sztab złożył 5648 podpisów, ale komisja wyborcza zakwestionowała ponad 3 tys. z nich – do rejestracji zabrakło 448 podpisów. W jego przypadku jest już oficjalna uchwała Miejskiej Komisji Wyborczej o odmowie rejestracji.

Zamiar zgłoszenia kandydata na prezydenta Krakowa deklarowały początkowo 24 komitety. Dla większości z nich wymóg zebrania trzech tysięcy podpisów okazał się zadaniem nie do wykonania. Co ciekawe, spore problemy miał nawet faworyt wyborów Łukasz Gibała.

Za pierwszym podejściem przyniósł do Komisji 5449 podpisów, ale aż 3836 z nich zostało odrzuconych. Uznano je za nieprawidłowe, bo

w większości przypadków na listach poparcia przy adresie brakowało słowa „Kraków”. W tej sytuacji sztab Gibała musiał ruszyć z intensywną dodatkową zbiórką i w ostatniej chwili dostarczył Miejskiej Komisji Wyborczej kolejne dziewięć tysięcy podpisów. Tym razem nie było już problemów z rejestracją.

Od decyzji Miejskiej Komisji Wyborczej przysługuje odwołanie do komisarza wyborczego. Trzeba to zrobić w ciągu dwóch dni od upublicznienia uchwały o odmowie rejestracji. ●

Wybory w Krakowie

Kandydaci na prezydenta

- Michał Drewnicki (kandydat PiS),
- Aleksandra Owca (Partia Razem),
- Jan Hoffman (inicjator referendum, kandydat niezależny),
- Monika Piątkowska (kandydatka obywatelska, wspierana przez KO i PSL),
- Łukasz Gibała (kandydat niezależny),
- Daria Gosek-Popiołek (Nowa Lewica),
- Michał Klimek (Konfederacja Korony Polskiej),
- Sławomir Pietrzyk (Socjaldemokracja Polska)

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraków/34446645

Kompleksowe Usługi Pogrzebowe
KARAWAN GRUPA
FIRM POGRZEBOWYCH
TRADYCJE OD 1981 ROKU

CAŁĄ DOBĘ
również w
Niedziele i Święta
12 411 11 11
12 658 21 11

ul. Bieżanowska 24 Tel. 12 658 21 11
8.00 - 20.00 - tel. całą dobę

ul. Rakowicka 26a Tel. 12 222 00 30
8.00 - 18.00 (3-IV godz 8.00-16.00)

ul. Rakowicka 33a Tel. 12 412 89 83
8.00 - 16.00

Cm. Batowice Tel. 12 413 63 46
ul. Powstańców - 8.00 - 15.30

Cm. Grębałów Tel. 12 645 14 35
8.00 - 15.30

ul. Sieroszewskiego 5B Tel. 12 686 61 45
8.00 - 15.30 - tel. całą dobę

ul. Dolnych Młynów 3 Tel. 12 632 11 22
8.00 - 15.00

ul. Reduta 3B Tel. 12 222 50 49
Cm. Batowice - 8.00 - 15.00

ul. Ćwiklińskiej 10 Tel. 606 793 279
8.00 - 15.00

ul. Wrocławska 8 Tel. 12 631 77 95
8.00 - 16.00

www.karawan.pl

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraków/34451576

Wójt Gminy Krośnice nad Dunajcem

informuje,

że w dniu 09.09.2026 r. w siedzibie Urzędu Gminy Krośnice nad Dunajcem, Rynek 35 na tablicy ogłoszeń wywieszony został na okres 21 dni wykaz nieruchomości przeznaczonych do oddania w najem w drodze bezprzetargowej: lokal o pow. 15 m2 w budynku SP 202 w Krośnicach nad Dunajcem ul. Esperanto 2. Dodatkowe informacje w przedmiotowej sprawie można uzyskać w Urzędzie Gminy Krośnice nad Dunajcem, pok. nr 110 lub tel. 18-262-30-77 wew. 45.

Uwaga: Pełny tekst wykazu zamieszczony został na stronie internetowej gminy www.krosnice.pl oraz na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Krośnice nad Dunajcem, Rynek 35, 34-450 Krośnice nad Dunajcem.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraków/34451574

Prezydent Miasta Krakowa informuje, że na tablicach ogłoszeń w budynku Urzędu Miasta Krakowa przy pl. Wszystkich Świętych 3-4 oraz w budynku Zarządu Infrastruktury Sportowej przy ul. W. Sławka 10, a także na stronie BIP Urzędu Miasta Krakowa oraz na stronie internetowej Zarządu Infrastruktury Sportowej w Krakowie został podany do publicznej wiadomości w dniach od 9 września do 1 października 2026 r. wykaz części nieruchomości stanowiącej własność Gminy Miejskiej Kraków, położonej przy ul. W. Reymonta 20, zabudowanej Synerise Arena - Stadionem Miejskim im. H. Reymana w Krakowie, przeznaczonej do oddania w najem na czas oznaczony w trybie bezprzetargowym. Wykaz obejmuje przestrzeń na terenie obiektu o łącznej powierzchni 15 m2 przeznaczone do ustawienia automatów vendingowych.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraków/34451772

Burmistrz Krynicy-Zdroju informuje,

że w dniu 09.09.2026 r. na tablicy ogłoszeń w siedzibie tut. Urzędu i na stronie internetowej www.krynica-zdroj.pl, wywieszony został wykaz obejmujący lokale użytkowe przeznaczone do użyczenia na rzecz Ochotniczej Straży Pożarnej w: Tyliczu - lok. o pow. 144,61 m2, ul. Rynek 3a, Tylicz; Mochnacze Niżnej - lok. o pow. 75,69 m2, Mochnacze Niżna 30 oraz wykaz obejmujący lokal użytkowy do najmu: ul. Szkolna 3, Krynica-Zdrój - pomieszczenie sali gimnastycznej o pow. 180,91 m2. Informacje można uzyskać w tut. Urzędzie, ul. J. I. Kraszewskiego 7, Krynica-Zdrój.

Lekarze z wrocławskiego szpitala wojskowego chcą zmienić leczenie nowotworów kręgosłupa

Oksford i 1,5 miliona euro

Pacjent pokonał nowotwór, ale traci sprawność przez przerzuty do kręgosłupa. Właśnie takim sytuacjom chcą zapobiegać lekarze z 4. Wojskowego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu. Ich projekt znalazł się wśród najlepszych w Europie.

Magda Nogaj

Neurochirurdzy z 4. Wojskowego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu, dzięki grantowi Komisji Europejskiej wartemu blisko 1,5 mln euro, chcą wspólnie z ekspertami z Oksfordu i Utrechtu stworzyć nowy model opieki nad chorymi z przerzutami nowotworowymi do kręgosłupa.

ROZMOWA Z

DR N. MED. ANNA SKOTNY,
dyrektorką Centrum Wsparcia
Badań Klinicznych w 4WSK

MAGDA NOGAJ: – Chyba nie zdarza się często, żeby zdobyć taki grant?

ANNA SKOTNY: – To pierwszy przypadek, kiedy kliniczny szpital wojskowy uzyskał grant z programu Horizon Europe, i to jako lider. W tej edycji tylko dziewięć jednostek z Polski otrzymało podobne granty, a my byliśmy jedynym szpitalem. Konkuruje my z takimi uczelniami jak Uniwersytet Jagielloński, które od lat skutecznie pozyskują środki na badania. To duże, silne naukowo instytucje, dlatego nie ukrywam, że trudno nam dziś zachować skromność.

Grant został pozyskany przez nasze Centrum Wsparcia Badań Klinicznych. W szpitalu wspieramy badaczy, którzy przychodzą do nas ze swoimi pomysłami. Pomagamy je rozwijać i przygotowujemy wnioski grantowe. Samo centrum zostało wcześniej utworzone dzięki wsparciu Agencji Badań Medycznych. Z naszej wiedzy wynika, że takich centrów w Polsce powstało około trzydziestu. Jako jedni z pierwszych zaczęliśmy aplikować o środki z programów europejskich. Większość ośrodków koncentrowała się wcześniej na krajowych źródłach finansowania. My zdecydowaliśmy się sięgnąć po fundusze Komisji Europejskiej i udało się.

Nawet w krajowych konkursach konkurencja jest ogromna. Szanse na uzyskanie finansowania wynoszą czasem zaledwie około sześciu procent. W Europie konkurujemy już z instytucjami naukowymi z całego kontynentu. W tej rundzie konkursu złożono 1907 wniosków. Do finałowej oceny zakwalifikowano około 170 projektów. Szanse na zdobycie finansowania były więc bardzo niewielkie. A szanse na to, że otrzyma je szpital konkurujący z największymi uczelniami i instytucjami naukowymi w Europie, były jeszcze mniejsze.

Najbardziej cieszy nas jednak to, że jesteśmy liderem projektu. Nasz wro-

• **Przedsięwzięcie ma charakter naukowy, ale jest mocno osadzone w codziennej praktyce klinicznej i potrzebach pacjentów w Polsce**

FOT. MATERIAŁY PRASOWE

clawski szpital będzie współpracował z Oksfordem i Utrecht, ale to my koordynujemy całe przedsięwzięcie. Oczywiście będzie to oparta na partnerstwie wymiana doświadczeń z naukowcami z tych ośrodków, ale jesteśmy bardzo dumni, że pełnimy rolę lidera, a nie tylko wykonawcy.

To pierwszy grant z Komisji Europejskiej dla waszego szpitala?

– Uczelnie i instytucje naukowe od lat pozyskują środki z tego źródła. Natomiast szpitale kliniczne, zwłaszcza wojskowe, nie mają tak silnej tradycji naukowej jak uniwersytety. Bardzo nas cieszy, że to się zmienia. Zmienia się również profil lekarza-badacza pracującego w publicznym szpitalu, którego podstawowym zadaniem jest przecież leczenie pacjentów.

To przedsięwzięcie ma charakter naukowy, ale jest mocno osadzone w codziennej praktyce klinicznej i potrzebach pacjentów w Polsce. Chcemy wypracować model, którym później będziemy mogli podzielić się z innymi szpitalami. Będziemy mogli powiedzieć: sprawdziliśmy określone rozwiązania, wymieniliśmy doświadczenia z Oksfordem i Utrecht, widzimy, że takie podejście działa i przynosi korzyści pacjentom.

Mamy nadzieję, że inne ośrodki będą chciały korzystać z naszych doświadczeń. Zresztą właśnie taki jest cel projektu: stworzenie rozwiązania, które będzie można wdrażać także gdzie indziej.

Powiedziała pani, że zmienia się model lekarza-badacza. Co ma pani na myśli?

– Dotychczas, przynajmniej z mojej perspektywy zawodowej, badaczami byli przede wszystkim lekarze pracujący na uniwersytetach. Przez lata to uczelnie medyczne nadawały ton działalności naukowej i tam skupiali się najważniejsi naukowcy.

Nasz szpital nie ma takiej tradycji ani tak silnego zaplecza naukowego. A jednak to właśnie nasza neurochirurgia przygotowała projekt, który uzyskał finansowanie. Coraz więcej lekarzy ma własne pomysły i chce realizować je z myślą o pacjentach.

To innowacje, które okazują się interesujące nie tylko lokalnie, ale również w skali europejskiej. Nasi partne-

rzy z Oksfordu i Utrechtu uznali, że to dobry pomysł i warto realizować go wspólnie. Dostrzegli tę samą potrzebę.

Moim zdaniem to bardzo ciekawy kierunek rozwoju. To również korzyść dla pacjentów, bo dzięki takim projektom będziemy mogli otwierać się na najnowsze technologie, leki i osiągnięcia medycyny.

W obecnej, trudnej sytuacji finansowej szpitali każde dodatkowe środki są niezwykle cenne. A jeśli dodatkowo pozwalają wdrażać najnowsze rozwiązania i oferować pacjentom coś więcej, to dają nam ogromną satysfakcję z pracy.

Skąd pomysł, żeby zająć się akurat nowotworami kręgosłupa?

– Liderem projektu jest dr n. med. Tomasz Szczepański z Klinicznego Oddziału Neurochirurgicznego z Pododdziałem Neurochirurgii Onkologicznej, kierowanego przez dr. hab. n. med. Bogdanę Czapigę.

Nowotwory kręgosłupa to obszar, w którym istnieje niezaspokojona potrzeba. Lekarze zauważyli, że jest lu-

*Jesteśmy bardzo dumni,
że pełnimy rolę lidera,
a nie tylko wykonawcy*

DR N. MED. ANNA SKOTNY

ka w opiece nad tymi chorymi. Uznali, że można byłoby lepiej organizować proces leczenia. Doszli do wniosku, że pacjenci powinni trafiać do specjalistów wcześniej. Nie dopiero przez SOR, kiedy możliwości pomocy są już ograniczone, ale na przykład w ramach planowego leczenia i bardziej interdyscyplinarnej opieki. Tak to właśnie rozumie dr Szczepański.

Zdarza się, szczególnie przy zaawansowanych chorobach nowotworowych, że pacjent jest skutecznie leczony z powodu choroby podstawowej, ale pojawiają się powikłania w innych obszarach. Trzeba wtedy odpowiednio wyważyć moment, w którym warto wykonać operację kręgosłupa. Mamy pacjentów, którym moż-

na byłoby pomóc skuteczniej, gdyby odpowiednia interwencja nastąpiła wcześniej.

To bardzo interdyscyplinarne wyzwanie. Będziemy zajmować się pacjentami z różnymi chorobami i różnymi wskazaniami, ale łączy ich jedno: problem związany z przerzutami do kręgosłupa.

Mamy nadzieję wypracować model, który roboczo nazywamy „modelem wrocławskim”. Pacjent będzie oceniany według jednolitych kryteriów, trafi na konsylium specjalistów i otrzyma szybką decyzję dotyczącą dalszego leczenia. Wyniki będą mierzone i dokumentowane. Jeżeli uda nam się wypracować takie ścieżki postępowania, liczymy na lepsze decyzje terapeutyczne i lepsze efekty leczenia.

Nowotwory kręgosłupa to najczęściej już przerzuty?

– Tak. I dlatego problem bywa wykrywany późno.

Bo lekarze skupiają się przede wszystkim na leczeniu nowotworu pierwotnego?

– Dokładnie. Bardzo często przerzuty do kręgosłupa pojawiają się w przebiegu nowotworów litych. Powodują znaczną utratę sprawności w ostatnich miesiącach życia pacjenta i ogromnie obniżają komfort funkcjonowania.

Niezastąpiony wkład doktora Szczepańskiego polegał na tym, że dostrzegł konkretny problem kliniczny i potrafił go opisać w taki sposób, że przekonał do niego partnerów projektu.

Sama decyzja o leczeniu, czyli o tym, czy pacjent powinien zostać zoperowany, napromieniany czy leczony innymi metodami, znajduje się na styku kilku specjalności. I żadna z nich nie dysponuje dziś pełnym obrazem sytuacji pacjenta.

Dlatego chcemy stworzyć system konsyliów, który pozwoli uniknąć sytuacji, w której chorzy trafiają na leczenie zabiegowe zbyt późno, kiedy deficyt neurologiczny jest już trwały i trudno odwrócić jego skutki.

Lekarze będą mieli pełniejszy obraz pacjenta, bo dziś każdy patrzy głównie przez pryzmat własnej specjalizacji?

– Przy jednym stole spotkają się neurochirurg, radioterapeuta, radiolog i inni specjaliści. Ważne jest również odpowiednie kwalifikowanie konsylii, bo takie wielospecjalistyczne konsylia powinny dotyczyć pacjentów, którzy rzeczywiście mogą odnieść korzyść z takiego postępowania.

Podczas przygotowywania projektu wielokrotnie rozmawialiśmy z dr. Szczepańskim. Mówił, że niektórzy pacjenci trafiają do niego naprawdę zbyt późno, choć można było skierować ich wcześniej. Podkreślał, że nie boi się operacji, tylko zależy mu, by przeprowadzić ją w odpowiednim momencie, zanim utrwała się zmiany neurologiczne.

Chodzi o to, by pacjent, który zostanie skutecznie wyleczony z choroby podstawowej, mógł później normalnie funkcjonować. Dotyczy to między

innymi chorych z nowotworami płuca, piersi czy szpiczakami. Teoretycznie możemy skutecznie leczyć chorobę nowotworową, ale pacjent pozostaje z trwałą niepełnosprawnością. Jakość jego życia po leczeniu jest wtedy znacznie gorsza. Być może, dokładając tę jedną „cegiełkę”, moglibyśmy pomóc jeszcze skuteczniej.

To zresztą często dzieje się wraz z postępem medycyny. Kiedyś części tych pacjentów nie udało się w ogóle uratować. Dziś, dzięki nowym metodom leczenia, żyją dłużej i wracają do zdrowia, więc pojawia się kolejny cel: poprawa jakości ich życia i zapobieganie powikłaniom.

Chcemy też zobaczyć, jak wygląda to w innych ośrodkach na świecie. W medycynie zawsze warto się uczyć. Standardy postępowania nie są dane raz na zawsze. Cały czas trzeba zastanawiać się, co można poprawić i jak jeszcze skuteczniej pomagać pacjentom.

To inicjatywa, która wyszła bezpośrednio od naszego środowiska klinicznego. Dlatego tym bardziej cieszymy się, że będziemy współpracować z najlepszymi partnerami, jakich mogliśmy sobie wymarzyć.

Bardzo nas również cieszy, że dr Szczepański jest już bardzo rozpoznawalny w międzynarodowym środowisku naukowym. Dla badacza pozyskanie takiego grantu to ogromna nobilitacja. Bycie głównym badaczem projektu, którego pomysł został doceniony i sfinansowany przez Komisję Europejską, ma ogromne znaczenie.

Na konferencjach i spotkaniach naukowych badacze często przedstawiają się także przez pryzmat grantów, które zdobyli. To pokazuje, że ich pomysły zostały uznane za wartościowe i warte finansowania.

Ostatecznie liczymy jednak na to, że wszystko przełoży się na codzienną praktykę kliniczną. Najważniejsze jest to, że dzięki temu będziemy mogli jeszcze lepiej pomagać pacjentom.

Najbardziej imponuje mi we współpracy z dr. Szczepańskim to, że dostrzegł problem tych pacjentów i wkładał ogromny wysiłek w to, by im pomagać. Jednocześnie uważa, że mógłby robić to jeszcze skuteczniej, gdyby trafiał do niego nieco wcześniej. Cieszę się, że możemy go w tym wesprzeć i wspólnie spróbować zmienić tę sytuację.

To daje największą satysfakcję z pracy. Takich rzeczy nie da się zrobić w pojedynkę. Potrzebny jest zespół kliniczny, administracyjny, osoby odpowiedzialne za zarządzanie projektem. Mamy ogromne wsparcie pana komendanta, gen. bryg. dr hab. n. med. Wojciecha Tańskiego, który jest otwarty na realizację nowatorskich pomysłów. Oczywiście zawsze wiąże się to z pewnym ryzykiem, ale bez takiego podejścia trudno byłoby osiągać postęp.

Kiedy projekt zacznie być realizowany w praktyce?

– Dopiero otrzymaliśmy finansowanie, więc teraz zaczyna się etap organizacyjny. Pierwszych pacjentów spodziewamy się w pierwszym kwartale 2027 roku. ●

Stwórz Miejsce Pamięci

Wejdź
na serwis
odeszli.pl

Dziel się
wspomnieniami
o bliskich,
których
już z nami
nie ma

pomoc@odeszli.pl,
tel. 22 55 55 383
22 55 55 399
22 55 55 555

Panu
Andrzejowi Kuligowi

Prezesowi Zarządu Krakowskiego Parku Technologicznego

wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci

Taty

składają

Małgorzata Marcińska

oraz

Jacek Gryzł

Zarząd Areny Kraków S.A.

www.nekrologi.wyborcza.pl/34451657

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 5 września 2026 roku, w wieku 93 lata zmarł

Płk prof. dr hab. n.med.

Andrzej Kulig

Najukochańszy Tata, Teść, Dziadek i Towarzysz Życia

Wieloletni kierownik Katedry Patomorfologii Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi,
b. Prodziekan i Dziekan Wydziału Lekarskiego WAM, b. Prorektor WAM.

Wieloletni kierownik Zakładu Patomorfologii Klinicznej

Instytutu Centrum Zdrowia Matki Polki.

Prezes Polskiego Towarzystwa Patologów (1983–1991),

b. konsultant krajowy i wojewódzki w dziedzinie patomorfologii.

Naczelnny Specjalista Wojska Polskiego w dziedzinie patomorfologii (1986-1996),

wieloletni Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Wojskowej Izby Lekarskiej.

Organizator, dyrektor, oraz konsultant Centrum Egzaminów Medycznych (1976-2004).

B. członek Centralnej Komisji do Spraw Tytułu i Stopni Naukowych .

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim, Krzyżem Oficerskim
i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski
oraz Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Nabożeństwo żałobne zostanie odprawione
w piątek dnia 11 września 2026 roku o godzinie 13.00
w kaplicy na Cmentarzu Rakowickim, po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłego
na miejsce wiecznego spoczynku.

Pograżona w żalobie

Rodzina

www.nekrologi.wyborcza.pl/34451736

Dziel się wspomnieniami o bliskich

Wejdź na serwis odeszli.pl

OGŁOSZENIE

Burmistrz Miasta Piechowice

działając na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 3
ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie
gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662, 912)
oraz art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997 r.

o gospodarce nieruchomościami
(Dz. U. z 2026 r., poz. 399, 912),

informuje, że na stronach internetowych
Urzędu Miasta w Piechowicach zostały
zamieszczone wykazy nieruchomości
przeznaczonych do sprzedaży pod numerami:
SOA.0050.2.29.2026, SOA.0050.2.31.2026
i SOA.0050.2.32.2026.

Wrocław/34451651

KATOWICKIE
CMENTARZE
KOMUNALNE

POMOC W ORGANIZOWANIU POGRZEBÓW

ul. Murckowska 9
40-266 Katowice

CAŁODOBOWE USŁUGI

tel.: 32 255 21 32,
32 255 15 51, 607 399 321
mail: kck@kck.katowice.pl

Katowice/34414054

Wyciąg z ogłoszenia nr 100/2026 Prezydenta Miasta Jeleniej Góry

o V przetargu ustnym nieograniczonym na sprzedaż
nieruchomości zabudowanej położonej w Jeleniej Górze

Oznaczenie nieruchomości	ul. Zjednoczenia Narodowego 21 – nieruchomość położona w granicach działki nr 64/13 o powierzchni 0,0808 ha, obręb Cieplice IV, AM-3, księga wieczysta nr JG1J/00115907/5, zabudowana budynkiem mieszkalnym.		
Cena wywoławcza	250.000,00 zł Sprzedaż zwolniona z opodatkowania podatkiem VAT na podstawie ustawy o podatku od towarów i usług z dnia 11 marca 2004 r.	Wysokość wadium	25.000,00 zł
Termin wniesienia wadium	Wadium należy wnieść na konto Miasto Jelenia Góra – Bank Millennium S.A. nr 97 1160 2202 0000 0000 6011 5681 najpóźniej do dnia 12 października 2026 roku . Datą dokonania wpłaty jest data uznania rachunku bankowego Miasta.		
Termin i miejsce przetargu	16 października 2026 roku, godz. 10⁰⁰ , Urząd Miasta Jelenia Góra, ul. Sudecka nr 29, I piętro, sala nr 13		
Miejsce wywieszenia i publikacji ogłoszenia	tablica ogłoszeń Urzędu Miasta Jelenia Góra ul. Ptasia nr 2-3, I piętro, strona internetowa: bip.jeleniagora.pl – oferty nieruchomości		
Szczegółowe informacje dotyczące przetargu można uzyskać w Wydziale Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Miasta Jelenia Góra ul. Ptasia nr 2-3, I piętro, pokój nr 110; tel.: 75-75-49-893 lub 75-75-49-879 oraz na stronie internetowej www.nieruchomosci.jeleniagora.pl			

Urząd Miasta Jelenia Góra

www.jeleniagora.pl

Wrocław/34451592

Województwo
Śląskie

INFORMACJA ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO O WYWIESZENIU WYKAZU

Zarząd Województwa Śląskiego informuje, iż został sporządzony wykaz przeznaczony do oddania w dzierżawę zabudowanej nieruchomości położonej w Jastrzębiu-Zdroju, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr 715/7, 720/7, 721/7, 933/7, objętej księgą wieczystą nr GL1J/00051867/7 stanowiącej własność Województwa Śląskiego, w trybie bezprzetargowym na czas oznaczony do lat 3.

Wykaz zostanie wywieszony na okres 21 dni, od dnia ukazania się niniejszej informacji, w siedzibie Zarządu Województwa Śląskiego przy ul. Ligonia 46 w Katowicach (parter – tablica Departamentu Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego), a także umieszczony na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego www.slaskie.pl.

Katowice/34451499

Wyciąg z ogłoszenia nr 102/2026 Prezydenta Miasta Jeleniej Góry

o piątych przetargach ustnych nieograniczonych
na sprzedaż lokali położonych w Jeleniej Górze wraz
ze sprzedażą udziałów w gruncie związanych z tymi lokalami,
stanowiących własność Gminy Jelenia Góra

Oznaczenie nieruchomości	1) ul. J. Kilińskiego 20 – lokal użytkowy nr 2U o ogólnej pow. 120,39 m ² składający się z 3 magazynów, pom. socjalnego, wc i przedsionka o łącznej pow. 110,55 m ² i pom. przynależnego: pom. gosp. o pow. 9,84 m ² . Lokal położony jest na parterze budynku. Z lokalem związany jest udział wynoszący 17,45% w elementach wspólnych budynku i prawie własności działki gruntu nr 21/19 o pow. 0,0802 ha, obręb 28 NE, AM 36, KW nr JG1J/00061715/8.		
	2) ul. Cieplicka 17 – lokal użytkowy nr 2U o ogólnej pow. 217,12 m ² składający się z 5 pom. produkcyjnych, biura, 3 korytarzy, 6 magazynów, pom. sanitarnego o łącznej pow. 176,65 m ² oraz pom. przynależnych: 2 piwnic o łącznej pow. 40,47 m ² . Lokal położony jest na parterze budynku. Z lokalem związany jest udział 34,60% w elementach wspólnych budynku i prawie własności działki gruntu nr 151/1 o pow. 0,0781 ha, obręb Cieplice IV, AM 3, KW nr JG1J/00087963/9.		
Cena wywoławcza	1) 150.000,00 zł 2) 156.550,00 zł	Wysokość wadium	1) 15.000,00 zł 2) 15.700,00 zł
Termin wniesienia wadium	Wadium należy wnieść na konto Miasto Jelenia Góra – Bank Millennium S.A. nr 97 1160 2202 0000 0000 6011 5681 najpóźniej do dnia 23 października 2026 roku . Datą dokonania wpłaty jest data uznania rachunku bankowego Miasta.		
Termin i miejsce przetargów	29 października 2026 roku, godz. 10⁰⁰ , Urząd Miasta Jelenia Góra, ul. Sudecka nr 29, I piętro, sala nr 13		
Miejsce wywieszenia i publikacji ogłoszenia	tablica ogłoszeń Urzędu Miasta Jelenia Góra ul. Ptasia nr 2-3, I piętro, strona internetowa: bip.jeleniagora.pl – oferty nieruchomości		
Szczegółowe informacje dotyczące przetargów można uzyskać w Wydziale Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Miasta Jelenia Góra ul. Ptasia nr 2-3, I piętro, pokój nr 110; tel.: 75-75-49-893 lub 75-75-49-879 oraz na stronie internetowej www.nieruchomosci.jeleniagora.pl			

Urząd Miasta Jelenia Góra

www.jeleniagora.pl

Wrocław/34451596

Wyciąg z ogłoszenia nr 101/2026 Prezydenta Miasta Jeleniej Góry

o II przetargach ustnych nieograniczonych na sprzedaż lokali
położonych w Jeleniej Górze wraz ze sprzedażą udziałów
w gruncie związanych z tymi lokalami, stanowiących własność Gminy Jelenia Góra

Oznaczenie nieruchomości	1) Plac Energetyka 1 – lokal mieszkalny nr 4 o ogólnej powierzchni wynoszącej 51,10 m² składający się z 2 pokoi, kuchni, spiżarki, przedpokoju i łazienki z wc. Lokal położony jest na I piętrze budynku. Z lokalem związany jest udział 9,57% w elementach wspólnych budynku i prawie własności działki gruntu nr 30/15 o pow. 0,0208 ha, obręb 0033, 33, KW nr JG1J/00028052/9.		
	2) ul. Długa 9,10,11, Pl. Ks. Kard. Wyszyńskiego 38 – lokal mieszkalny nr 8 (w bud. Wyszyńskiego 38) o ogólnej powierzchni wynoszącej 43,80 m² składający się z 2 pokoi i kuchni. Wc w częściach wspólnych. Lokal położony jest na III piętrze budynku. Z lokalem związany jest udział 2,77% w elementach wspólnych budynków i prawie własności działki gruntu nr 61/34 o pow. 0,0696 ha, obręb 28 NE, AM 58, KW nr JG1J/00064125/6.		
	3) ul. Wolności 229 – lokal mieszkalny nr 4 o ogólnej powierzchni wynoszącej 62,87 m² składający się z 2 pokoi, kuchni, przedpokoju i wc o łącznej powierzchni użytkowej 42,60 m² oraz pomieszczeń przynależnych: piwnicy i dwóch strychów o łącznej powierzchni 20,27 m² . Lokal położony jest na I piętrze budynku. Dla lokalu prowadzona jest księga wieczysta nr JG1J/00042906/5. Z lokalem związany jest udział 23,21% w elementach wspólnych budynku i prawie własności działki gruntu nr 20 o pow. 0,0234 ha, obręb 0008, Cieplice VIII, AM 2, KW nr JG1J/00027321/9.		
	4) ul. Powstańców Wielkopolskich 15 – lokal użytkowy nr 1U – garaż o ogólnej powierzchni wynoszącej 31,28 m² składający się z jednego pomieszczenia, położony jest na I kondygnacji nadziemnej budynku transportu i łączności (nr ewidencyjny bud. 1369) w graniach działki nr 784 o powierzchni 0,1029 ha, obręb 0018, Jelenia Góra 1, księga wieczysta nr JG1J/00100662/7. Z lokalem związany jest udział w nieruchomości wspólnej wynoszący 7,51% .		
Cena wywoławcza	1) 340.000,00 zł 2) 225.000,00 zł 3) 225.000,00 zł 4) 40.000,00 zł	Wysokość wadium	1) 34.000,00 zł 2) 22.500,00 zł 3) 23.000,00 zł 4) 4.000,00 zł
Termin wniesienia wadium	Wadium należy wnieść na konto Miasto Jelenia Góra – Bank Millennium S.A. nr 97 1160 2202 0000 0000 6011 5681 najpóźniej do dnia 9 października 2026 roku . Datą dokonania wpłaty jest data uznania rachunku bankowego Miasta.		
Termin i miejsce przetargów	15 października 2026 roku, godz. 10⁰⁰ , Urząd Miasta Jelenia Góra, ul. Sudecka nr 29, I piętro, sala nr 13		
Miejsce wywieszenia i publikacji ogłoszenia	tablica ogłoszeń Urzędu Miasta Jelenia Góra ul. Ptasia nr 2-3, I piętro, strona internetowa: bip.jeleniagora.pl – oferty nieruchomości		
Szczegółowe informacje dotyczące przetargów można uzyskać w Wydziale Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Miasta Jelenia Góra ul. Ptasia nr 2-3, I piętro, pokój nr 110; tel.: 75-75-49-893 lub 75-75-49-879 oraz na stronie internetowej www.nieruchomosci.jeleniagora.pl			

Urząd Miasta Jelenia Góra

www.jeleniagora.pl

Wrocław/34451594

POLSKA NA DWÓCH KÓŁKACH

PRZEWODNIK po *najpiękniejszych* trasach rowerowych

- Idealne zarówno na weekendowe wycieczki, jak i dłuższe wyprawy
- Czytelne mapy, doskonałe uzupełnienie opisów, pomocne przy planowaniu wypraw
- Do każdej trasy w tym przewodniku możecie pobrać plik GPX

ZAMÓW NA
KulturalnySklep.pl

 wyborcza.pl

Iga Świątek zszokowała po meczu z Qinwen Zheng

Nie ma się co dziwić

Iga Świątek przegrała w US Open z Qinwen Zheng 5:7, 3:6, mimo że w pierwszym secie prowadziła już 5:0. Po meczu przyznała, że takie niepowodzenie to „nic nadzwyczajnego”. Dlaczego słowa Polki nie powinny dziwić?

Senkowski

Iga Świątek nigdy wcześniej w dorosłym tenisie nie przegrała seta, w którym prowadziła 5:0. Aż do poniedziałku, gdy w czwartej rundzie wielkoszlemowego US Open uległa Chince Qinwen Zheng 5:7, 3:6. Przegrała siedem gemów z rzędu, straciła pewność uderzeń i poniosła jedną z najdziwniejszych przegranych w karierze. Ponownie przeciwko Zheng, bo to również z nią zaliczyła niepowodzenie dwa lata temu w półfinale igrzysk, a w Paryżu, w drugim secie, prowadząc 4:0 przegrała 5:7. Po zakończeniu nowojorskiego pojedynku nasza tenisistka przyszła na konferencję prasową i to bardzo szybko, bo już po kilkunastu minutach od rozstrzygnięcia spotkania. Dziennikarze próbowali dopytać ją o wyjątkowe okoliczności pierwszej partii. Najpierw powiedziała tak: „Co to znaczy przegrać seta od 0:5? Przy każdym wyniku może to się wydarzyć. Od tego wyniku w pierwszym secie grało mi się coraz gorzej”.

Jeden z przedstawicieli mediów zapytał Polkę, jakie wnioski wyciągnie z takiego rezultatu. Odpowiedziała: „To tylko jeden mecz, więc... Spróbuję grać tak jak zwykle. Co masz na myśli? Myślisz, że to coś szalonego? Możesz przegrać seta z każdego wyniku, nie ma w tym nic nadzwyczajnego. Po prostu tak się stało i tyle”.

Ta wypowiedź wywołała szeroką dyskusję w Internecie, ale słowa Igi Świątek nie powinny nas dziwić. Sportowiec, bez względu na okoliczności przegranej, powinien traktować niepowodzenie jak każde inne. Inaczej nie będzie w stanie podnieść się i iść dalej. Nadmierne roztrząsanie niekoniecznie musi pomóc. Polka wraz ze swoim teamem zapewne i tak przeanalizuje, co nie zadziałało na korcie centralnym w Nowym Jorku, ale jednocześnie to, co się wydarzyło, musi zostawić za sobą.

Nie ma innego wyjścia i dlatego wypowiedź z konferencji Świątek jest jak najbardziej zrozumiała. To forma obrony, by jeszcze mocniej nie popaść w negatywne emocje, a skupić się na tym, co przed nią. Podobnie można było odczytywać słowa bylej liderki rankingu po odpadnięciu z tegorocznego Wimbledonu. Przyznała wówczas: „Szczepnie mówiąc, nie obchodzą mnie już wyniki. Byłam na nich tak skupiona, że trudno to kontynuować. Staram się odpuścić. Nie mam dobrych wyników, więc nie zamierzam ich oczekiwać, bo to się po prostu nie wydarzy. Nie jestem jeszcze na tym poziomie. Muszę pracować od początku i po prostu próbować poprawić swój tenis”.

To także była reakcja obronna, by odciąć się od oczekiwań, od presji, gdy nie szło jej najlepiej. Jeśli zawodnik nie czuje, że jest w dobrej dyspozycji, to fiksacja na jak najlepszym rezultacie jest ostatnią rzeczą, jaka może mu pomóc w poprawie występu sportowego. Podobnie jest z nadmiernym roztrząsaniem przegranej poniesionej mimo wysokiego prowadzenia. Czy Iga Świątek ma teraz usiąść i żałować się, bo pierwszy raz

• Iga Świątek w meczu z Qinwen Zheng. Polka przegrała z Chinką i odpadła z US Open FOT. BRIAN HIRSCHFELD/EPA/PAP

w życiu przegrała seta ze stanu 0:5? To nie ma sensu.

Tym bardziej, że podobne zapaści zdarzają się w tenisie. Przykładowo Madison Keys prowadziła kilka dni temu w trzecim secie trzeciej rundy US Open z Qinwen Zheng 5:0, by odpaść po wyniku 5:7. Aryna Sabalenka wygrywała 6:3, 5:3 w ćwierćfinale Rolanda Garrosa z Dianą Sznajder, by przegrać kolejnych 10 gemów, a więc 6:3, 5:7, 0:6. Naomi Osaka dwa lata temu w Paryżu miała w decydującym secie z Iga Świątek rezultat 5:2, a potem jeszcze piłkę meczową, a uległa 5:7. Żadna z nich nie załamała się takim obrotem spraw, tylko rywalizowała w kolejnych turniejach. Dla kibiców i mediów są to zawsze wyjątkowe, niecodzienne historie, ale sportowcy, zwłaszcza ci, którzy ponoszą podobne niepowodzenia, mają inną optykę.

Zamiast nakręcać się skalą przegranej, nasza tenisistka prędzej powinna zastanowić się, jak odnieść niekorzystny los w turniejach wielkoszlemowych. Sezon 2026 będzie jej pierwszym od czterech lat, w którym nie zdobędzie ani jednego tytułu z tych najcenniejszych. Przegrane w Paryżu z Martą Kostniuk, w Londynie z Aleksandrą Ealą oraz w Nowym Jorku z Qinwen Zheng mają też wspólny mianownik: Polka ulegała nie tylko rywalce, ale i własnym słabościom. To nie tak, że Ukrainka, Filipinka czy Chinka zagrały mecze życia i tylko dzięki temu zatrzymały naszą tenisistkę. Polka im trochę pomagała, słabiej serwując, popełniając więcej błędów. A jak mawiał śp. Karol Stopa, legendarny komentator, tenis to gra naczyń połączonych: jak jedna gra słabiej, to druga zwykle natychmiast lepiej.

Idzie Świątek nie pozostaje nic innego, jak dalej ciężko pracować na lepsze występy. Ambicji nie można jej odmówić, po przegranej secie z Chinką poprawiła swój poziom w drugiej partii, miała nawet szanse na 4:2 z przełamaniem. Znów jednak nie wykorzystała dogodnej okazji. To największy dziś kłopot naszej zawodniczki – nie przegrywa spotkań wyraźnie, bez szans na korzystny rezultat, a zwykle w sytuacji, gdy ma narzędzia, by wcześniej odnieść zwycięstwo. To wyzwanie dla niej, całego teamu, a szczególnie psycholożki Darii Abramowicz, by odmienić ten trend.

Szkoda, bo Iga Świątek odżyła na kortach twardych w bieżącej, amerykańskiej części sezonu. Zdobyła tytuł w Toronto, osiągnęła półfinał w Cincinnati, ale pojedynek z Zheng przyćmił wcześniejsze występy z racji rangi wielkoszlemowej. Kolejny start Polki prawdopodobnie za trzy tygodnie, w stolicy Chin, w ramach imprezy WTA 1000. Na ra-

zie nie wiadomo, kto będzie jej towarzyszył. Latem zapowiadała, że zatrudni kolejnego trenera, gdyż Francisco Roig nie będzie mógł stale podróżować z turnieju na turniej, ale do dziś nie poznaliśmy nazwiska innego szkoleniowca. ●

Dominik Senkowski

SPORT.PL

► **Polski Komitet Olimpijski – co dalej?**

► **Pierwsze mecze mistrzostw Europy siatkarzy**

► **Obszerny wywiad z Nikołą Grbiciem, trenerem polskich siatkarzy**

Wiadomości, wyniki, historie sportowe znajdziesz na SPORT.PL

Zapraszamy na **Sport.pl+**. Subskrypcja za 1 zł miesięcznie przez pół roku. Płatność 6 zł z góry za 6 miesięcy, potem 9,90 zł co cztery tygodnie.

34447463

wyborcza**REDAKCJA**

ul. Czerska 8/10, 00-732 Warszawa

E-mail: redakcja@wyborcza.pl

Listy do redakcji: listy@wyborcza.pl

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo ich redagowania i skracania. Wnioski i pytania w sprawie ochrony danych osobowych: iod@wyborcza.pl

REDAKTOR NACZELNY: Adam Michnik**PIERWSZY ZASTĘPCA, REDAKTOR NACZELNY****WYBORCZA.PL:** Roman Imielski**ZASTĘPCY:** Agata Żelazowska, Bartosz T. Wieliński**PROJEKT GRAFICZNY:** Jacek Utko**KOLPORTAŻ:** Michał Szałański

Problemy z dostępnością „Wyborczej” lub z właściwą mutacją

lokalną: kolportaz@wyborcza.pl

Prenumerata cyfrowa: prenumerata.wyborcza.pl;

pomoc@wyborcza.pl, 22 555 54 55, 519 255 455

Inne formy prenumeraty: wyborcza.pl/prenumerataGW

Gazeta Wyborcza w serwisach społecznościowych:

facebook.com/wyborcza, bsky.app/profile/wyborcza.pl,

instagram.com/gazeta_wyborcza

LICENCJE NA TREŚCI: licencje@wyborcza.pl**WYDAWCA**

Wyborcza sp. z o.o., ul. Czerska 8/10

00-732 Warszawa; NIP: 521-403-30-11

PREZESKA ZARZĄDU: Aleksandra Sobczak**REKLAMA****Dyrektor sprzedaży:** Bartosz Wysocki**Biuro reklam i ogłoszeń:**

ul. Czerska 8/10, 00-732 Warszawa

reklama@wyborcza.pl; 22 555 55 55, faks: 22 555 54 44

DRUK: Polska Press

ISSN 0860-908X

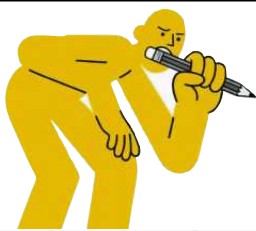
Rozpowszechnianie

redakcyjnych materiałów

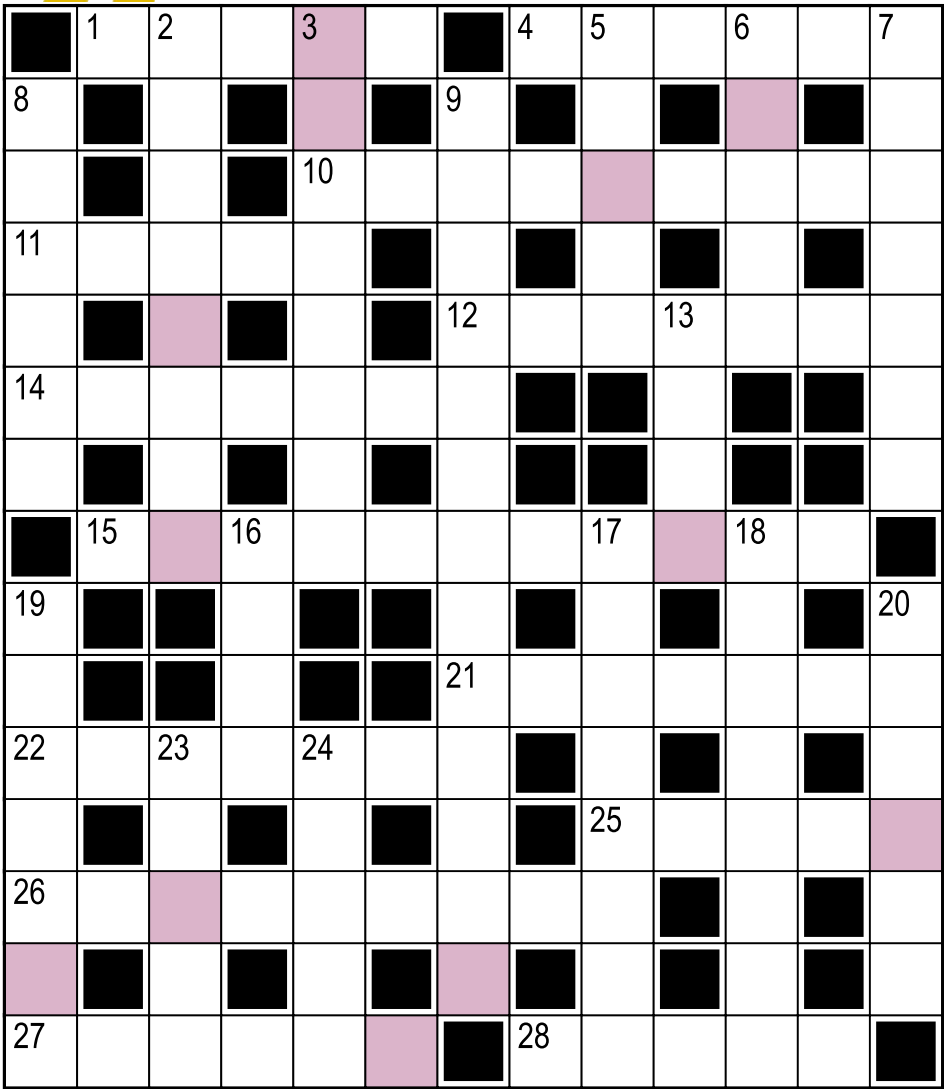
publicystycznych bez zgody

wydawcy jest zabronione.

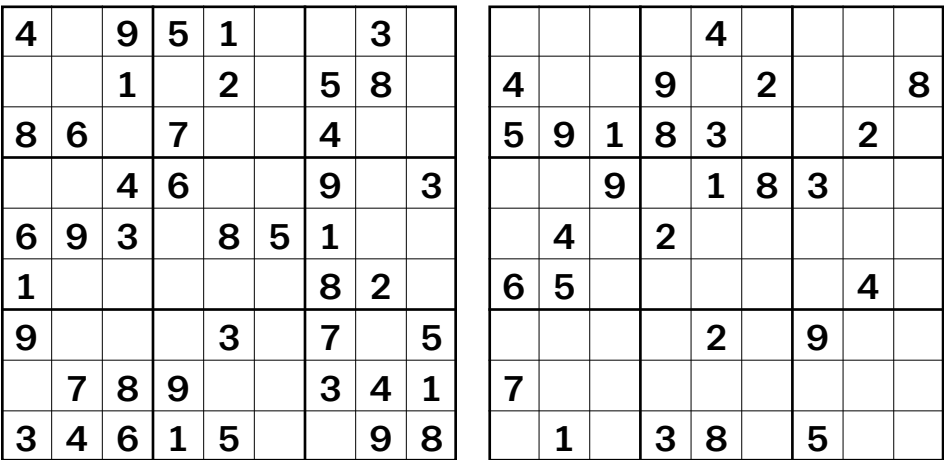
krzyżówka

Hasło:

Rozwiązanie „krzyżówki” nr 113 z 8.09:
Poziomo: 1) okopy 4) eksces 10) zwierzęta 11) plaże 12) embrion 14) aforyzm 15) wielorybnik 21) zmywacz 22) Zawisza 25) bicie 26) Magdalena 27) Toyota 28) edykt
Pionowo: 2) katalogi 3) Przemyśl 5) korab 6) chęci 7) szatnia 8) kapral 9) wicemarszałek 13) Ryan 16) etui 17) boysband 18) Irańczyk 19) przemysł 20) Szwejk 23) Węgry 24) skaut
Hasło: Parzenie kawy.

su do ku

Litery w kolorowych polach, czytane rzędami, utworzą rozwiązanie.

- Poziomo:**
1) gdy wzrok płata nam psikus; przywidzenia
4) wydano? wykonać!
10) uczuciowe obrazeczki stosowane nie tylko w internecie
11) imprezka z kiełbaskami skwierczącymi na ruszcie
12) jesionka albo trenz
14) może być z generatorem pary (sprzęt AGD)
15) stosowane w leczeniu chorób bakteryjnych
21) czuwa w budce przy przejeździe kolejowym
22) elitarna jazda ciężkozbrojna w dawnej Polsce
25) „Miasteczko ...”, powieść grozy Stephena Kinga
26) żołnierze! Służba Ojczyźnie to wasz ...!
27) może być wilczy
28) z zabawkami – na celowniku tótrów z filmu „Kevin sam w Nowym Jorku”
- Pionowo:**
2) miasto z operą La Scala
3) płycizny groźne dla statków
5) tłuszcz z owoców śródziemnomorskich
6) osłonka na owoce, ciasto pozostawione na stole
7) dobry ... – nie pożyczaj
8) kontrolowane na przejściu granicznym
9) pomagają koledze z klasy wezwanemu do odpowiedzi
13) trzeba mierzyć je na zamiary
16) wśród instrumentów dętych
17) sport uprawiany przez Jonathana Edwardsa, Józefa Szmidta
18) zwofane, by wybrać nowego papieża
19) ... ludności i obrona cywilna
20) rozwódka powie o nim: mój były
23) Oliver, reżyser filmów „Urodzony 4 lipca”, „The Doors”
24) sypiące się resztki zamczyska

Czekamy
na Twoje
uwagi i pomysły

ROZRYWKA
@WYBORCZA.PL

zakreślanka

Zakreślaj słowa z listy na planszy. Mogą być ukryte w wierszach, kolumnach lub prowadzić wężkiem. Niewykorzystane litery czytane rzędami utworzą hasło

B	O	I	M	Ś	O	K
O	K	W	A	R	S	R
A	N	I	A	K	T	E
Z	O	E	P	W	E	P
C	W	Y	U	K	L	I
I	R	T	C	Y	F	O
L	Y	C	Z	Y	M	R
D	Y	H	T	Ł	A	T
O	T	O	A	D	O	J

format jodły kliper ośmiobok warstewka uczta odliczanie wytrychy

Hasło z 8.09: rektor

skojarzenia

Rzut karny	Tamten świat	Różaniec i szaniec	Boa grzechotnik
Wieczna wachta	Zatrute pióro	Gilotyna	Śmierć na Nilu
Sucha kostucha	Godzina zero	Łono Abrahama	Eksmisja
Pora przypiływu	Kraina cieni	Kat	Taczki obłędu

Znajdź powiązania między hasłami i połącz je w cztery grupy po cztery hasła, by każdą grupę łączyło jedno wspólne skojarzenie.

Rozwiązanie z 8.09:
Można nimi zonglować: Noże, Obręcze, Piłeczki, Maczugi.
Atrybuty Statuy Wolności: Korona z 7 promieniami, Pochodnia, Zerwane łańcuchy, Tablica z 4 lipca 1776 r..
Pojawiają się w typowym filmie sensacyjnym: Strzały, Pościg, Zwroty akcji, Napięcie. **Morskie:** Wilki, Latarnie, Rozbójnictwo, Prądy

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

Słowno
Wybierz słowo, sprawdzaj litery i kombinuj, aż skończą Ci się próby

Literówka
Kilka liter i jedno zadanie: ułożyć jak najwięcej słów

Jeszcze więcej rozrywki w Aplikacji Wyborczej
Szukaj w aplikacji

Zakreślanka

Skojarzenia